

சுவாநுபவரஸமஞ்சரி

திருநெல்வேலி கீதிகாட்சுநலஹரி

கீதரீ, தாமரானந்தி

சுந்தரஸவாமிகள்

அழகிச்சாஷு

திருநெல்வேலி

நீரவநமமாபிரகாசவிந்தியாசாலை

நிதிச்சுந்தரமாதாஜம்

விதவான்

கலலடைக் திருச்சி

சுதம்பரநாத

கவிராமரவரகளாற்பார்வைபிட்டு

திருநெல்வேலி

ம. ந. ந. ஜி

சதர்சிவநிநுவாடியரவர்கள்?

பிரகாசுசெய்யப்பட்டது

தமிழகாடு அகஸ்டுமீ

திருமெல்வேலியில்

மாநாடு.

அம்பலவான்களிராஜரவர்கள்

சு. சிவநாமமுத்தையரவர்கள்

புதூர்வள்ளிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களுடைய

முத்தமிழாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

ஸ்ரீசிவாபரமருருவேநம்

கடவுள்வணக்கமும்அவையடிக்மும்

எழுதிர்க்கழிநெடி.லடியாசினியவிருத்தம்

சகமுதற் பொருளாய்த் தெரிவுதற் கரிதாய்

கணினிலெத் தேவாகுக் தேவாய்

சுகலிடி வான செருநுபத்தைப் பீணிந்து

தொன்மற்ற நான்சிற்கு மெட்டி

அகம்பதிப் பொருளை யதுபவரசமஞ்ச

சரியினை லமைவுறச் செய்து

ககனம தளத்த லெனப்பெரி யோர்முன்

கூழறவென் கருத்துமுன் னியகே

முதலாவது

பஞ்சகோசாநுபவிமுனைத்த,

பிரகராண்ட

அன்னமய்கோசமுதலிய பஞ்சகோசவிசாரணை

ஸ்தூலதேதுமாகிய இரத்தமாம்சரூதிகளை அணு
அணுவாகப்பிரித்து, அந்த அணுக்களையும் அதனுட்
பமான அணுக்களாகப் பார்க்கில், ஸ்தூலக் கோன்று

மல் அநிநிஹைகபோன்ற ஆகாபாநுபுகி தோன மம்.
 இவ்விருத்தியே அன்னமயம். அந்நிபிரதிபலித்தா
 விளங்கிய சைதன்வியமே அன்னமயம். இவ்விருத்தி
 யையும் அச்சை தன்வியத்தையும் ஒன்றுபோற்றேன்
 னுவித்த அகங்காரமே அன்னமயகோசம் என்னப்படும்

அவ்வகங்காரவிருத்தியை அவ்விடத்திற்றோனை நி
 ஷேதிக்கில், அந்த இஹைகபுத்தோன்றாமல் அந்த இ
 ஹைகரின் ஆகாரமாகச் சலனதாமமாத்திரமஸ்தய
 தாக் ஓநிவிருத்திதோன்றும். இவ்விருத்தியே பிரா
 னமயம். அந்நிபிரதிபலித்த சைதன்வியமே பிரா
 னமயம். இவ்விருண்டையும் ஒன்றுபோற்றேன் னுவி
 த்த அகங்காரமே பிராணமயகோசம் என்னப்படும்.

இவ்விரு சலனாகாரத்தை விபாபித்ததாயும், சங்கம்
 பசலனஸ்பமாயும், அநுபவத்துக்கு வருகிற விருத்தி
 யே மஹேமயம். அந்நிபிரதிபலித்த சைதன்வியமே
 மஹேமயம். இவ்விருண்டையும் ஒன்றுபோற்றேன்
 னுவித்த அகங்காரமே மஹேமயகோசம் என்னப்படும்

இவ்விரு மஹேமயத்தைத் ததாகாரமாய்விபாபித்
 து, அவ்வாறு இருத்தியைத் திரிசயமாக விளங்குகுகி
 ன்ற விருத்தியே, விஞ்ஞானமயம். அந்நிபிரதிபலித்
 த சைதன்வியமே விஞ்ஞானமயம். இவ்விருண்டை
 யும் எகாகாரமாகத்தோன்றுவித்த அகங்காரமே வி
 ஞ்ஞானமயகோசம் என்னப்படும்

மேற்சொன்னநான்னு கோசத்திலுள் அகங்காரமா
 ஷ்டு அங்கங்கே தாதான்மியப் பட்டிருந்ததில், அ
 பவாதத்தில் அதின் தாதான்மியம் நீங்கி எல்லாவ
 றின் திவ்யநிபமாபாயும், இஃது அநந்தமென்று மு
 ன் விலைக்கொள்ளாமலும் இருக்கின்ற விருத்தியை அப
 வமே அனந்தமயம் அநந்தநிபலித்த சைதனனி
 யமே அனந்தமயம். இவ்விரண்டையும் என்காரமா
 கத் தெரிந்துவித்த அகங்காரமே அனந்தமயகோசம்
 என்னப்படும்.

இவ்வித கிரபநிபமாயுள்ள அனந்தமயகோசமா
 ஷ்டு அகச்சத்தாசுவியசுநத்திரப கேவலாநுபூதி
 யைச் சங்கற்பத்தாரதிதமாகக்கொண்டு, தனதுவட்டி
 த்கயற்று தான இல்லாததாக விளங்குகின்றதாயி
 ன் தன் சங்கற்பாம்சத்தால் இலயரூபமான தனதுஸ்
 திவ்யாசத்தையடைய, அவ்வநுபூதி அகங்காரி பின்
 விவகாரத்திற்குண்ட நாமரூபங்களுடைய வஸ்துவத்
 துட்பட்டதாகக் காணப்படாததினால், அவ்வநுபூதி
 யில் தனதுங்கற்பாம்சத்தால் தெரியக்கூடிய அரோ
 பக்க, அவ்வவஸ்தையே அஞ்ஞானநுபூதியாக.

அவ்வஞ்ஞானநுபூதியில் அனந்தமயன் விவகா
 ரத்தால் அடங்குகின்றிடினும், விளங்கித் தெரிவான்
 அவ்வஞ்ஞானம் ஈடமானதால் தானேவிளங்கத்தகா
 ரது. கூடஸ்தன் நிருவிகாரி ஆனதால் அவனைச் சாரவு

ம் வல்லமைபுடையதாகாது.. சிதாபாசனால் விளங்கியதா என்னில், அவ்வவஸ்கதையிற்றானே அவ்வாறானாது. அங்ஙனம் விஷங்கிழல், அவ்விஷங்குதல் அக்காலத்திலுள்ள அநுபவமரீனதால், அவ்விளங்குதல் அவ்வநுபவியிற்றாக் ஆவரணம், சாரவல்லமைபுடையதாகாது.

மேலும் விவகாரத்தால் அஞ்ஞானம் விளங்குவதால், சாக்ஷியை முன்னிட்டே விளங்கவேண்டும். அவ்வித சாக்ஷியும், சித்தாரிபுக்கவேண்டும். அசசித்தம் தானாகவே சித்திக்கவேண்டும். அவ்வித சித்தானதான் விருத்தியிற் பிரதிபிம்பிக்க, விருத்தியின் எகதேசாம்சமான சங்கற்பத்தாற்றேன்றிய பஞ்சகோசத்தையும் அபிமானித்து விருத்தியின் எகதேசாம்சமான சித்தத்தால் ஆலோசித்தா - விருத்தியின் எகதேசாம்சமான புத்தியால் நிச்சரித்தா - விருத்தியின் எகதேசாம்சமான ஆகங்காரத்தால் அகங்கரித்து - விருத்தியின் எகதேசாம்சமான இலயத்தால் இங்நான்கின் இலயத்தை, விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனது விளங்குதலால், சிதாபாசன் தன்னைச் சடனாகக் கொள்ள, அக்கொள்கையில் சிதாபாசனானாபியானதால், அவனையும் அச்சமான் அஞ்ஞானம் சகா உபகாரப்படமாட்டாது. அங்ஙனம் அஞ்ஞானமென்ற சங்கற்பம் மனதைச்சார்த்ததாலும் சங்கற்ப

பஞ்சகோசாநுபவமுநாதத்து ௫

பிரகடப்பட்டதை அவிவேகத்தால் இஃது அஞ்ஞான
மென்ற நிச்சயத்தன்மை புத்தியைப்பற்றினதாலும்-
அவ்விதமாய் ஒன்றுந் தெரிபாமல் தூங்கிக் கொண்டு
முந்திய அதுபுதியை இழுத்துச் செல்லுகின்றது
சித்தத்தைப்பற்றினதாலும் - தன்னுள் அடங்கிய பஞ்
சகோசமுடைய மூன்றவஸ்தையையும் இம்மனம் ப
த்தி சித்தமென்ற மூன்றின் உதவியால் நான் என்ற
து அகங்காரத்தைப் பற்றினதாலும் - அவ்வகங்காரம்
அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானம
யம் ஆனந்தமயம் அஞ்ஞானம் இவைகளை, அக்
கரி இரும்புஉள்ளும் வெளியும் வியாபித்ததுபோ
ல், வியாபித்திருப்பதால் அக்கினியானது எப்படி
இராமபுக்த வேரோ, அப்படியே அவ்வகங்காரமும்
கோசாநு அறுக்கும் அப்புறப்படத்தரும்.

அவ்வித அகங்காரமும் சடமானதால் தானே சித்த
க்கத்தகாதது சிதாபாசனால் சித்திக்கு மென்றில்
சிதாபாசன் விருத்தியின்றிச் சித்திக்கத்தகான். இஃ
விருத்திக்கும் சிதபாசனுக்கும் காரணிகாரணம் நிர
பிக்கத்தகாதது. நிரூபித்திடில்; அந்நியொன்றியாச்சரயதோ
ஷ. நேரிடும். சிதாபாசனையே தனக்குத் தானே கார
ணமென ஒப்பினால், அவ்வாத்மாச்சரயதோஷம் வர நேரி
டும். கூடஸ்தனைக் காரணமாக ஒப்பினால்; கூடஸ்தன்
சத்தாசிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமாக, அல்லது அச

த்தாயிச் சிதாபாசனுக்குக் காரணமா? அசத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரண மென்னில், இல்லாததான முயற்சிகாம்புக்கும் காரணமாகத் தெரிவான். சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில், சத்தின் மொருநாடிக் காரணத்வங்கூடாது. அவ்வித சிதாபாசன் சின்மாத்திரமாகச் சத்தம், பிரதிபிம்பமானதிரமாகச் சத்தமா? சின்மாத்திரமாகச் சத்தென்னில், நிநுவிசாரகூடஸ்வநைத் தவிர சிதாபாசன் இல்லாதவனாவான். பிரதிபிம்பமானதிரமாகச் சத்தென்னில், பிரதிபிம்பமானது தோன்றியது ஆனதால் இல்லாததே தோன்றவேண்டும். தோன்றினும், பிம்பத்துக்கு வேறென்னில், பிம்பமன்றி விளங்கிடவேண்டும். பிம்பமே பிரதிபிம்பமாக விளங்குகிற தென்னில், பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றி கின்றதா? அல்லது பிரதிபிம்பமாக இருக்கின்றதா? தோன்றினால், சுத்தி இரகதம் போன்ற தோன்றிய அம்சம் பெய்யவெனப்படும். சிம்பமே பிரதிபிம்பமான தென்னில், பிரதிபிம்பமாகுங்கா லத்தி, ல் பிம்பத்திக்கு நச்சும் உபாநிநாசகாலத்தில் பிரதிபிம்பத்துக்குமாகும் வந்து இரண்டும் சித்தியாமர் போய்விடும். மேலும் சுருதிபுத்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்த நிபத்தில் நிருவிகாரத்தன்மை அசங்கத்தன்மை இரண்டும் அகன் சித்தானதால், சித்தமாய் இருக்கின்றது. காரியோற்பத்தி சித்திக்கவேண்டாமானால்

பஞ்சகோசா நுபவநுரைத்தனா எ

கரணம் சங்கயாயும், விகாரியாயுந்ருக்கவேண்
 டும். அத்தன்மை அவ்விடத்திற் காணப்படாததினா
 லும் அவ்வதுபுந்ரில் ஞானஞானம் அகங்காராதி
 அநுபவிக்கப்படாததினாலும் - ஞானஞானமில்லா
 தவிடத்தில் சிதாபாசன் இல்லாதவனாகின்றான்
 . அனதாலும், “கூடஸ்தன் இல்லையென நினைக்கத்
 தகாதவன். அனதிலாலும் சுருதியுக்க அநுபவங்களா
 ல் கூடஸ்தனைத்தவிரக் காரியவஸ்து வேறுகாணப்பட
 டாததினாலும் - அது கூடஸ்தன் தனாகவே அநுபவீத்
 துக்கு வருவதினாலும் - அவ்விதகூடஸ்தனை தன்னி
 டத்தில், அங்கோசமாவது அதன் தாதான்மியமா
 வது கிடையாது. அகங்காரத்தவத்தொக்கு ஐந்து
 கோசத்தின் தாதான்மியம் ஒத்திடனும், அநுவிதான
 கோசத்தில் தாதான்மியம் கிடையாது. அகங்காரதா
 தான்மியம் அநுவாகோசத்தில் இல்லாவிடில், அக
 ங்காரியும் இல்லாதவனாவான் அகங்காரி இல்லாவி
 டில், அபிமானியும் இல்லாதவனாவான். அபிமானி
 இல்லாவிடில், அபிமானியும் இல்லாததாகவே சித்தி
 க்கும். அபிமானஞ்சித்திராதவிடத்தில், அஞ்ஞான
 முதலியயாவும் இல்லாதவை யானிடிலும். அஞ்ஞான
 முதலியயாவும் இல்லாவிடில், சிதாபாசன் முக்கலக்
 சிலும் இல்லாதவனாவான். இவ்வித மனனத்தால்
 சுருதியின் அபிப்பிராயப்படி அன்மாவை உளபடி

தெனிய, “நான்சு கோசத்தைப்பற்றி அகங்காரத்துக்
 கு அனந்தமயகோசமென்றும் - நிரகங்காரரூபமான
 கூடஸ்தலைத் தானாக அறியாததினால், சிதாபாசனுக்
 கு அஞ்ஞாவமென்றும் - அவ்வித அந்நொனத்தால்
 அவன் வியாப்தமென்றும் - சாமாஸிய விவேகத்தால்
 அசுந்தத்திக்குந்த சுருஷியுக்றி அநுபவங்கறியினும்
 அநுபவிக்கக், கூடஸ்தனை சாட்சியே தரினென்றும்
 அச்சாட்சியநுபவத்தால் ஜாக்நிராகி இன் ரடவஸ்
 னைதழி முஷ்ருபவஸ்தையில் உடங்கி அம்மதன்
 மூமவஸ்தையான ஜகத்சத்தாநுஸிய அவரணவி
 ருத்தியில் மர்த்திரம் பிரதிபிம்பித்தவன் கூடஸ்தனை
 தன் ஸ்யமஸ்தாலும் - அவ்வாவரணம் விசத்திரிய
 ஸ்பந்தியுதானதாலும் - அவ்விதவிருத்திசாட்சியான
 தன்னையே முன் அவரணத்தோடுங் கூடியிருந்தவனா
 யும்- ஞானபலத்தால் சாட்சியாய் விளங்குகின்றவனா
 யும் - அறிந்து இவ்வாவரணவிருத்தி சிதாபாசனாக
 ற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி, அவ்வவஸ்தையில் உள்ளப
 டி அவரணமில்லையெனத்தெரிந்து, அவ்வாவரணம்
 இல்லாததனால், சாட்சிதருமமும் இல்லையென நி
 ஷ்டியாமல்திஷ்டித்து, இவ்விதசாட்சிதாமமும் சி
 தாயாசனுக்கு அகங்காரதாதான்மியத்தால்வந்த சா
 ட்சிஞானதாதான்மியமென்று தெளிந்து, நிரிகார
 கூடஸ்தன் மர்த்திரமாய் அகம்பவத்தின்பாருளை அ

ஐகத்தைப்பூதப்பகுப்பாகப்பிரித்தது கூ

துபவியாமலநுபயிக்க, பஞ்சகோச சோதனைபாற்
கிடைத்த அநிஷ்டானப்பொருள் உள்ளபடி விளங்கி
மும் அப்பொழுது அவ்வநிஷ்டானமான தன்னைத்த
விர ஞான ஞானபமாயுள்ள ஷட் கோசங்களும் மு
க்காலத்திலுமில்லையென்று அநிஷ்டானமாற்றீமா
ய் அதுபவியாமலநுபயிக்கப்படும்.

(முற்றற்று)

இரண்டாவது ஐகத்தைப்பூதப்பகுப்
பாகப்பிரித்தபிரகரணம்.

நிருந்தகாமாநாபாவர்கள் நவகவிமாயுள்ள வி
ஷய சிவ்யாச சிரே ஷங்களால், எப்படியே சுகத்தகடிலி
டுகின்றோர்களோ, அப்படியே பங்கிவிடுகின்றோ
மாதிகளால் பிரமிஷ்டர்களும் அன்மாநுபவான
தக்கட் சிலாடுகின்றார்கள்.

எப்படியெனில் அணுவாதிமேருவந் தமாண
சகலபொருள்களையும் பூமியின் விகாரம்கூறிய
தால், அப்பூமியும் அணுமூதல் மேருவனா அவய
வாவயவியாக விளங்கவேண்டும். ஆனால் அப்பூ
ன்சோக்கையன்றிக்கூடாது. அப்பூமியில் அப்பி
ன்சோக்கையை ஆலோசிக்குங்காலத்தில், இருது
வியென்பது அணுபாமானமுடையதாயும் மஹ

த்பரிமாணாடிஷ்டயதாயும், இந்நவகையாகக் கண்ணப்
பரிவதால், அவ்வித பரிநுதுஷிக்கு இந்நவகையாயுள்
ஸ்பரிமாணாங்க ணுந் சுபாவமா, அல்லது ஓநபரிமா
ணமேசுபாவமா; இந்நவகையுஞ்சுபாவமென் னில்;
அவ்விதமெனும் பரஸ்பர விசேஷியானதால் சித்திக்கு
தக்காது. ஆகில் ஓநபரிமாணம் சுபாவமென்னில்,
மற்றோநபரிமாணம் அப்பூமிரிற் காணாமலேயிருக்க
வேண்டும். நல்லது ஓநபரிமாணம் காரணசுபாவ
பரிஷ்டயது மற்றோநபரிமாணம்காரிய சுபாவபரிஷ்ட
யதென்னில், அந்நபரிமாணம் காரணமாமஹந்த்
பரிமாணம் காரணமா? மஹந்த் பரிமாணம் அவ்வி
யானதால் எவர்களாலும் காரணமாகக்கூறத்தக்கது
அந்நபரிமாணம் காரண மென்னில்; காரணமென
மஹந்த் பரிமாணத்துக்கு ஓந அந்நபரிமாண
மே காரணமா, வெகுஅந்நபரிமாணமே காரணமா
ஓந அந்நபரிமாணமே காரணமென்னில்; காரியமும்
அந்நவகைத் தெரியும். வெகுஅந்நபரிமாணமே கார
ணமென்றால் வெகுவாக இந்நக்கின்ற அந்நக்கு
க்குச் சேர்க்கை சலமன்றிக்கூடாது. மஹந்த் பரி
மாணத்துக்கு சலத்தின்சேர்க்கையே காரணமா
ல்; எவ்விடத்திற் சலத்தின்கேர்க்கை பூமிரிற்
காணவில்லையோ, அவ்விடத்திற் பூமிக்கு மஹ
ந்த் பரிமாணத்தன்மை கிடையாது. இங்ஙனமாயின்

ஐகத்தைப்பூதப்பகுப்பாகப்பிரித்தது ஐக

சிகஸ்பரிசுந்நடைய காற்றில் அகிருசுஷிமமாய் அப்ப
பு எப்படியாதுபயிர்க்கப் படுகின்றதோ,, அப்படியே
மஹத்தாய்சினங்கிய பூமிரிஜும் அனுசுகின்னசே
ர்க்கைவல்லமைபாகவிளங்கிய திரவசக்தியானை
ப்பிப சலமாக அதுபயிர்க்கப்படலாம்.

அவ்வித அதுபவத்தில் அப்புவைத் தவிர பிற
துவிரின் அனுபரிமானங்களாவது வேறிருக்
கின்றதாக ஒத்திடல்; அவ்வனுக்கள் விஷயங்க
ளாக வேண்டும். விஷயிகரிக்கப்பட்ட அதுகள் அ
னுக்களாகத் தகாநு. திரவிஷயங்களாயின், அத்த
லத்திலிருக்கின்றதாக ஒப்பத்தகாது. இங்ஙன
மாகின் அப்புவைத்தவிர பிறுதுவி வேதில்லை யெ
வத்தெளியவாம்.

இவ்வித அப்புவே பிறுதுவியாகத் தோற்றக்
காரணமெதென்னில்; தனது காரணமான அக்
கிரியின் உஷணசக்தியால், தனதுதிரவசக்திஸ்
தம்பிக்கப்பட அவ்விதஸ்தம்பனமும்,, சலமேயுல
நிகட்டி யானதுபோல், பிறுதுவியாகத் தோற்றிற்று.

மேலே சொல்லியபிரகாரம் எவ்விடங்களில் அ
ப்புவுக்குப் பிறுதுவியாய்த் தோற்ற வல்லமை
யிருந்திருக்கின்றதோ,, அவ்விடங்களிலெல்லாம்
அக்கினிக்கு அதுப்பிரவேசமிருந்திருக்கவே
ண்டும். அவ்வித அக்கினியைத்தவிர, சலமேவேறு

வேறில்லையா? வேறொரிடாக்குமா? ஓல் முன் திரவச க்தியைத் தனது உஷ்ணசக்தியால் ஸ்தம்பித்த துபோல், முழுவதையும் ஸ்தம்பித்திடத்தெரியா, அப்டுவேஇல்லாததாசத் தெரியும். இல்லாவிடில் பழுதையிற் றோன்றிய சர்ப்பம் பழுதையாக நசித் ததின் பழுதைமாத்திரமாவதுபோல், அப்புவையும் அக்கினிமாத்திரமாகவே சொல்லவேண்டும்.

அவ்வித அக்கினி தனது உஷ்ணசக்தியால் அப்பு வின் திரவசக்தியைப்பிந்துவிடா, விளங்கத்தக்கதாக வாவது, திரவசக்தியை நீக்கிப் பிந்துவிட அப்பு இவ்வி ரண்டையு மில்லாததாகவே செய்யத்தக்கதாகவாவ து, அப்புவின் திரவசக்தியை அக்கினி வியாபிக்க வேண்டுமானால், அக்கினிக்கு சலமென்றி அவ்வித வியாபகம் திக்கிக்கத் தக்கதில்லை. அவ்வித வியாபக ம், வாயுவாகச்சித்தித்திடில், பூமி சலத்திலும் சலம் அக்கினியிலுமாயடங்கிட அவ்வக்கினியும் தனதுவி காமான காரியசத்தையிலாததினால் தனது கா ரண மான வாயுவாக சேஷத்திடத்தெரியும்.

அவ்வித வாயுவும் ஸம்யோகாந்தரமில்லாததினால் ச ல்னமற்று ஆகாயமாத்திரமாகவே சேஷத்திடும். மு ண்சொன்ன ஜகம் உண்டாகவேண்டுமானால், தேவனியை முன்னிட்டே பிண்டாக வேண்டும். அவ்வித ந ண்குபூதமுள்ள ஜகம் உண்டாகுமுன்னமே தேவனியா

ஐகத்தைப்பூதப்பகுப்பாகப்பிரித்தது யு

என ஆகாயமாதிரிகாக இருந்திடில், அவ்வித அருப
 மான ஆகாயத்தில் நின்றும் ஆகாசமான ஸ்வரூபமு
 டைய ஜகம் உண்டாயிற்றென்று சொல்லக்கூடாது.
 ஆகையால் ஆகாயத்தைத்தவிர ஜகம் வேறில்லவேயி
 லலை. இங்ஙனமாயின் தோற்றிற்றென்று சொல்ல வே
 ண்கும். தொற்றிடில் ஆகாயத்திற் றோற்றியதா, ஆகா
 யத்திற்கீவ விடமாகத் தோற்றியது? ஆகாயம் ஜடமா
 வதால் ஜகமாகத் தானேதோற்றாது. சீவனிடமாகத்
 தோற்றிய தென்றில்லை. அவ்விதசீவன் இந்திரியரூப
 னை, அந்தக்கரணநாடு, அந்தநானாபநை, அல்லது
 இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அந்தநானம் இம்மூன்
 றேற்றிங்கூடிய அறிவா, அல்லது இம்மூன்றிற்கும் அ
 ப்புறப்பட்டசுத்த அறிவாகவது இந்திரியமேகீவன்
 அவ்விடமாக ஆகாயத்தில் ஜகம் கற்பிக்கப்பட்டதெ
 ன்னில்? இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகவிளங்கிய ஆகா
 யம் விளங்கமாத்திரஞ்செய்யுமேயன்றி, ஆகாயமே
 ன்றகற்பணைகூட அதில் விளங்கத்தகாது. மேலும் மு
 ற்றிநான் குபூதங்களை உள்முதம் வெவ்விதம் விராபித்த
 ஆகாயத்தைத்தவிர நான்குபூதங்களும் வேறில்லை
 யென்றும் நான்கு பூதங்களும் உண்டாக வேண்டு
 மானால் ஆகாயமே தாரணமாயிருக்கவேண்டுமென்
 னும்- அருபமான அவ்வாகாயத்தில் நின்றும், ரூபமு
 டைய ஜகம் உண்டாகத் தகாதென்றும்- அவ்வாகாயத்

தைத்ததிர தும்வேரில்லவேயில்லைபென்றும் - நிஞ்சி
த்ததுபோல, இவ்வாகாய மம்விளங்கவேண்டுமானால்
இந்திரியமன்றிக் கூடாததினால் எவ்விடமாய் ஆகா
யம்விளங்கிடினும், அவ்விடமாய் இந்திரியசத்தை
யும் இடைவிடாததன்மையாய் விளங்கவேண்டும். அ
ங்ங்னம் இந்திரியசத்தை இடைவிடாததன்மையாய்
விளங்கிடல், ஆகாயம் விளங்குதலேத்தவிர, வேறுபுரு
க்கின்றதென்று கூறப்படாது.

மேலும் நாமரூபங்களெல்லாம் வாசனரூபங்களா
னகால், அவ்வாசனை அந்தக்நாணத்தைச்சார்ந்ததால்
இந்திரியத்தில் விளங்கிய வஸ்துக்களை, மனமானது
நாமரூபமுடையதாகமாத்திரஞ்சங்கற்பித்திடும். அப்
படியாகில் அவ்வித நாமரூபங்களுடையதாகவே அவ்
வஸ்துக்களை இந்திரியம் விளங்குவித்திடத்தொடும்.

இங்கனம் கூறியசிரகாரம் இந்திரியத்தின்விளக்க
மேவிரவாய் விளங்கத்தெரிய அவ்விளங்குதலில் நாம
ரூபமெல்லத்தொன்று, ஆகாயமென்ற நாமரூபம் சங்க
ற்பமுடைய மனதாற்றேன்றி இந்திரியத்தினிடமாய்
விளங்குகின்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகையால் இந்திரியத்திற்கேன்றியது விளங்குத
லும் மனத்திற்கேன்றியது நாமரூபமுமாகலாம். அவ்வி
தவியாபகஇந்திரியவிளங்குதல்மாத்திரமாயுள்ள விஷ
ங்குதலில், மனதாற்றுகற்பிக்கப்பட்ட ஆகாயமென்றநாம

ஐகத்தைப்புதப்பகுப்பாகப்பிரித்தது 100

ரூபகதன்மை இடைவிடாமல நிறைந்திருந்தபோதினும், அவ்விளங்குதல் மனோவிகாரமான அகாயமென்ற நாமரூபத்துக்கு ட்பட்டதல்ல.

முன்னென்ன புதங்களை இந்திரியதைத்தவிர வேறில்லையென்று நினைத்ததுபோல, இவ்விந்திரியவிரத்தியில் விளங்கிய விநாபகவிளங்குதலை மனதைத்தவிர வேறில்லையென நினைக்கத்தகாது. ஆகவே இந்திரியத்துக்கு இந்திரியமென்ற நாமரூபமாதிரம் மனநிச்சங்கற்பத்தைத்தவிர வேறில்லையெனச் சொல்லலாம். அவ்விதசங்கற்பரூபமான மனதின் வகைத்தாற் றோன்றி இந்திரியத்தின் முன்னிலையாக விளங்குதின்ற நாமரூபங்களை, மனநிச்சங்கற்பப் பிரகாரம் நிச்சயப்படுத்தும் புத்திரின்விளங்குதலின்ன அப்பிரகாரம் ஆலோசிக்காநித்தத்தின்விளங்குதலென்ன-சொந்தமாகக்காட்டுத் திறமையையுடைய அகங்காரத்தின் விளங்குதலென்ன-இவ்வளவுவிளங்குதலும் வியாபகரூபிய இந்திரியவிளங்குதலில் மனதாந்கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபங்களை என்னிடமுந் தவிர்த்தலும், நாமரூபம் தந்திரமானதுபோல புத்திரத்தம் அகங்காரம் இவைகளின் விளங்குதல் தந்திரமாகத்தகாது. ஆனால் சங்கற்பரூபமான நாமரூபத்தை என்னிடமிருந்த சிவகாரங்களை நிச்சய ஆலோசனை சொந்தத்தன்மை இவைகளாகத் தோற்றிய சங்கற்பா

ம்சமாத்திரம் கற்பிதமாகலாம். அப்படியே மனத்க்ரு
மனமென்றசங்கற்பத்தன்மை மாத்திரம் கற்பிதமாகு
மேயன்றி, ஸூத்தன்விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது.

இவ்விதமனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவ்வு
ளவும் சங்கற்பவிஷயங்களன்றி விளங்குதல்மாத்திரம்
சத்தியமாயின், முன்னுத்திரியத்தில் விளங்கிய வாய்
பகவிளங்குதலைத்தவிர வேறுவிளங்குதல் பெதாப
டையதாகச் சங்கற்பிக்க டிடமில்லாததால், புத்திப்பா
திக்குமுதல் அகங்காரம்வொன்றும் உத்தோத்தியக் கரு
மும் விளங்குதலைத்தவிரவேறில்லையென்று அநுபவி
க்கவரலாம்.

சமூத்திரில் அவ்விளங்குதலுமில்லாததினால்
இத்திரியம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிவிடு
வைகளற்றவிடம் அந்தக்கரணமானதால், அவ்வந்த
க்கரணமே விளங்குத்தன்மைபுடையதாகக்கரணப் ப
டுவதால், அவ்வந்தக்கரணமின்னிளங்குதலைத்தவிர
மீறற்சொன்னதாகும் 'வேறில்லையென்கில்; அச்சுராதத்
தியில் அந்தக்கரணமில்லாவிடனும் அஞ்ஞானமிரு
க்கின்றதாகவேஷப்படுகின்றும்; எங்ஙனமென்னில், சு
ராததியில் அந்தக்கரணமில்லாததினால் விளங்குதலே
ல்லையென்று சொல்லவேண்டுமானால், அவ்வந்தக்கர
ணமில்லையென்று விளங்குவிக்க ஒருவிளங்குதல் அ
கத்தியும் எவர்களுக்கும் ஒப்பவேண்டும. அவ்விதவிளங்கு

ஐகத்தைப்பூதப்பகுப்பாகப்பிரித்தது யெ

சுதல் சுழத்தியில் அஞ்ஞானநாமாய ன்ளவசுவதா
ல், அவ்விளங்குதலும் அஞ்ஞானத்தைத்தவிர வே
ஐகக்காணப்படாததினாலும், சகலரும் விழித்தபின்
ஒன் ல்க்கிரியாமற் றாங்கினெனென்று சுழத்தியின்
அஞ்ஞான அதுபவத்தை அதுபவமாகச் சொல்வதின
ாலும், அவ்விளக்காரணமாய் அஞ்ஞானத்தைத் தவிர
மெல்லெல்லாம் அந்தக்கரணங்களுக்கஞ்சு சுழத்தியி
ல்லெ ஐகாணை காணப்படாததினாலும், அஞ்ஞானத்
தைத்தவிர தகர்ஷேரில்லெயன், ஐவரேகரிட அவ்வி
த அஞ்ஞானமும் விளங்குதலினாலெய் விளங்கவே
ன்தம். அத்தலத்தில் விளங்குதல் ஒப்புதலாகிவிடில்
அஞ்ஞானநி நத்தலாகக்கூறத்தகாது. அஞ்ஞானமெ
ன்றெய்யர் விளங்குதலிலில்லாமைநாபமானதால், வி
ளங்குதலே நகர்மிடத்தில் விளங்குதலினில்லாமை
யாகிய அஞ்ஞானம் இந்நகர்ன்றதாக ஒப்புதலற் குச்
சரியாகநி யுரிக்கத்தகாததினாலும், விளங்குதலெய்ருந்த
தென்று வாங்கிக்கப்படாத யுத்தி அதுபவங்களால் ஒப்
புவேன்தம்.

அவ்விளக்கண்டசகலமும் ஒளோதன்மையாய்
விளங்குகின்றவிளங்குதலைத்தவிர டுக்காலத்திலும்
வேரில்லெயென்னில்; அந்தக்கரணமென்றும் அஞ்ஞா
னமென்றும் விளங்குதல்மாதிரியாயும் மறைவாயு
முள்ள இவ்வகைகளுக்கும் விளங்குக் காரணமாய்

தென்னில்? விளங்கியதென்றும் மறைந்ததென்றும்
இருவகையாய்த் தோன்றிய சங்கற்புரபமான மனங்கா
ரணமேயன்றி, வேறுகாரணமில்லை.

ஆனால் எல்லாம் விளங்குதல்பொருளாக, சங்கர பரமபமான மனமந்திரம் விளங்குதலுக்கு அங்கியமா! விளங்குதலுக்கு அங்கியமாகில்; அந்தமுனம் போல இல்லாத்தாகத்தியம். விளங்குதல்பொருளாக; அதனை மனமென வசொல்லக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் ஓகர்தல். அந்தமுனம்வரை விளங்குகலைத் தவிர வேறுகாணப்படாததினால், விளங்குதலென்ற தின்பொருள் அறிவுபொருளானதால், மேம்பொன்னபரகாரம் முக்கூலத்திலும் அறிவைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், அங்கிதஅர்வை இத்தியபொருளாவது அத்தக்கரணமென்றாவது அந்நானபென்றாவது அவைகளுடன்சுபடிவிளங்குற்றென்றால் எவ்வார்களாலும் சுருதியுத்தி அதுபவங்களால் திவ்யத்தத்தகாததுதான். கற்பனையன்றிக்கற்பியங்கூடாது; கற்பகனன்றிக் கற்பனைகூடாது. சிவனைப்படு கற்பகற்பமானதால் கற்பனையில் வித்தாவான். அன்மாவிரிவிடத்திலோ வித்தத்திரில்லாததன்மையால், கற்பியம் அதற்கேதுவான் கற்பனை அத்தகேதுவான கற்பகன் என்றமூன்றுதன்மைபும் முக்கூலத்திலும் ஒப்பக்கூடவேகூடாது.

கடினகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது 10க

அசையாலகதத புதிவான அவனைச் சீவனென்னக்
கடபு. கடினகுணத்தி் அதுபவங்கனிஞல் பிரமமென்
பு. சொல் துவிவமென்னல் பிரமமென்றவிவகாரமு
பு. ரிவத்தன்மை பு. சகாலத்திலுரில்லாததினால் நு
பு. கத்தகா பு. சீவன் பிரமம் ஓரண்டு விவகாரமும்
கற்பனைபு. சார்த்தகால், சீவன் பிரமம், என்றகற்ப
பு. பதிதகாம் கற்பிதம் ஓன்விரண்டுவிவகாரங்கலிலும்
கிளங்கிளவங்குதல் அகம்பிதம். அசையால் சருவ
விவகாரத்திமபு. சீவன் விவகாரத்திசிரயன்தொரு
விதப்பிரம் புகழலுந் துமில்லவேதில்லைபென்று
பு. விவகாரத்திதமாய் கில்லாமல்நின்று விளங்கிடு
பு. புகள்.

பு. புகள்

மூன்றாவது

கடினகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது

பிரகாணம்.

மேற்கண்டபகுதியைக்கொறித்துச் சிலகாலத்தில்
பு. புகள். அலோசிக்கின்றார்கள். ஒப்படியென்னி
ல் புகுநுள் என்பது, கடினத்தைத்தவிர வேறில்லை:
கடினமென்பது, வாயுவின் சலனவிசேஷமுடைய அ
க்கிளிபின் க்கன்சாமர்த்தியத்தால் ஸ்தப்தமாகிய அ

புவின்றிரவஞ்ஞைத்தைத்தவிர முன்னொன்ன அந்ந
ஞைமும் பித்தவிரினுடைய வேழில்லாததாகலா
ம். அப்புவின் திரவஞ்ஞைமும் அக்கிவின்தகனமுன
த்தாலிசுந்து தகிக்கப்படத்தெரிய, தீரவம்காணப்
படாததால் அதுவும் அப்புவோடுகூட அக்கிவின
ன் தகனஞ்ஞைத்தைத்தவிர வேழில்லாததாகலாம். கடி
னஞ்ஞைமாயும் திரவஞ்ஞைமாயும் விளங்கியபிற் று அப்புவும்
அப்புவும் உஷ்ணம் வத்தைத்தவிர வேழில்லாவுபில்,
நிராத்ரமாகக்கொண்டு எந்தவாழ்வின்சலனவிசேஷ
மானஸ்பரிசத்தால் திரவம் மனமாயும் கடினஞ்ஞைமாயு
ம் விளங்கினதேதோ, அந்தவாழ்வின் நிராகாரஸ்பரி
சஞ்ஞைமாத்ரமாய்ச்சேவித்து முன்னோடேவே ஸ்வ
நுபுத்தங்கலம் இல்லாததாக்கிடமுண்டு.

ஆகாயம் அசங்கபதார்த்தமானதால் ஸ்பரிசம்
ணநுபமான வாயுவைத்தவிர ஸ்பரிசயோக்கியமாவ
சங்கிதபழன்று பூசங்கலத்தில்லாததாலும், தனக்கு
த்தானேஸ்பரிசமாகநினைக்கத்தகித்தாலும், ஸ்பரி
சநுபமான்வாயுவைத்தஸ்பரிசத்தன்மைச் சபாநுக்கி
ல், ஆகாயத்தன்மையைத்தவிர வேழில்லாததாக்கிடும்.

அவ்வியை ஆகாயமும் சப்தஞ்ஞைத்தைத்தவிரவே
றில்லாததினால், ஸ்பரிசமில்லாவிடத்தில் சப்தமுண்
டாகக்காரணமில்லாததினாலும் நிராகாரமானதினாலு
ம் விப்பாகமே ஆகாரமென்றிடில்; இத்திரியவியப்பாக

தமிழ்நாடு குணப்பகுப்பாகப் பிரித்து 26

தலைத்தவிர வேறொரு கருவியை நுகரக்கூடிய உபகாரப் படாத நிலையிலும், அதற்கு வெளித்தன்மையே அகாரமென்று ஒப்பினால், அவ்வித வெளித்தன்மையும் ஸ்பாடாபவத்தித்தவிர வேறுகாணப்படாததினாலும், அதற்கு இந்திரியவியாபகத்தைத்தவிர வேறுதன்ம ஒப்புத்தகத்தல்ல.

இன்னமொன்றின் பஞ்சகுணங்களோடு பஞ்சபூதங்களுக்கிடையிலான நிலையில், சகலஜங்கங்களும் சகலஸ்தூல தேகங்களோடு கூட, இல்லாததாகின்றன; ஸ்தூலத்தேக முதலிய சகலஜங்கங்களுமில்லாவிடில், பஞ்சேந்திரியங்க ளும் விஷயமாக வைல்லமையினால், இந்திரியங்களினின்றும் வெந்துகலையடைந்திருப்பதினாலும், ஸ்தூல தேகமின்றிச் சித்தந்தக்கமாய் டாததினாலும், நிர்விஷயங் களாயும் நிர்விதாரங்களாய்க்கொண்டு முனைத்தத்தவிர வேறில்லாததாகவே யுண்டாம்.

மனமென்பது வாசனா ளுடமானதால் வாசனையே ன்பதா இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களையும் விஷயங்களையும்தவிர வேறில்லாததினால், இந்திரியங்களும் அகின்வியாபாரங்களும் அதனைவிஷயங்களும் மேற் சொன்னபடி இல்லாவிடில், வாசனையும் இல்லாததாக வேசித்திருக்கும்; வாசனை இல்லாவிடில் மன்னு மில்லாதாக வேசித்திருக்கும்; மனமில்லாவிடில், புத்தி, சித்தம் அகங்காரமும் மூன்றும் திரியில்லாததீபம்போல

இலலாதவைவராகக்காணப்படும்.

இந்தநான்குமில்லாதவிடம் சூனியமென்றாவது, அறியுத்தன்மையில்லாததினால் அஞ்ஞானமென்றாவது நிரூபிக்கஉபகாரப்படத்தக்கதாம். சூனியமென்றால் ஐகபூதல் அகங்காரம்வரையுள்ள யாவாவகமாம் சூனியமா, அல்லது இவைகளைச் சூனியமென்றறிந்து நிரூபிக்கின்றஅறிவே சூனியமா? அறிவைநுகரிமம்மறுத்து சூனியமென்று நிரூபிக்கில் அனைகள்ளவாய்மீக்காலத்திலுழித்தாததினால், மிக் காலத்திலு நீல்லாதசசவிஷாணத்தை இல்லையென்றவகாரம் உபகாரப்படாததுபொல உபகாரப்படத்தக்கதல்ல.

அதையுறிந்தஅறிவைச்சூனியமென்றிழல்; கண்ணன்றி விஷயந்தீத்யோதக்போல, சூனியமென்றவிஷயமும் அறிவையன்றிச் சித்தியாத, சூனியமும் அறிவும்இரப்பதாகஒப்பிழல்; மக்காலத்திலுக்கல்லாததே சூனியமானதால், இல்லாததை இரூபிக்கின்றதாக உப்பிடி ஒருக்காலும் ஒப்பக்கடாபோது அப்படியே இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாது, அதத்தன்மையாயிரக்கின்றஅறிவையுமே இரூபிக்கின்றதாக ஒப்பவேண்டும்.

அப்படியே அவ்விடத்தில் அஞ்ஞானமிரக்கின்றதாகஒப்பிழல்; சூனியம்போலவே அறிவன்றி ஒப்பத்தகாது. அறிவு அஞ்ஞானம் இரண்டுமுரப்பதாக ஒப்பினால்; அவ்வஞ்ஞானம் அறிவையிறைக்கின்றதே மகத்

கடி இதுகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது ௨௩

ஸ்தூமறைக்கீனீந்தா? அறிவென்னில்; கண்ணன்றி
 விழிவந்தியாதநுபோல், அறிவந்தச்சித்திக்கத்த
 காது, உகத்தைமறைக்கின்றதென்னில்; பிரக்காலத்தி
 ஸ்தூமில்லாதுகத்தை எவ்விதமாக மறைக்குமென்பது
 கூறும். மேலும் ஆரியம் அஞ்ஞானம் என்றிரண்டு
 தன்மைபற்றிச் சங்கற்பத்தாற், ஸ்ரேற்றவேண்டி வதால்,
 பரவொன்னிரகாரம் சங்கற்பத்தன்மைபுடையுமன
 ம் பரக்காலத்திலுமில்லாவிடில், அதுகூறும்மில்லாததா
 கவ்வித்திக்கூழ். ஐப்படியே அறிவொப்புந்கொல்லக்
 கூடாதேவென்னில்; அறிந்தே இல்லை யென்று சொ
 வல்வேண்டியிரப்பதால், அறியுத்தன்மை அறிவுக்
 கோன்றி ஷ்ரென்றிறகுங்கூடாத்கூறும், தன்னை
 த்தவா பற்றொருபொருள் தன்னைத்தில் பூக்காலத்
 திலுமில்லாத்கூறும், தன்னைத் தானறியத்தன்னிட,
 தில்நிர்சியஅம்சமில்லாத்கூறும், தானாகவேசத்தி
 த்நெருக்கின்றது. பரக்காலத்திலும் தானேதானாக்ச
 தித்திக்க, எல்லாம் தானேதானென்று அதுபவியரம
 லுபாபவிக்க அனந்தபரவசத்தராய் அப்பந்தியே அனந்
 தக்கடலாநிவிழுகின்றார்கள்.

- முற்றிற்று.

உ.

நான்காவது.

சப்தாதி நுணைப்பதப்பாகப்பிந்தித்த

பித்தரணம்.

இந்தப்பிரகாரமாயிற்று எல்காலத்தில் ஆலோசிக்
கின்றார்கள் பிராதுவியில் சப்த ஸ்பரிசு ஸ்பரிசு தந்தம்
இவ்வளவுங்காணப்படுவதால், இவைகள் மற்றப்படிதங்
களின்குணமாயிரப்பதால், மற்றப்படிதங்க ளும் அவ
ற்றின்குணங்களும் இப்படிதரும் இவ்வுருணமும் எ
ன்னமாய்ச்சேர்ந்திருக்கின்றதிதன் றாமர்க்கு, எல்லார்க
ளுணமும் எங்கும் இடைவிடாதத்தன்மைமாய்க்காணப்
படுவதால் எங்கும்எல்லாப்படிதமாயிருக்கவேண்டும்.

அதில் கடினமுள்ளது நிகலெல்லாம் கந்தமாகக்
காணப்படுவதால், கந்தத்தைத்தவிரகந்தனம்வேறில்
லாததினால் கிஷ்ணவருணத்தோயங்கூடப் பிராதுவி
யுமில்லாததாய்கேசித்திக்கும். அவ்விதகந்தம் ஏன்
பிராதுவியில் இடைவிடாதத்தன்மைமாய்க்காணப்பட
ததால், அப்பிதிபிராதுவியில் இடைவிடாதத்தன்மை
யாய்க்காணப்பட்டஇரதமும் கந்தத்தைத்தவிரப்பிரா
துவியில்லாவிடில், கந்தசத்தைமில்இடைவிடாதத்தன்
மைமாயிருக்கவேண்டும்.

சுப்தாதிசுணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது ௨௫

இரசமென்பது தன நுகாரணமானசலத்தின் குணமானதால், எரன்றொன்னகத்தபும் தன்னத்தவிர கடினம் திஷ்ணவருணம் சிநு நலி இவ்வளவு மிவ்லை மெனகி நெடித்திட, கிராதாரமாகக்கொண்டு தீன்னை புள்ளபிவெரியும்மியாபித்திசுத்த இரசமாத்நிரம்க வெசைத்தீந்நிம். அங்விதஇரசம் சலத்தில் எவ்விடத் திலும் ககநிலவருணம் சீதம்பரிசும்கெநித்ச்சி இவை நென்கிம் இடைபட்டாத்தன்மையாகக்காணப்படுவதால், அவைகளைக்கொடுக்க ரங்காலத்தில் திரவின்நீர்ச் சீதந்நிம் யாநா: சீதமன்பிச்சுக்கிலவருணம் திடை யாநா: ககநிலவருணமன்பி இரசங்கிடையாநா: இரசம்மன்பி அப்பிக்கிடையாநா: அங்விதஅப்பு இரசத்தை த்தவிர வெற்றிலையென்பில், அங்விதஇரசத்தைவெ ற்றப்பென்றவாறு சிநுமென்றவாறு அப்பிபன்றவாறு சொல்லத்தகாது. அகவே அவைஇரசத்தைத்தவிர இ ல்லாதனைபாகவெற்றித்தித்திம், அவையிலலாவிழ் தானும் கிராதாரமாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித் திக் கம்.

அப்படியேஅக்கிநியம்நிராதாரமாகக்கொண்டு ரூபமற்றத்தன நுகாரணமானஸ்பரிசஜுவாயுவி லட் ந்நி ஸ்பரிசமாத்நிரமாயச்சேஷித்தீந்நிம். அங்விதவாயு அநுபமானதால், ரூபமற்றதாகக்கொண்டு, இல்லாத தாகவேநிரியும் அதற்கு ரூபமில்லாவிடினும்,ஸ்பரி

சத்தன்மைந்ருப்பதால், இல்லையென் நிரூபிக்கத்தக்கா தென்கில்? அதற்குஅன்விதஸ்பரிசம் துணைமா, அல்ல துசபாவம்மா? குணமென்னில்: அபுபத்துக்குஸ்பரிச ந்கிடைபாது. சுபாவமென்னில்: மேற்சொன்னபு சாரியபுதங்கள் புக்காலத்திலுஞ்சுத்தயாதிக் குணம், காரணபுதமான அகாயம் நிராகாரமானதாலும், சம்ப ந்தரகிதமாகக்கொண்டு ஸ்பரிசமே தநிராவிடில் வாயுவிருக்கின்றதாகன்னமாகஸ்ப்பப்பபிம். ஸ்பரிசமில் ஸ்வீஷில் வாயுவிஸ்திரிதிரைல் ஸ்வரிசமன்றிச்சப்தம்வி னங்காது. சப்தத்தைத்தவிர அகாயத்துக்குவேறேத ன்மையில்லாததினால், அகாயமும்ல்லாததாகவேகா ணப்படுகின்றது. அதற்குவிசதல் சுபாவமும் சப்தம் குணமாயிளக்கம்போது இல்லையென். எனன்னமா கச்சொல்வக்கடுமென்கில்; ஸ்பரிசமில்லாததனால் சப்தம்ஸ்ப்பக்கடாதென்றது, வாயுவின்ஸ்பரிசத்தால் ப்பற்றியதற்கேயன்றி, இத்திரியத்துக்கும் அகாயத்துக் கும் சம்பந்தம் என்கடாது. சம்பந்தங்கடுமாரின் சப்தம்விளங்கத்தடைரில்லையென்கில்; இத்திரியம் அகாயம் இவ்விசரண்டின் சம்பந்தத்தால் சப்தம் உற்ப விக்கின்றது. அல்லதுவிளங்குகின்றதா? இல்லாதச ப்தம் உற்பவிக்கின்றதெனின், இல்லாதருபபுரம்ப உற்ப விக்கின்றதெனவரும். விளங்குகின்றதெனின்; விஷ் யமாயிருந்திடில் விளங்கவேண்டும். இத்திரியம்உள்ள

சம்பந்தி குணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது ௨௭

தைவிளங்கு மிகத் தீமேயன்றி இல்லாததைவிளங்கு விய்யாது.

முன்னொன்னபிரகாரம் அகாயதநுநசமபத்தழி லாததறினில் சப்தபுரமில்லாததெனவேதாற்பரியம். வெவ்வினென்பது நான் குபுதங்களின் அபாவத்தையிட் தவந்ததால், அபாவத்தைப்பாபதாரத்தமாக நிருண மிக்கத்தகாதி. இங்ஙனமாபின் பிசு, நவீபுதல் அகா யம் வலி அநதின் புனைங்கலோடுகூட அபாவபதநர்த் தமாயினதால், அனைக்களவிளங்குவிஞ்ஞத்தன் மைப்பால் வந்த இத்தியமென்றவிவகாரமும், அபாவமாகவே திக்கக்கவேண்டும். ஒத்தியமென்றதன்மைவிஷயத் தில்வந்தது, இத்தியத்தால்வந்ததாமனதூலுவந்ததா? விஷயத்தாலென்றில்; விஷயம் அபாவமானதற்குத் தயாது. இத்தியத்தாலென்றில்; விஷயத்தகனவல் லாமறித்தத்திடல் இத்தியமென்னப்படும். விஷய மில்லாவிடினும் விஷயங்களைக்கிரகிக்கின்ற இத்திரிபி பிசுக்கின்றதாகஒட்டவேண்டும். தனக்குத் தான்விஷ யமல்லாத நிலை, தானே இத்திரியமென விஷயந்தாது. விளங்காப்பொருளை இரகநின்றதாக ஒப்பத்தகாது. மனதாற்குதிமென்றில்; மனமென்றது சங்கற்பரூப மானதால் இருக்கின்றதைச் சங்கற்பிக்கின்றதா இல் லாததைச்சங்கற்பிக்குன்றதா? இருத்தின்றதைச்சங்கற் பிக்கின்றதென்றில்; இத்திரியபுதற்சலைமுய்ய், அப

வபதார்த்தமானதால், இவைகளைச் சங்கற்பிக்கின்ற தென்று கூறக்கூடாது. இல்லாதவைகளைக் கற்பிக்கின்றதென்றால்; ஓரகாலத்தில் வந்தியபுத்தரையுந் கற்பிக்கவரும். மேலும் மனதாற்சங்கற்பிக்கவேண்டுமானால் சாக்கிரம் சொப்பனமென்ற இரண்டவஸ்தைகளிலும் இந்திரியவாசனையால் இல்லாததாகக்கொண்டு கற்பிக்கவேண்டும். இதில் புன்னமே இந்திரியங்களை அபாவபிரபலமாகக்கூறினதாற்றான். அங்ஙனவழியின் முனதாற்கற்பித்ததொப்பனம் பிறவியந்தகன் திருஷ்டியில் அபம்விளங்குவதுபோல, இந்திரியவாசனையில்லாதமனதுக்கு சொப்பனபுத்திய ஜகம் விளங்கித்தெரியும்.

இப்பிரகாரம் சாக்கிரம் இந்திரியத்தோடு சொப்பனம் மனதோடுங்கூடிவிளங்காவிடில், ஏன் இந்திரியம் அபாவமாகக்கூறப்பட்டதுபோல, மனமும் அபாவமாகவேசித்திருக்கும்; மனமுதற்சகலமும் அபாவமாகச்சித்திருத்திடில் விருத்தியில்லாததன்மையால் ஞானபுத்தியில்லாததாகவேசித்திருக்கவேண்டும். ஞானமில்லாதவிடம் அஞ்ஞானமானதால், அஞ்ஞானமாத்திரமாயிருக்கின்றதாகப்போவண்டும். இப்பிரதமாகநிரூபிக்கத்தெரிய, “ஞானம் அஞ்ஞானமென்ற இவ்விரண்டுவிவகாரமும் ஒன்றொன்றொன்றின்புழிமுனமில்லாததன்மையால், என்னமாகக்கற்பிக்கக்கூடும்.” என்கிறார்.

சப்தாதிருணர்புகுப்பாகப்பிரித்தது உக

வீடம் அந்நூனமென்றால், ஜகத்ஞானப்பாவமா அந்நிஷ்டான ஞானப்பாவமா ஜகத்ஞானப்பாவமென்றால், உகம் புகாலத்திலுமல்லாததினால், இரத்தாதித்ததே அபரிவாயாதால், ஜகத்ஞானமில்லாததில் ஜகத்ஞானப்பாவ மிருத்ததென எவ்விதமாகக்கூறத்தரும். அந்நிஷ்டான ஞானப்பாவமிருத்ததெனின் பாவமாயாநிலும் அபரிவாயாநிலும் ஐநாவல் தவிளங்கவேண்மியதால், ஞானமன்றிவிளங்கத்தானா அவிதிஞானத்தைப் பாவப்பாவ விவகாரங்களுக்கே அபிதமாகவேயொப்பவேண்டும். பாவப்பாவ விவகாரங்களுக்கு அபிதமாகவிளங்கிய ஞானத்தை இல்லையென்றுநினைத்தகத்தகாது. இரக்கின்றதென நிரூபிக்கவுந்தகாது. இரக்கின்றதென்பவாபிரத்தியும் இல்லையென்ற அபரிவாயாத்தியும் சங்கற்பரூபமான மனக்கட்ச்சார்ந்ததால், புன்னமேமனமில்லாததாகச்சித்தித்த நபோலி, பாவப்பாவ விவகாரமு கில்லாததாகச்சித்தித்திடும்.

இங்ஙனஞ்சித்தித்திடில் புகாலத்திலும்பாவப்பாவாதிதஅநிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர நேறுஜகாநிலலாததினால், “ஜகசிஞ்ஞாநசனென்றும் ஜகதபிமாநி சிவெனென்றும் விவகாரம்வரக்கணக்கில்லை; சவேசபேதம்புகாலத்திலுமில்லாவிடில், அக்ஷரங்களினைத் திராமாகிய பிரமபதவியென்றவிவகாரமும் மிகவுஞ்சித்திக்கத்தகாதது திரிணெனத்தெளிந்து அபரிவாயின

கூடு

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

நங்கிட ஆதிகா விசத்திரமெனப்பிரமான தீத்பரவசர்க
ளாய்வினங்கு நன்னூர்கள்.

முற்றித் து

ஐத்தாவது

ல

கிரியைசெய்துப் பரப்பாகவந்தி

பிரகரணம் -

ஆநுபவிகம்பிடுகின்ற இத்தரகம்மற்பத்தி மச புடை
யகாரியவன், சுவாகக்காணப்படுவதால், காரியமென்று
ஒருருகொன் னியுமெனப்படும்தொத்தென் னியம, நி
ல்துச்சைநூலார் சண்டிமன்றிக்கொதிமுபகர்நாசக்தி
சித்தியாது எங்கனமென் னொருபுணை ஒருண்டாக்
கபுபட்டகடம் குலாலனது இச்சாநூலனம்பொருத்திய
திரியையன்றிப்படிசித்தியாதோ, ஆப்படிபொசுசீவ
ஆறுடைய இச்சாநூலனக்கிரியையன்றி, கம்பித்திருவா
ட்டாது. இங்ஙனமாரிசகலதகத்தையும் கிரியாக்கி
மாத்தரமாகப்பிடுக்க, இச்சாசக்திமாத்திரமாய்த்தவி
த்துப்பொரு, தில்லாததாய்க்கொண்டொருசக்திமாத்
திரமாய்ச்சேஷத்திநிம் னூனசக்திமாத்திரமாய்ச்சே
ஷத்திநிம், தேற்றிசான் னசகலதகதும் இச்சாசக்தியா

• வினாதிசக்திப்பகுப்பாகப்பிரித்தது ௩௧

வினங்களாகக்கொண்டு ஞானசக்திமூத்திரமாகவே சேஷித்தும். அப்பொழுது ஞானசக்தியும் நாமரூபத்தோம்வதலுற்று வகாகாரமாய் அகண்டமாகவிளங்கித்தொடங்கியும்.

அதெப்படியானது மென் ஓரில் ? நானாவருணங்களால் பிரத்திரமுடையதாய்வினையேறபெற்ற ஒரு சவுக்கவஸ்திரம் தூலாகப்பிரிக்கப்பட்ட வஸ்திரமென்கிறபொய் நீண்டு தூலமாகித்திரமாய்ச்சேஷித்து, அந்தநிலம்பிரிக்கப்பட்ட பிஞ்சுமாத்நிரமாய்ச்சேஷித்து, அப்பிஞ்சுமமிக்கப்பட்ட ஆகாயமாத்நிரமாய்ச்சேஷித்து அங்வாகாய பரம்பார்வையில் விளங்கிப் பார்வையைத் தவிர எப்படியாவேறில்லாததாக ஆகிவிடுமோ, அப்படியேசகலனாக பரம்பார்வையுமுமான ஞானத்தைத்தவிர இல்லாததாகவே விளங்கிடும்.

அவ்விதஅகண்டமாய் விளங்கும்பார்வையாகிய ஞானமும், நாமரூபங்களாகத்தோற்றியலகத்தை முடிவிலிட்டுவந்த சிவோபேதமில்லாததாகவேகொண்டு விளங்கிடத்தெரியும். அவ்வித ஞானத்துக்குச் சிவோபேதத்தோடுநின்று உகமக்காலத்திலுமில்லாவிடும் பார்வையெலும் ஞானதருமமும் ஞானத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவே சித்தித்து, ஞானஞ் ஞான ஞானமற்ற சூத்திரத்தினை ஞானமாத்நிரமான தானமான த்நிரமாகவே விளங்குகின்றதென ஆனந்த உற்சிதங்

கொண்டு அப்படியே ஆனந்தக்கடலாகி விடுகின்றார்கள்.

புற்றிற்று

அருவது

ஜகதஜதம்விருத்தியாற்பிபித்த

பிரகரணம்

காநாநாமரூபங்களுடன் அநேகபிரமாண்டகோடிகளாய்விள்ளங்குகின்ற இந்த ஜகத்தை, தியானவிசேஷத்தால் இதுஜகமென்று விஷயகரிக்கத்தரிய, இது ஜகமென்றஞானத்தில் இதுவென்றும் ஜகமென்றும் இமண்டுஞானமொன்றாய்க் காணப்படுகின்றது.

அதைச்சோதிக்குங்காலத்தில், ஜகதாம்த்தை அவச்சேதமாகஉடைய ஜகத்தென்றவிசேஷியஞானத்தோடும், இதின்தாம்த்தை அவச்சேதமாகஉடைய இதுவென்றவிசேஷியஞானத்துக்கு, ஒருநிருத்தியிற்சமானஇருப்புக்காணப்படுவதால், இரண்டுஞானத்துக்கும ஒருநிருத்தியே அதிகரணமாகின்றது.

அவ்விதஇரண்டுஞானத்தில், இதம்விருத்தியாரூடஞானத்தில் ஜகவிருத்தியாரூடஞானம்விள்ளங்குவதால், கிளிஞ்சிலிற்றேன்றிய இதுரஜதமென்றஞானம்

ஜகத்தை இதம்விருத்தியாற்பிரித்தது ௩௩.

இவ்வகையாய்த் தோற்றினும், இதுவேன்ற ஞானம் முன் விளங்குகின்ற சக்தியையும் தோற்றுவின்ற வெள்ளியையும் அவஸம்பித்து எப்படி விளங்குகின்றதோ அப்படியே இது ஜகமென்ற ஞானத்தில் இதுவேன்ற ஞானம் தோற்றிய ஜகதையும் அதின் அநிஷ்டானப்பொருளையும் அவஸம்பித்தே விளங்கவேண்டும்.

இங்ஙனமாயின சக்தியில் அனோபிககப்படட ஜக ஞானத்தில், ஜகததேமமாதிரம் நிஷேதிக்கப்பட்ட, அவ்வித ரஜத ஞானம் இதுவேன்ற ஞானமாதிரமாய்ச்சேஷித்தா, அதுவேசுத்தி ஞானமாய்விளங்குவதுபோல், ஜகதர்மம் நிஷேதிக்கப்பட ஜகதர்மத்தை உள் ளும்வெளியும் வியாபித்த இதுவேன்ற ஞானமாதிரமாய்ச்சேஷித்தா, இந்த ஜகத்துக்கு அநிஷ்டானமான ஞானமாதிரமாய்விளங்கிடத்தெரியும். அவ்வித அநிஷ்டானத்தை சக்தியுக்கி அதுபவங்களாற் சோதித்துப் பார்க்கப், பிராந்தொரு யைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், பிராந்தையென்பது ஞானசுபாஷமானதால், ஆகாயத்தில் ஆகாயபேதம்போல் ஞானத்தில் ஞானபேதம் ஒப்பத்தகாது: பேதம் ஒத்திடில் விசேஷம் வேண்டும். ஞானமோ கிரவியேஷம்.

இங்ஙனமாயின இதுசுத்திஷ்கயென்ற ஞானத்திற்சுத்திகை ஜடமானதால், திருசியமாகிய சுத்திகாதர்மத்தோடும் விளங்கிய, இதுசுத்திகையென்ற ஞானம்

தர்மதர்மியாகக் காணப்பட்டிருந்தும், இதுவுக்கென்றொருநூலில் ஐகதர்மம் நிறுவுதிக்கப்பட இதுவென்றொருநூல் அகண்டவியாபகமாநின்றதேபோதினும் நிரவிஷயமாகக்கொண்டு நிர்விசேஷக டஸ்தமாத்மரமாய்ச்சேஷித்து, ஸூரத்யவிஜாதியககதமேதரகிதயுதிஷ்டானகின்பாத்திரமான், நாமாகவே வினந்துகின்றதெமைகாஷ்சர்யத்தொடுங்கு ட நிஸ்தரங்கசுபுரத்நிரம்போல், சுவாத்மநந்தமாத்மரமாத்வேயாநின்றார்கள்.

(15) $\dot{\alpha} \dot{\beta} \dot{\gamma} \dot{\delta}$

எழுவது

உதகல்லை நகரம், பப்பாங்கா கப்பிர் தீவு

உதாரணமாக

நானுவாகவிளங்குகின்ற இப்பிரபஞ்சம் சுபாவ
மாகவிளங்குகின்றதா, அல்லது சிவோஸ்வரர்களால் ஆ
வங்குகின்றதா, பிரபஞ்ச லக்ஷணமென்ன, சீல லக்ஷ
ணமென்ன, ஈச லக்ஷணமென்ன? பிரபஞ்சமென்பது
நாமரூபகபஞ்ஜமென்றால்; பஞ்சபூதத் தான் நாமரூபங்க
ளா, அல்லது தேவ-மனு-பசு-பக்தி-விருக்ஷ-
கோபுர-அட்டால-பட்டண-கிராம-கிரக-கட-பட்
படாதி நாமரூபங்களா, அல்லது மொத்தமாக நாமரூபங்
ளா? பஞ்சபூதங்களின் நாமரூபமே ஜகத்தின் நாமரூப

ஐகத்தை நாமரூபப்பாங்காகப் பிரித்தது ௩௫

மென்னில் பஞ்சபூதங்களைத்தவிர ஐகத்து இல்லாத
தாவினும். தேவாநாமரூபந்தமான் நானாமரூபங்
களே பிரபஞ்சத்தின் நாமரூபமென்னில்; பஞ்சபூதங்
களும் இல்லாததாகக்கொண்டு ஐகத்தும் இல்லாததாய்
விடத்தெரியும். மொத்த நாமரூபமே ஐகத்தின் நாமரூப
மென்னில்; ஐகத்திலெங் தும் பஞ்சபூதங்காணப்படுவ
தால், இந்த நாமரூபங்களாலக்த நாமரூபங்களும் அந்த
நாமரூபங்களான இந்த நாமரூபங்களும் விரோதப்பட்டு
இரண்டு நாமரூபங்களுஞ் சித்தியாமல், பிரபஞ்ச முகி
ல்லாததாகவே சித்திக்கும். அங்ஙனம்பிரபஞ்சம் நாம
ரூபமில்லாததாகக்கொண்டு தானுமில்லாததாகச்சித்தி
த்கூடில், அதை விளங்குவிக்குஞ் சீவேஸ்வராக்ருமில்
லாதவர்களாகவே சித்தித்திடுவார்கள்.

அகெப்படியென்னில் சீவபுவது ஞானேந்திரிய
கன்மேந்திரிய மனோபுத்தி சித்த அகங்கார பிராணி
அஞ்ஞானம் இவற்றோடுங்கூடி விளங்கியசைதன் னிரிய
மானதால், ஞானேந்திரியமென்பது பஞ்சபூதத்தின்சத்
வகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், ஞானேந்திரி
யத்துக்குச் சத்துவகுணமானது சுபாவமா, ஞானேந்
திரியமென்றே சுபாவமா, அல்லது இவ்விரண்டுங்
கூடினது சுபாவமா? சத்துவகுணம் சுபாவமென்னில்;
இந்திரியங்கள் இல்லாததாய்வினும், இந்திரியங்களென்
ந நாமரூபம்கூடாவமென்னில்; பஞ்சபூதத்தின்சத்துவ

குணத்தைத்தீவிர வேராகவேண்டும்; வேராகக்கூறியி
ற்சொரூபமில்லாததாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசி
த்தித்திடும். இரண்டுங்கூடியதென்னில்; பரஸ்பர வி
ரோதமாகக்கொண்டு ஒன்றுஞ்சித்தியாக. கன்மேந்
திரியமும் அப்படியே.

இங்ஙனமாயின் மனோபுத்திசித்தம் அநாகாரம்
நான்கும் அந்தக்கரணத்தைத்தீவிர வேரில்லாததினா
ல், அந்தக்கரணமென்பது சமஷ்டிபஞ்சபுத்தத்தின்சத்
துவாம்சத்தைத்தீவிர வேரில்லாததினால், மேற்சொ
ன்னிரகாரம் அந்தக்கரணமுஞ்சமஷ்டிபஞ்சபுத்தத்தி
ன்சத்துவாம்சமும், நாமரூபங்கள் ல்லாததாகக் கொ
ண்டுமூக்காலத்திலும் இல்லாததாகவேர்த்திக்கவேண்
டும்; அந்தக்கரணமும் சமஷ்டிபஞ்சபுத்தத்தின் சத்து
வாம்சமும் இல்லாவிடில், அஞ்ஞானமும் இல்லாததா
கவேசித்தித்திடும்.

எங்ஙனமென்னில்; அஞ்ஞானமென்பது ஞான
பாவமா, ஞானத்தைமறையாநின்றதமோ ஞானமா?
ஞானபாவமென்னில்; அஞ்ஞானம் விளங்கத்தகாத
தாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். ஞானத்
தைமறையாநின்றதமோ ஞானமென்னின், தமோ ஞான
த்தால் ஞானம்மறைத்திடப்படில், தமோ ஞானம் எவ்வி
தமாய்த் தானே விளங்கிடும். கண்ணைமறைக்கின்ற இ
ஞானம் கண்ணும் போல விளங்குகிறமென்னில் இஞ்ஞ

ஐக்கத்தை நாமருபப்பாங்காகப் பிரித்தது ௩௭

விஷயங்களை மறைக்குமேயன்றிக், கண்ணை மறைப்பது: கண்ணை மறையாவிடும் கண் இருளே விளங்குவிப்பதுபோல, தமோருணமாகிய அஞ்ஞானத்தை ஞானம் விளங்குவிக்கட்டுமேனெனில்? இருள்ஜகதிஷ்டமானதாற் கண்ணால் விளங்கிடத்தெரியுமேயன்றிக், கண்ணிலிருந்தே விளங்கிடத்தெரியாததுபோல, அவ்விடத்தில் தமோருணஞ்சித்தால் விளங்கவேண்டுமா? என்னிடமாயா? இனிமருந்த சித்தால் விளங்கவேண்டும். பஞ்சபூதநிஷ்டதமோருணமென்னில், பஞ்சபூதமே இல்லாவிடத்துத் தமோருணம் எவ்விதமாகச் சித்தித்திடும். நிஷ்டமென்பது இருக்கை. அவ்விதப் பஞ்சபூதத்திலிருக்கை இல்லாவிடமெனக்கொள்ள.

மேலும் அவ்விததமோருணம் சுபாவமாகவே சித்தை மறைக்கும் வல்லமையுடையதா? அல்லது சித்தினுதலியாற் சித்தை மறைக்கும் வல்லமையுடையதா? சுபாவமாகவே மறைக்கும் வல்லமையுடையதெனில், அவ்விதவல்லமை ஜடமா அல்லது சித்தா? ஜடமென்னில், அதற் சித்திக்கு வல்லமையே கிடையாது. அங்ஙனமிருக்க, சித்தை மறைக்குந்தன்மை எங்ஙனங்கூடும். சித்தெனில், சித்தைச் சித்து ஒருக்கா அமறைக்கத்தகாது. மேலும் சித்தைத்தவிர, வேறு அஞ்ஞானத்தின் வல்லமையாகச் சித்திக்கிறதாயொத்

திடில், சூரியனது ஒளியைத்தவிர இன்னொருமீ தனிப் பட ஒரு ஒளிரிழிஞ்ப்பதாக ஒப்பவேண்டும். அந்நேரம் ஒத்திடல், இருள் சித்தியாத நுபால் தமோருணியும் இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். தமோருணமா நிய அஞ்ஞான முதல், ஜகம்வணாயும் அந்நேரம் அந்நேரம் திதினுமில்லாவிடில், அந்நேரம் அந்நேரம் இந்நிரியங்கள் இவற்றே நிகழ்வு, சிவன் ஜகத்தை விளங்குவித்தானென்றும், வந்தியாபுத்திரமஹாராஜாருள் ளுத இராச்சியாநிகரந்த செய்தானென்பது பேரலாகும்.

இங்ஙனமாயின் ஜகமுதல் அந்நேரம்வரை சிவனே நிகழ முக்காலத் திலும் இல்லாவிடும், இவற்றின் அந்நேரம்வரைவரை சிவனே இல்லையென்று நினைக்கத்தகாது. பழுதையிற்றேனும் இவ்விடம் மறைந்தும் விளங்கிய சற்பம் பழுதையைத்தவிர முக்காலத்திலும் இல்லாவிடும் பழுதையை இல்லையென்று எப்படி நினைக்கத்தகாதோ, அப்படியே அந்நேரம்வரைவரைவரை நினைக்கத்தகாது.

அந்நேரம்வரைவரைவரைவரை முக்காலத்திலும் வேறு இரண்டாம்வரது இல்லாவிடில், இல்லாத ஜகத்தை சசன் விளங்குவித்தானென்று எவ்விதமாகக் கூறலாம்? சசனென்றால் சித்தா, வேறு வேறெல்லாம், ஜக

இந்திரியாதிகளின் சூக்ஷ்மா நுபவம் ௩௯

கம்போஷில்லாதவனாகத்தெரிவான். சித்தெனில்; அதி
ஷ்டானமான சுத்தசித்தைத்தவிர வேறில்லாதவனாக
வே சித்திப்பான். இங்ஙனங்கூறியபிரகாரம் உகமுதல்
சிவேஸ்வரர்கள்வரை தோன்றித்தோன்றி விளங்கும
ஸைந்திபுனம் சுத்தசித்தாகிய அநிஷ்டானமான தன்
னைத்தவிர ஆனைந்நும் வேறில்லாமையினால் சுத்தசித்
தான அநிஷ்டானமான நாமே ஆனைந்நும். நாமே அ
னைந்நுமென்றால் சுத்தரித்தான நாமே நாமெனத்தாற்
பரியும். இப்படி ஆலோசித்து அதுபவித்திட எப்படி
யோ அப்படியேயாவின்னார்கள்.

முற்றிற்று

எட்டாவது

இந்திரியாதிகளின் சூக்ஷ்மா நுபவம்

உரைத்த பிரகரணம்

அதாவது இந்நிரியம்மனம்புத்திசித்தம்கங்காரமந்த்
க்கரணம் நூறானம் இவற்றின் சூக்ஷ்மா நுபவம்

விஷயங்களை இந்திரியங்கள் விளக்கமாத்திரஞ்
செய்யும். இந்நிரியங்கள் எண்ணமுன்று. எப்படி விள்
ங்குவிக்கின்றதோ, அப்படியே மனம்புத்திசித்தம் அக
ங்காரம் இவைகளின் ஸ்தூலமாய் எண்ணத்துக்குப்

பாத்தியபபடாமல், வாசனாமாத்திரமாகக்கொண்டு அநுபவரூபமாய்விளங்குவித்து விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதவாசனாபிஜமாமடங்கி விருத்திமாத்திரமாய்வின்றது அந்தக்கரணரூபமாதும். அவ்விதஅந்தக்கரணத்தின் மத்திமாம்சமான சம்சய நிச்சய அலோசன அகங்காரமென்ற ஸ்தூலசங்கற்பத்தன்மையில்லாத இவைகளின் வாசனாபிஜரூபமான விருத்தியில், பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு விஷயமாகாததாகக்கொண்டு வாசனமாத்திரமாய் மயக்கரூபவிக்ஷிப்பது, அவ்விதமயக்கமாகிய அநுபூதியால் முந்நியலயவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்வியத்தோடுத் தாதான்மியப்பட்டுச், சங்கற்பத்தை எதிரிடாமல், நானேனென்றுத் தெரியாமற் தாங்கிநேமென்ற அந்நூனாநுபூதி, சங்கற்பமில்லாதமனோபுத்தித்த அகங்காரமென்ற இவற்றின் வாசனரூபமான அநுபவவிசேஷத்தால், மத்திமாம்சமான அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு அந்நூனாநுபூதிவரத்தெரிய, அதனை ஸ்தூலமான்மசங்கற்பசத்தையால்விளங்கிய மனம்புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவற்றை ஸ்தூலமாகவீடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன, ஸ்தூலமாக நான் தூங்கினேனென்று விவகரிக்கின்றான்.

இவற்றை உள்ளபடிசோதித்து வாசனாபிஜங்க

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுரைத்தது சக

கோடுக்கிக். கூடஸ்தனானமாத் தரமாயிருக்கவேண்டு
ம. சிதாபாசனுக்கு விஷயங்களை அறிய விடாத்தியரினு
தவிவேண்டுதல்போல், கூடஸ்தனுக்குமாத் திரம் சிஷ்ய
பு. நனத்தின்பொருட்டு விடாத்தியரினுதவி ஏன்வேண்டு
கிலலை? விஷயங்களை கூடஸ்தனானத்தில் மனோவிரு
த்தியாற் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதால், கற்பனாவிசேஷ
ங்களை அறியும்பொருட்டு கற்பகமானமனோவிடாத்தியரி
னுதவி சிதாபாசனுக்கு அகத்தியும்வேண்டும். கூட
ஸ்தனுக்குக்கசலவிஷயங்களுந் தானாவிருப்பதால் வி
ருத்தியரினுதவிவேண்டியதிலலை.

புற்றிற்ற.

ஒன்பதாவது.

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுரைத்த

பிரகரணம்.

அதாவது, தரமம் தர்மி-கிரியை-கிரியி-கம்பந்தம்ச்
மபந்நி - குணம். குணி - இலக்ஷணம். இலக்ஷி
யம் - பதம். வாக்கியம் - வாசகம் - வாச்சியம் - ஆ
பிதை - இலக்ஷணை - விசேஷணம் - விசேஷியம் -
விசேஷம் - வெதிகரணம் - சமமானதிகரணம் - இ
வற்றின்வரலாறு

க - தர்மமாவது, கடத்தில் கம்புகூழினை நிமித்தாயுள்ள விளங்குதல்போல, ஜிவேசபேதம்நிந்திய அகண்டாகாரவிருத்தயிற் பிரதிபலித்த சைதன்ரியமேயாம்.

உ - தர்மியாவது, அவ்விதசைதன்ரியம் விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் எகாகாரத்தன்மைக்குட்பட்டுத் தோனாவதால், அவ்விதகபாதிநிந்திய இடம் சுத்தசைதன்ரியமனதால், அவ்வநுகபாவமே விருத்தியால் அகண்டமரியினங்குதலால் இத்தவிருத்தியை அபேகித்துப் பிம்பசைதன்ரிவத்துக்கு நிஸபணங் கூறப்படுகின்றதேயாம்.

ங - கிரியையாவது, ஓங்குதலுதாரிட்டுவந்த குலாலனதுதொழில்போல, கண்டம்போல் விளங்கிய அன்மீசபாவத்தை, காநியுத்தி அதுபவங்களால் நான் அகண்டமென்ற அந்தச்சுரணத்தினை வாயை சலனவந்துத்தயிற் பிரதிபலித்தசைதன்ரியமேயாம்.

ச - கிரியியாவது, அவ்விதசலனவதாற் சலனமுடையவன்போற் றேன்றப்பட்ட, சலனநுபகந்திரியாதாரமான முந்தினவிருத்தியையபேகித்து நிஷ்கிரியாசைதன்ரியமேயாம்.

ரு - சம்பந்தமாவது, சமவாய்மென்றும் - சமயோகமென்றும் - தாதான்மியமென்றும் - மூன்றுவ

தர்மதர்மிமுலிதயகுணமுநாத்தது சாந

குப்புடையதாரும். இவற்றில், கமஸாயசம்பந்தமாவது நித்தியசம்பந்தரடையது. சம்யோகநிப்பந்தமென்றது அஸித்தியாசார்பந்தரடையது. தாதாஹ்மியமென்றது அபேதசம்பந்தரடையதாம்.

கூ - சம்பந்தியாவது, அவ்விதசம்பந்தரடையவெனவப்படுவான். இதில் உதாரணம், கந்திபுச்சிரீவாந்மத்காயுள்ள கடதர்மமானது உத்ததைவிட்டு ஒருக்காலும் நிகழத்தக்காமல் நித்தியமடபுந்தமாகக் காணப்படுவதாலும், அப்படியே ஏன்மாவிலிடத்திற் சச்சிதானந்தாகி நித்தியசம்பந்தரடையதென்றும், இரண்டாம் உதாரணம், தெண்டியென்றால் தெண்டரடையவற்றினதால் அவ்விததெண்டசம்பந்தம் அவ்வல்லின்றும் நங்நினதாக அதுபவிக்கப்படுவதாலும், அப்படியே ஏன்மாவிலிடத்திற் சச்சிதானந்தாகி விராத்திசம்பந்தத்தால் சச்சிதானந்தமென்றும் அவ்விராத்திகளின் விவோகத்தால் அசங்கியென்றும், மூன்றாம் உதாரணம், நிலோத்பலமென்றது நிலமென்றால் நிலமாய், நிலாபின்னமாயுள்ள உத்பலம் நிலோத்பலமென்பதுபோல், அகம்பிரமஸ்மிடியென்ற அதுபூதியில் அகண்டாகார அகம்விருத்தியிற் பிரதியனிதிக சச்சிதானந்தாகாரமாக விளங்கிய அகங்காரியாயுள்ளபிரமமென்றும் மதவாதியர்களின் அபிப்பிராயமாம்.

இவ்விதசம்பந்தங்களில் தாதான்மியம் இரண்டு வகுப்புடையதாகும்: அவைசகஜாதாதான்மியமெனவும் அசகஜாதாதான்மியமெனவுமாம். சகஜாதாதான்மியமாவது பந்தராதல் மோக்ஷம்வணாரிலும் ஆவிவேக விவேகசிராத்திகளால், அகங்கிராதிக்கு அன்மசம்பந்தம் சுபாவமாகப் பாண்படுவதால், அவ்வித அகங்காரசம்பந்தம் சகஜாதாதான்மியமென்னப்படும். மற்றஅகஜாதாதான்மியம் இவற்றின் தாதான்மியம் அசகஜமெனப்படும்.

அவ்விதஅசகஜாதாதான்மியம், உத்தமம், மத்திமம்- அதமம்- எனமூன்றுவகுப்பாகக் கூறப்படும். இக்கரணங்களில் தாதான்மியம் உத்தமாசகஜம். தேகத்தைப்பற்றிவந்த ஸ்தூல- சூரசு- வயோ- அவஸ்தாதிகளைப்பற்றிய தாதான்மியம் மத்திமாசகஜம். சிகா- எக்சியோபவீதாதிஉபநயனகர்ம- விவாககர்ம - தத்தியாசகர்மாதிகளில் நேரிட்ட ஜாதிவருணச்சிரமாதிரி தாதான்மியம் அதமாசகஜம். இந்தத்தாதான்மிய சம்பந்தமானது ஆவிவேகநிசையிற் பூர்வகாண்டத்திற் கர்மசாதனமாபிணம், “உத்தரகாண்டத்தில் மும்மூட்சுத்துவடிவநிசையில் விசாரணையால் நீங்கிடத்தெரியும் சகஜாதாதான்மியமென்ற அகங்காரசம்பந்தமானது விவேகநிசையில் வாதிக்கப்பட்டபோதிலும், “ஜீவநிசையைப்பற்றிவந்த தாதான்மியமாதிரம் பாதிக்கப்

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுநாததத் சரு

படுமேயன்றி, உத்தரகாண்டத்தாற் பேர்த் ப்பிக்கப் பட்ட பிரமசபாவமான ஆன்மகங்காரதாதான் மியம் அபிரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபரியிதம் வாதிக்கப்படமாட்டாது. ஆவ்வீதசகரதாதான்மியமும் உத்தரகாண்டத்தில் வினேகநிசையில் சம்பிரதாய பேதமாகுப்பிய தேயன்றி, மந்தவாநியர்க ளின் சம்பிரதாய முறையாகுப்பப்படவில்லை. அதெப்படியென்ன நீலகடமென்றால் சுவேதகிடமில்லையெனக் காண்பதுபோல் நான்பிரமமென்றால் பிரமகார அகங்காரவிருத்தியின் வியரவிருத்தியே அபிப்பிராயமாம்.

.. எ - குணமென்றால், சக்கிலபடமென்பதில் வெண்மை குண்மாயிரும்பதுபோல், நான் அகண்டனென்றவிளத்தியில் திரிபுடி கோற்றுவதால், திரிபுடியாய்விளங்கிய ஞாதுருளுனனெய்நுப் தழைச்சத்வச் சோவிகாரங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

அ - அவ்வீதகுணமான சோபாதிசைதன்னியம் நிரூபாதிசைதன்னியத்தினிடமாக விளங்குவதால், இந்தக் குணவிருத்தியை அபேக்ஷித்து நிராக்ருணைசைதன்னியம் குணியெனக்கூறப்படும்.

சு - இலக்ஷணமென்பது தீட்சதலக்ஷணமென்றும், சொருகலக்ஷணமென்றும், இரண்டுமேயுடையதாகும். தடஸ்தலக்ஷணமாவது இப்பிரபஞ்சத்துக்

கு சிருஷ்டிஸ்திதசங்காரம் எதிவின்னோவென்ற சி
ருத்தியிற் சிரதிபலித்த சைதன்னியாநுபவமாம் சொ
ருபலக்ஷணபாவது சச்சிதானந்தம்பிரமமென்றசச்சரி
தானந்தாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த பிடிபா கார
சைதன்னியாநுபவமாம்.

ய - இலக்ஷியமென்பது அவ்விதஅநுபவம் நிமி
புடிபுடையதாயிரப்பதால், அவ்விதநிபுடி விருத்தி
னாப்பற்றியதால், அவ்விதவிருத்தி ஜடமானதால்,
அதிற்பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஜடம்போலத்
தோற்றுவதால், அவ்விதஜடவிருத்தியின்தர்மமூல அவி
ரதஜடதுக்கத்தன்மையையும் புகழ்கூறியசைதன்னியம்
உபாயதுபோலவே தோற்றுவதால், அவ்வித அவி
ரதஜடதுக்காதி பிரதிநியைசைதன்னியத்தினின்று நீ
ங்கும்பொருட்டு உபதேசத்தாற் பிரமத்தைச்சச்சிதா
னந்தமாகத்தோற்றுவித்து, அவ்விதசச்சிதானந்தாகா
ர்மாயப் பரிணமித்த சித்தவிருத்தியில் காயஞ்சச்சி
தானந்தமாரிடுக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்
பிக்க, அச்சைதன்னியாநுபூதியில் முன்னமே பிராந
தியால் தன்னே அநிரதஜடதுக்கரூபனாகக் கொண்டிரு
ந்திரிதிநிநிநிடத்தெரியும். அப்பிரதிநிநிநிடில்,
சேஷித்தது வஸ்துஷால்தால் அவ்விதவஸ்துவே வ
க்யமாம். அலதபுடையும்பொருட்டு பூன்கேசன்கா
அநுபூதியன்றிச் சித்தியாததினால், அவ்வநுபூதி

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுரைத்தது சௌ

பையேயெ சென்ற பஞ்சுண மெனக்கூறியது.

யுக - பதம். அதாவது யோக்கிதையுடையதாம். யோக்கிதையென்றால் உள்ளபடி ஒருபொருளைப் பிரகிபரிதிக்கத்துக்க வல்லமைபுள்ளது.

ய௨ - வாக்கியமாவது, ஐகாங்கைச் சந்தி யோக்கிதை என்றமூன்றையும் லக்ஷணமாகவுடையதாம்.

ய௩ - வாச்சகமாவது, பதஞ்ஞாயாயினும் வாக்கிய ஞாயாயினும் பொருளைப் பேசுதிப்பிக்குந் திதமை யுடைய சிப்தமாம்.

ய௪ - வாச்சியநாவது, வாசகத்தின்பொருளாகும்.

ய௫ - அபிதையாவது, வாச்சியத்தின் பரியாயநாம மழம்.

ய௬ - லக்ஷணையாவது, வாசகத்துக்கு வாச்சியமாத் தத்தில் அக்நியமாய்ப்பிரஸேமில்லாவிடில்; அருத்த கோதகமா யுபகாரப்படுவதாம்; அது ஜகலக்ஷணை அ ஜகலக்ஷணை நுகத ஜகலக்ஷணை எனமுன்றுபிரிவுடையது. (கவநு) ஜகலக்ஷணையாவது கங்கைகரிக் கோஷ்மெ னிபநில் கங்கைநிலில் இடைச்சேரிநிருக்கத்தணக்கில் லையுனி அறிந்து, கங்கைக்கரையிலென்பபொருள்கொ ள்வதுபோல், நானென்றுந்தெரியாமற் தூங்கினெனெ ன்றதில், தூங்கியிருந்தால் தூக்கத்தையறியக்கூடாதுதி னால், நான் தூங்கினெனென்றகின்பொருள் நான்சா கூதி யெனக் கொஞ்சையுறப்பள்ளந்தியறிந்ததயிற்பிரதிபிம்

பித்த சாக்ஷிசைதன் னிபாநுபூதியாகும். (உவது) அ
 ஜகலக்ஷணையா வது, சிவப்புஒடுகின்றதென்றதில் சிவ
 ப்புநிறமுடைய குதிரை ஒடுகின்றதெனப் பொருள்
 கொள்வதுபோல், நாவ்சாக்ஷி யென்றதில், நாலென்ற
 அகங்காரவிருத்தி ஜடமானதால், அவ்வந்த அகங்கார
 விருத்தியை யுடையதுபோற்றோன்றிய, சித்தையே,
 சாக்ஷியுனக் கொள்கையாய் விளங்கிய சைதன்ஸி
 யாநுபூதியாகும். (உவது) ஜகதஜகலக்ஷணையாவது,
 அந்தப்புருஷனை இவனென்றதில், அத்தக்காஸவர்
 த்தன்மங்களென்ன இத்தேசகாஸவர்த்தமானங்கொ
 ன்ன, இவைகள் விரோதத்தன்மையடைந்திருந்த
 போதினும். அவைகளித்தளளிப்புருஷ மாத் திரத்
 தை அபிப்பிராயமாக்குவது போல், அவஸ்தாத்திரை
 ய்த்துக்குட்பட்டதால் வந்த சிவனதுகிஞ்சிஞ்ஞத்து
 வமென்ன, சிஞ்ஞடி ஸ்திதி சம்ஹாரங்களையுட்பெய்த
 ஈசனதுசர்வஞ்ஞத்துவமென்ன, இந்திரண்டையும்
 நீக்க இரண்டுஉபாதிகளிலும் சேஷித்த அறிவுஒன்றாக
 அநுபவத்துக்குவருவதால், அவ்வந்தசர்வஞ்ஞத்துவம்
 கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ உபாதிநீங்கிய ஏகாகாரவிருத்தியிற்
 பிரதிபிம்பித்த அறிவின் அநுபூதியேயாகும்.

மௌ- விசேஷணமாவது, சத்புருஷன் என்றதில் ச
 த்தாயிருக்கின்றபுருஷன் சத்புருஷன். சத்தாயிருக்கி
 ன்றதென்பது விசேஷணமாவது போல், சச்சிதானந்

தர்மதர்மியுதலியகுணமுரைத்தது சக

தம் பிரமமென்பதில், சச்சிதானந்தவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன் வியாதுபூதியே விசேஷணமாகும்.

ம.அ- விசேஷியமாவது, நிரூபாதிகபிரமசைதன்னியமே 2 பாறியிற் சச்சிதானந்தமாய் விளங்குவதால், அச்சைதன் வியாதுபூதியேயாம்.

ம.க- விசேஷமாவது, அதிந்திரியங்களாயுள்ள பூதங்களின், பிரமாணுக்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமுடையதாக நிரூபணங் காணப்படுவதால், அவற்றின் பேதத்தின்பொருட்டு விசேஷமெனத் சாஸ்திரசங்கேதத்தால் ஒப்பியதுபோல், பிரமசிவசைதன்வியங்களுக்கிடையே நிரூபத்தால் தானே பேதமொப்புகிறதன்பொருட்டு அவற்றின்விசேஷமிருக்கின்றதாயொப்பியதாம். இது இதரமகங்கனிவபகாரம்.

உ.ய- வெதிகரணமாவது, பின்னாதி கரணமெனப்படுவதாம்.

உ.த- சமானாதிகரணமாவது, இவன் அரசனென்பதில் இவனென்றொருளும் அரசனென்றொருளும் ஒருடலைப்பற்றியிருப்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்றனாகியாதுபூதியில், பிரமாதாரமாய் விளங்கிய அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஜகத்காரணசைதன்வியத்துக்கும் அவஸ்தாத்திரைச் சாக்ஷியாய் விளங்கிய சாக்ஷிவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஆத்மசைதன்வியத்துக்கும் நிர்விசேஷ கூடஸ்தசைதன்னிய

மே அநிகரணமாபிராப்ததால், அவ்விதநிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தத்தவிர அவ்விதநிர்விசேஷபிரமசைதன்னியமும் வேறில்லாததினால், அவ்விதனாகாகாரபிரமாநுபுதியேயாம்.

இவ்விதசமாநுதிகரணம் முக்தியமேனுவும் வாதையெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அதில் முக்தியசமாநுதிகரணமாபிராப்தமுன்னொன்றேயாம். வாதாசமாநுதிகரணமாவது சிவபிரமோபாதிபுகள் தமம்பிரமபிரமசங்குள்பெல்ல, வீரோதிகளானதால் அவைகளுக்கஞ்ச சமாநுதிகரணணியன்க்கியனானத்தாற்கூறத்தகாது. சமாநுதிலத்தாற் சிவோபாதி நசித்திழங்குமிமென்பதாம்.

மேலும் முக்தியசமாநுதிகரணமேனத்திழல், எப்பொழுதும் சிவசக்தகாரணசைதன்னியங்களுக்கருநிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தத்தவிர அநிகரணம் வேறில்லாததினால், சித்தசாநமென்றதோஷமும் வரத்தெரியும். அப்படியே பாரமார்த்திகத்தில் வஸ்துநிர்விசேஷமானதால், ஒர்பதார்த்தத்துக்கு அதைஅநிகரணமாக்கிறபிக்கவுங்கூடாது. அகையால் கேவல்பாரமார்த்திகவிசாரணைமத்திரத்தால் சமாநுதிகரணம்ஒப்பத்தகாது. ஆகையால் வியாவகாரிகத்தில் வந்தசீவோபாதி வியாவகாரிகமாகவே நசித்திடவேண்டும். அங்ஙனம் சிவோபாதிநசித்திழல், பின்பு இரண்டுசை

கர்மதர்மிமுதலியகுணமுநாத்கது ௩௧

தன்னையும ஒன்றாகிவிட்டதால், சரமர் னுநகீரண் ஸியங்கும். அகையால் வாதாசாமா னுநிகரண் ஸிய மெபிரமாதாபுதில் உபகாதமேயன்றி, முக்கியகமா னுநிகரணம் ஒப்பத்தகாதென்று சேசுரசாங்கியம்தத் திலும், அபிமானமுடைய அத்துவிதிகளில் ஏகதேசிக ளும் கூறுகின்றார்கள். அத்தவிஷயத்திற், சிலவாதியர் கள் சீவோபாதியால் வாதாசாமா னுநிகரண்ணியுத்தா ம்கூட சீவபிரமசாமா னுநிகரண்ணியம் ஒப்புக்கின்றது அசங்கதமென்கிறார்கள்.

எங்ஙனமென்னில்? ஒருராஜகீயனை நீமஹாராஜர் வென்று துத்தித்திடில், அவன் அப்படிமஹாராஜாவாக த்தகானே, அவ்விதப்பிரபோகம் அவனிடத்தில் எப் படி உபசாரமாத் பிரமாயாதமோ அப்படிப்போல், சு ருதியால் அகம்பிரமாஸ்யமென்று நினைக்கப்பட்டிரு த்தபோதிலும், உபகாரமேயன்றிப் பாரமார்த்தமல்ல வென்றும், சிலர்கள் மஹாராஜன்போலுள்ள கன்ம் திபாருந்திய ஒருபுருடனை இவன்மஹாராஜனென்றிடி ல், மஹாராஜசமானென்னக் கொள்வதுபோல், பிரம சமானெனக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி ஒருக்காலும் ண்கியங்கூடாதெனக் கூறுகின்றார்கள். இங்ஙனம்வர்த்ததெரிய முக்கிய அத்துவிதிகள் அதைக்கண்டிக்கி ன்றார்கள். வேதத்திற்கு அந்நியதாகப்பனைசெய்கின்ற ம தவாதியர்களின்பொருட்டு விவாதஞ்செய்கின்றது

ஈமக்கு அகத்தியமல்ல, அனல்வாதாசமான திகரணவா
தியர்கள் அத்தனிதிகள் போற் றெற்றுவதால், அவர்க
ள் பொறுத்திமாத்திரம் உத்தரங்குறப்படுகின்றது.

(கவநு) சித்தசாதனதோஷம் வராமெனக்கூறியது
சரியே, ஆரினும் பாரமார்த்திகத்தில் அளித்தையாசம்
பந்தமிருக்கின்றது போலத்தோற்றியதால், அவ்விதத்
தோற்றத்தலான அவித்தையாநிவிர்த்தி ஞானமன்றிக்
கூடாததினால், அவ்விதஞானமும் சாந்தியாகிசுருணை
யன்றிச் சித்திக்கமீட்டாததினால் விசாரணையாற் பிரா
ந்தியாற்றோன்றிய சீவோபாநியாம் அஞ்ஞானம், அ
திஷ்டானபிரமமாத்திரமாயில்லாமல் நீங்கிட அக்காலத்
திற சீவேசபேதமாய்த் தோற்றினிளங்கிய சைதன்யி
யப்பிரதிதி அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாய் அதைத்த
விரவேறில்லாததாகக்கொண்டு அநுபவத்துக்குவருவ
தால், அவ்விதசீவேசவுபாநிநிங்கிய அகண்டாகாரசை
தன்னியாநுபூதியிற்சைதன்யியபேதங்காணப்படாத
தினால், முன் பிரதிதிமாதிரத்திற் றோன்றியசீவேச
சைதன்யியங்களுக்குப் பேதம் கீங்கி அதிஷ்டானபிர
மகைதன்யியநுபூதியில் முக்கியசாமானுதி கரண
னியங்குறப்படுகை.

(உவநு) அன்மா அசங்கியானதால் அவனிடத்தி
ல் சீவேசசோபாநிக்சைதன்யியங்களுக்கு இரூக்கை
கூடாததினால், முக்கியசாமானுதி கரணனியமே சித்

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுடைத்தது ௩௩

திகழ்த்தகாதென்றநில் யதார்த்தமாய்ச் சீவேசசோபா
திகசைதன்னரியங்களுக்கே அநிஷ்டானத்தி கரிடமாய்ச்
சாமானுதிகரண்ணியம் ஒக்கிழில் அதுசார், “புந்தம்
வந்ததுபோற்றேன்றிய அதிகாரிகளுக்கே இவ்விதமு
க்கியசாமானுதிகரண்ணியமன்றிப் பிரமாபபோகூசா
கூதாத்தகாராதிபுதிசித்திக்கக்கூர்ரணமில்லாததினால், அ
கத்தியும் (மக்கியசாமானுதிகரண்ணியம் ஒத்தே தீர
வேண்டுமெனவும், வாதாசாமானுதிகரண்ணியம் அ
லுவசியமென்றுநிகழுகின்றார்கள்.

இவ்விருவர்களின் அபிப்பிராயம் முக்கியசாமா
னுதிகரண்ணியவாதியர்கள் ஞானத்தாற் பிரமசாகூதா
த்தகாரமுண்டரிவதால், மனோநாசம் பிரயோசன மில்
லையெனக்கொள்கின்றார்கள். வாதாசாமானுதி கரண்
னியவாதியர்கள் பிரமஞானமென்பது திரிபுடிஞானிய
ஞானமானதால் விசரிணையாற் கிடைத்தஞானம் வி
ருத்திஞானமானதால், விருத்திரீசமின்றி அநிஷ்டா
னஞானதுபுதி கிடையாதென்று கூறுகின்றார்கள்.

இதின்சமுரசம் முக்கியசாமானுதிபகூத்திற் பிர
மாபபோகூசாகூதாத்தகார முண்டாபினும், அவ்வித அ
நுதிதியில் விருத்திரீசமிருந்திடினும் கிர்விருத்திகை த
ன்னரியமே அதுபுதியாகத் திருப்திக்குவருவதால், அ
வர்களின் விருத்திபுதி ஞானியம்பேரலவேதான். வா
தாசாமானுதிகரண்ணியர்கள் மதத்தில் மனோநாசத்

தைமே முக்கியமாயொத்திருந்திடினும், திரிபுடியில்
 லாத அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்தி ஞான
 த்தை முன்னிட்டே சித்திக்கவேண்டியிருப்பதால், அ
 வர்களுக்கும் மனோபாசானந்தம் அதிஷ்டானஞான
 த்தின் தெளிவு விருத்தி ஞானத்தின் டுமாயேவ்ளங்
 குகின்றது. அவர்கள்மனோபாசம் மனோபாசம் மல்ல
 இவர்களின் விருத்திவிருத்தியுமல்ல இராவர்களுடைய
 யு அநுபவத்திலும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞா
 னத்திரபுத்தியும் சித்தித்ததறிருப்பதால், எவர்க
 ளுக்குச் சமாதிகாதனமன்றிச் சிவவணமாத்திரத்திற்
 பிரமாப்போஷ சாஷாத்காரம் அநுபவத்துக்கு வருகி
 ன்றதோ, அதே அவர்களுக்கு மனோபாசம் எந்த ஆகி
 காரிகளுக்கும் சிவவணமாத்திரத்தில் அபரோஷ சாஷா
 த்காரங்கிடைபாமற் சமாதிபலத்தால் மனோபாசத் தி
 ன்பேரில் அபரோஷ சாஷாத்காரங்கிடைக்கின்ற
 தோ அவ்வித அபரோஷ சாஷாத்காரஞானமே அ
 வர்களுக்கு ஞானம் இராவர்களுடைய மாதத்திலும்,
 மனோபாசம் ஞானம் இரண்டும் ஒப்பத்தக்கது தான்.
 ஆனால் முக்கியசாமானுதிபுஷத்தில் மனோபாசம் சூ
 க்ஷமமாயும் ஸாதாசாமானுதிபுஷத்தில் மனோபாசம்
 ஸ்தூலமாயும் ஒப்பப்படுகின்றதெனவும், முக்கியசா
 மானுதிதரண ணியபுஷத்தில் ஞானம் முக்கியமாயும்
 மனோபாசம் கெவுணமாயும் ஒப்பியதாகக் கூறப்படி

அகண்டவிருத்திசோதனையுரைத்தது ௩௩

னும், வாதாசாமானுதிகரண்ணியத்தில் முகநியசாமா
 னுதிகரண்ணியம் அகத்தியம் ஒப்பத்தக்கதாகவே இ
 ருக்கின்றது. முகநியசாமானுதிகரண்ணியபகஷத்தில்
 வாதாசாமானுதிகரண்ணியம் கணமாத்திரமாய் னும்
 சித்தசித்ததாகவே இருக்கின்றது. அதிகாரிபேதத்தா
 ல் இரண்டும் பகாபேபடுகின்றது. முகநியசாமா
 னுதிகரண்ணியம் முகநியஅதிகாரியைப் பற்றியது. வா
 தாசாமானுதிகரண்ணியம் மத்திய அதிகாரியைப்பற்
 ரியது. இரண்டதிகாரியினாலும் அடைந்தவாஸத்தி
 ல் அபிரோஷசாக்ஷாத்காரானந்தரம் பேதங்குடையா
 னு. சாதனத்தில் விவாதமேயன்றி அடைந்த சர்த்திய
 த்தில் விவாதங்குடையாது.

முற்றிற்று

பத்தாவது

அகண்டவிருத்திசோதனையுரைத்த

பிரகரணம்

ஞானநா ஞானம் ஞேயம் இவற்றுள் ஞேயத்
 தைமூன்றுபடிமாய் உபாதிக்குந்தன்மை.

சமாதியில் அநிஷ்டானமாத்திரமாய்ச் சேஷித்
 து பின்பு சிழிக்குங்காலத்தில் நிடாகாரமான விளங்
 குதல்மாத்திரமாய் விளங்கத்தெரிய, அக்காலக் தில்
 அடைந்திரிடாந்ம பார்வையின் னருத்தி முந்திய

விளங்குதலைக் கிரடுக்க வல்லமையற்று நிராகாரமாய் வியாபசுப்பரவுகலையடைய, ஆவ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்ரியத்தை இதுவென்றுசுட்டித் தெரிய அவ்விதமாகச்சுட்டிய இதுவென்றவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்ரியத்தைப், பூவ்வரசனையால் அகண்டனென்று நடிமரூபமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க அவ்விருத்தியால் அகண்டமாய்த்தொற்றி, அவ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்ரியத்தையுங் அவ்விருத்தியையும முன்னிதுவென்றவிருத்தியையும அதிப்பிரதிபிம்பித்த சைதன்ரியத்தையும் ஒன்றாக விளங்குவித்திடக் காரணமாய்நின்ற கூடஸ்தவிளக்கத்தை அவ்யவல்லமையில்லாத நிராகாரஞ்சரிய, விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்ரியமே ஆவரணவிருத்தியைப்புடையதன நுசக்கியால். தன்நில் உள்ளடங்கிய அகங்காரஞ் நுசக்கியைப், பிந்தியவிருத்திக்கு இதுவென்றுகிரடுக்கியவிருத்தியாகக் காண்பிக்க, அவ்விதகிரடுக்கிப்போல் விளங்குகின்ற இதுவென்ற ஞானசக்தியே தன்னுள்ளடங்கிய ஆவரணஞ்ஞானசக்திகளால் மனதுக்கு உள்ளபடி தெரிய வல்லமையின்றி ஆகண்டமென்று சங்கற்பிக்க, அவ்வகண்டவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்ரியமும் அவரணஞ்ஞானசக்தினால் ஆவரிக்கப்பட்டுக், கூடஸ்தவிஷங்குதல் நிராகாரஞ்சரியவிருத்தி அதிப்பிரதிபிம்பித்த ஞா

சரியாதிநிந்தாநிஷேதனம் ௫௭

தாந இதுவென்ற சாத்தகையமுள்ள ஞானவிருத்தி அ
திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமாகிய ஞானம் அக
ண்டமென்ற விஷயாகார சந்தர்ப்பரூப அதண்டாகார
ஞேயவிருத்தி அநிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம் இ
வ்வளவீம், அகண்டாகாரஞேயவிருத்தியிற் சூக்ஷ்ம
மாயடங்கி, அகண்டஞேயவிருத்தியைப் பூர்க்கவே
றேதோற்றாதவைகளாகத் தோற்றி ஞேயமாத்தி சமா
ய் விளங்குகின்றது. அவற்றை மேற்சொன்னபடி பீழி
த்துப்பார்த்திடத் தோரியவரும்.

முற்றிற்று
பதினொன்றாவது

சரியாதிநிந்தாநிஷேதனம்
பிரகரணம்

சரவஞ்ஞானமும் சருவவல்லமையுடையவனுய்
ம் சரவதயாபிரானுயும் இடைவிடாததன்மையா யெந்
துமுள்ளவனாயும் ஈக்கள் மதுவைப்போவ எம்மதீத்
தோற்றி மென்கடவுள்ளென்கடவுளென்று குவிந்துசார்ந்
திடத்தக்க நசுக்கடலாயும் என்றும் ஒன்றுபோல் விள
ங்குகின்றதாயுமுள்ள சருவநாதனாகிய கட்டவுளை; சுரி
யை கிரியை யோகம் தீம்மூன்றின் சமரசப்பெருமை
யால் ஆவனது அநுகிரகத்தை ஸ்துதித்து ஞானை
தக்கடலில் மூழ்குதலிஞ்விவரம்.

சரியை கிரியை இவ்விரண்டும் கர்மகாண்டத்தில் உபகாரமானதால் அக்கர்மகாண்டத்தில் யாகாதிக்ருதுக்களென்ன, ஆலயநதி சஸ்வரவிஷய கிருதுக்களென்ன, இவ்விரண்டிலும் குண்டமனோடப்பவேதி ழுத்தலாகிய நிருமாணம் சரியாநுபமானதால், அச்சரியாவிஷயத்திற் கிரியையென்ற உபாசன சூத்ரபமானதால், அவ்வித உபாசனை ஈசனைமுன் நிட்டுகின்றங்குஷ்தால், அவ்விதஈசனைத்தெரியச் சீவர்களுக்கு இல்லமையில்லாததினால், அதிமுடமாப்புள்ள இந்தஈகத்திற்கு, அதிலருவாக ஈசனை அறியும்பொருட்டு அக்கினி சிவலிங்காதி கவித சாஸ்திரங்களாற் சாவலியாபகமானஈசனை மந்திராதி களாற் பாவித்து உபசரித்தீடு அவனது நிரசரித்ததால் அவனது சபாவந்தெரியக்கூறுதல்.

இனிங்கம் அக்கினி ருத்தலானவைகள் ஜடங்களாயிருந்தபேதிலும், அவைகளிற் பாவிக்கப்பட்ட ஈசன் சித்துரூபனாதலால், அவைகளிற் செய்யப்பட்ட உபசாரங்கள் நித்தியநிருபனாகியனாகவும், ஒரு உபசாரமில்லாமற்போனாலும், “ஐகத்தில் மஹாகனம்பொருந்தியு மஹாராக்னியராணியவர்களுக்கு ஐகத்தால் ஒருபிரயோசனமு மில்லாமற் போனாலும் ஜடமாயுள்ள அவர்களது முத்திரைக்குச் சகல் இந்து ஐரோப்பியர்களும் வெகுதிரூவியச் செலவுடைய உப

சரியாதிநித்தர்நிவேஷதனம் ௩௯

சாரத்தை அநீவினைக்கத்துடன்செய்ய, °அவ்விதஉப
சாரத்தால் அவர்கள நுகநீனைக்கு° இவர்கள்பாத்தியப்
படலாமாரின், சருவஞ்ஞையும் சருவியாபகனா
யும் சருவதபாபரையுமிருக்கின்ற ஈசன நுகநீனை
யின்பொட்டு, மேற்சொன்ன சிவசிங்காதிகளிற்
பாவனையா லுநிசரிக்கப்பட்டனசன், அவர்களின்பொ
ட்டு என்நிருபைசெய்யமாட்டான். ”

ஈசனையெதெரியாத இந்தஈகத்துக்கு ஆலயம்
யாகசிலை இவற்றைக்கண்டவுடன், ஈசனதுயா து, உ
ண்டாவதால், அந்நிவேஷந்நின கைகண்டபிரயோச
னம் அப்பிரயோசனதுயா நுளாமுட்பாது இவ்வினைச் சரு
வெல்லமையுடையவனாயும், தன்னை ஒன்னுந்தெரியா
தவ்னாயும் உனக்குள் நானிடக்கமெனக்குவித்திடும்ப
டிசெய்து அிகங்காரத்தைக்கீகியது இரண்டசம்பிர
யோசனம். மேலும், சான்றுநிராதிகளால் விவேக மு
டையவர்களுக்குமாத்திரம், சர்வவியாபதமாய் அந்ந
பமானபரம்பொருள் இருக்கின்றதாக ஆஸ்யப்பபிற்
அவ்வித அநிவா லு முள்ள உபதாரமி நாதனெருவன்
ருக்கிருனென்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகின்ற
தைக்காட்டிலும்வேறுபகார்த்தைக் காணவில்லை. அ
வ்விதஈகைகள் அவனை மறந்திடில் உபகாரப்படுவந்
தனால், °இவ்வாழையாதிகளும் ஈசனத்தெரிந்தவன்
தெரியாதவன். யாவர்களுக்கும் தங்களைது அிகங்கு

ரத்தைநீக்கி ஈசனதுயாதையுண்டுண்ணிக் குவிந் துவணங்கிடச் செப்பிக்கின்றது. ஆகையாற் கல்வி கள் வித்வான்களுக்குமாத்நிரம் ௨ பகாரப்படும்; ஆ லயாதிகள் யாவர்களுக்கும் ஈசனைத்தெரிவிப்பதற்கு ௨ பகாரப்படும் இதுமூன்றும்பிரயோசனம்.

அன்றியும் இவ்விதஆலயாதிதோறும் ஈசனைவணங்கிய பெரியோர்களுக்கு வெகுவிதநன்மைகள் கிடைத்திருப்பதால்; இப்போதுங் கிடைத்துவருவதால்; அப்படியே சாஸ்திரங்களும் வெகுபெரிந்நிமயாகச் சொல்வதால், அவனைச்சரியை கிரியையாதிகளால் அகத்தியம் வணங்கவேண்டும்.

ஆனால் ஐகத்தா லுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆலயநிலி களில் விளங்கிய ஈசனை, நாமவணங்கவேண்டுமெனென் ன, வணங்காவிடில் என்னதாழ்வுவருமென் றில்? ஒரு அரணியிற் கடைந்தஅக்கினி நம்மாலுண்டுபண் ணப்பட்டிருந்தபோதிலும் நாமுண்டுபண்ணினதுதா னெயென்று அவமானிக்கவுபகாபப்படாது. எவ்வா றெனில் ஈட்டிக்கொடுத்தால் எரித்துவிடும், சீதகால த்தில் அதுசரித்தாற் குளினாநீக்கும். அப்படிப்போல் கித்தித்திடில் அவனதுகோபத்திற்குரித்தாவான். வணங்கி டிற் கருணைக்குரித்தாவான்.

சாஸ்திரங்களிலே நாதனுடன் யோகியர்களு ள்கு உள்ளத்திலிருக்கிறுனென்றும், ஸ்நானிகளுக்கு

எங்குமிருக்கிறானென்றும், பிராமணர்களுக்கு அக்கினியில் இருக்கிறானென்றும், அழப்ப்புத்தியாளர்களுக்கு விக்ரகமுதலானதுகளிலிருக்கிறானென்றும் சொல்லியிருப்பதில், விக்ரகாதிக்களை உபாசிக்கின்றவர்களை, அழப்ப்புத்தியாளர்களென்று சொல்லியிருக்க, நீர் இப்படிக்கூறியதென்னவெனில்? அக்கினியில் ஈசனது உபாசனை யோதமந்திரங்களை அப்பியாசத்தாற் சித்திக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால், அவ்விதவேதம் பிராமணர்களுக்கே உரித்தென்று காணப்படுவதால், அக்கினியிற் பிராமணர்களுக்கு நாதநிருக்கிறானெனக்கூறியது. அவ்விதவேதங்களிற் சொல்லியநாதனை உள்ளத்திலும் அறியவேண்டுமெனக்கூறிய சாஸ்திரப்படி கரண்கள்களை யோசுத்தாலடக்கி யுள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிக்க வல்லமையுடையவர்களான யோகியர்களுக்கு அவ்விதவல்லமையிருப்பதால், அவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதநிருக்கிறானெனக்கூறியது. ஈன் எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறிய ஞானசாஸ்திரப்பிரகாரம், ஈசன் எங்குமிருக்கின்றதற்குரிய கருவுளதுருணையை அடைந்த ஞானியர்களால், எங்கும் ஈசனை அறிய உபகாரப்படுமானதால், அவர்களுக்கு எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறியது. வேதமந்திரங்களை அப்பியாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், அதில் அதிகாரமில்

லாதவர்களாயும், உள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிக்க வல்லமையிலலாதவர்களாயும், எங்கும் ஈசனிருக்கின்றதை அறியவல்லமையில்லாதவர்களாயும், இருக்கின்றவர்களுக்கு விக்கிரகமுதலியதில் ஈசனிருக்கின்றதாகக்கூறியதில், அவர்களை அம்பப்புத்தியுடையவர்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதாகக்கொளப்படுகின்றது. அதில், கூறப்படும் புக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் இருக்கின்றநாதனை, பிம்பாநிகளில்லாத்திரம் இரூக்கின்றநாச ஒப்பியபுத்தியை அபேகித்தேயன்றி, அவ்விக்கிரகாநிகளில் ஈசனிருக்கின்றானென ஒப்பியபுத்தியை அபேகித்துக்கூறினதல்ல.

பிராமணர்களுக்கும் யோகியர்களுக்கும் அக்கிஷிதிலும் உள்ளத்திலும் நாதனிருக்கின்றானெனக் கூறியதில், பிராமணர்களைத்தவிர மற்றப்பேர்களுக்கேவதத்தில் அகிகாரமில்லையெனமாத்திரம் நூற்புரியமேயன்றி, பிராமணர்களுக்கு விக்கிரகாநிகளிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும்நாதனை உபாசிக்கக் கூடாதென்ற நிஷேதங்கிடையாது.

யோகியர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனைத்தரிக்க வல்லமையிருப்பதால், அக்கினிவிக்கிரகாநிகளை முன்னிட்டு நாதனது உபாசனைவேண்டாவிடினும், அக்கினி விக்கிரகாநிகளில் ஈசனை உபாசிக்கக் கூடாதென்றவழி அவைகளில் நாதன் இல்லையென்ற

வது, மஹாத்மாவும் நிஷேதிக்க வுபகாரப்படிவது அவ்விதயோகியர்களுக்கும் உள்ளத்திற் கண்ட நாதனை எங்கு மிருக்கின்றதாகச் சொல்லிய ஞானசாஸ்திரத்தில் அதிசூரமுண்டு.

என்கும் சூசனையறிந்த ஞானிகளும் அக்கினி விகித ரகம் உள்ளும் இவற்றில் நகனில்லை பொன்றாவது, இவற்றிலுந் நாதனை உபாசிக்கக் கூடாதென்றாவது, நிஷேதிக்கத் தக்கவராகார்கள்: எவர்களாவது நிஷேதித்திடில் நிஷேதித்தவர்களே அறப்படுத்தியாளானென நிஷேதிக்கப்படுவார்கள். எதனெலவில் எங்கு மிருக்கின்றவன் என்கேதா ரிநககத்தகான். மேலும் எல்லாசசாஸ்திரங்கடையும் அப்பியாசித்தி போதிலும் நாதனை தருணையன்யி அவனது சுபாவம் வெளியாகத்தகாது; அவனது கருணை கிடைக்க வேண்டுமானால், உறுதியாக அவனை நம்பிவணங்குச் சித்தித்திடும். அவ்வாறு அவனைக்குறித்து வணக்கஞ்செய்யும் விஷயத்தில், சரியை கிழியை யோகம் ஞானங்களில் எந்தமாரக்கமர்க உறுதிப்பட்ட நம்பிவணங்கிழிற்றான் கிருபைசெய்யத்தகான்.

ஆகையால் கரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னுந் நான்கிலும் வீசுவாசமுடையவர்களான கர்மடன் பக்தன் யோகி ஞானி இவர்களுக்கு அதுகனிற் செரவ்

விய நூட்க்கைகளுதற்குபடி பலன் கிடைக்கவேண்டு
மானால், ஈசனது சுருணையன் ரிக் கிடையர் து: ஈசன
து கருணைகிடைக்கில மமமாக்கத்தாரிலும் எவர்
பெரிபர் எவற்சிறியர். ஆகையால மேக்கிசால்வியசுவய
ங்களில் ஒருசமயததையுந் தியதென்று சொக்கத்த
காது

மேலும் சமயங்களுள் பலனைக்கொடுக்குமா? ஒருள
ஜமானுட்புப் பாத்கியப்படாத ஒருகாட்டில் ஒருவன்
வேலைசெய்யில, அவ் வேலையே அவனுக்குச் சம்பளங்
கொடுக்கத் தகாததுபோலும், சமயங்களதானே பலனை
கொடுக்கத் தகாது. ஆகையால எச்சமயத்தோருங்
கூடும்நாதனை பலநாதாவாகக் காணப்படுவதால் எச்சம
யத்தோர்களும்தகநாதனைக்கு ரித நுஉண்மைபுடன்
ஸ்துதிசெய்யவேண்டுமேயன்றிநாதனடியவராகியஎச்ச
மயத்தோரைவைத்து எச்சமயத்தோராயினும் நிந்திப்பா
ர்களுங்கலவர்தகநாதனையெரிந்தித்தவர்களாவார்கள்

ஆல்யாதிகளில் விக்கிரகாதிகள் மூலமாக ஈசனைப்
புரிந்து நம்பி வணங்கிவருவதில், விக்கிரகாதிகள் பி
ண்ணப்படுமென்பதும் ஈசனும் அழிவுடையவனாவென்று

பலநாதா-பிரயோசனநதருபவன்.

சங்கிரகாரணமில்லை: விக்கிரகாதிகளையே நானாக நம்பியிருநதிடில் அதுசரி; ஒருஅரசனது தேகத்தை முன்னிட்டுச் சகலஜனங்களுக்கும் அரசனென்ற அநிகாபத்துக்குத்தகுந்த உபசாரஞ்செய்ய நம்பிக்கை வந்திருந்திலும்தான் அவ்வரசனது தேகம் நீங்கினகாலத்தி அவ்வரசனது அநிகாரம் பூற்றொருதேகத்தை முன்னிட்டுங் காணப்படுவதுபோல, நானது உபாசனையும் மற்ஓரு விக்கிரகத்தினை முன்னிட்டுச் சித்திக்கத் தகலாம்.

-வேதங்களுக்கு,, “எங் துட்சன் இருக்கின்றனெனத் தெரியப்படுத்த வேண்முவதே,, தாற்பூரியமானால் அகநீனி விக்கிரகாதிகளில் மாத்திரம் உபாசனையே தலை விதிக்க வேண்முவதெனினில்?ரசனையே அறியாதவர்களுக்கு அரசனைப் பற்றிய யாதுவருவதிற்பொருட்டு, அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் கூட உபாசனையும், நீதி சமுத்திரம் சிலமிருக்கும் சிலபகலி சலமிருகம் சிலமினிதர் எனனும் இவற்றில், நானது உபாசனையித் தொம்மப்படிக்குஞ், சாஸ்திரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தவரிருக்கின்றது.

நிங்கும் வியாபகமுமும் அநியமமும் இருக்கின்றரசனை, ஒருபிழையில அடங்கு.

யவனாயும் ஊபாசிக்க வேண்டு மானில், நிராகாரனுக்கு ஆகாரம் ஒப்பிப்பட்டிழல் அதுசரி, நிராகாரனுக்கு ரூபங் கூடாதென்னிலோ நிராகாரனாயிருக்கிற நாதனுக்கு, இவ்வித நாமரூபங்களுடைய இவ்விதங்கத்தை உணர்ப்பணை வல்லமை இருக்கிறதாக ஒப்பிழல், இவ்வித ஜகத்தின் ஓராருட்டு நிக்ராக அதுக்கிரக வல்லமையுடைய, ஓருடல கல - உரியதாகக் கற்பிக்கவல்லமையுடையவனாக ஏன் ஆகத்தகான்.

மேலும் சீவர்கள்கூடத்தகவகன்ஸ் தூலதேகவ்யாபாரத்தைநீங்கி, சொப்பன வஸ்தைக்குப் போகுங்காலம், ல், கானாவிசித்திரமுடையஜகத்தைக் கலப்பித்து, துய்க்குக்கு உரியதாக ஓருடலையுங் கற்பிக்க வல்லமையுடையவர்களுக்கக் காணப்படுகின்றார்கள்; பின்பு சுழுத்தியில் இவ்வித இரண்டிலேயும்விட்டு நிராகாரமாயிங் காணப்படுகிங் றார்கள். இவ்வித சீவர்களே நிராகாரமாயிருந்து சாக்ரம்போஷத் தோற்றலாமாகில், நிராகாரனாயிருக்கும் ஈசன் தன்னுற் கற்பிக்கப்பட்ட ஜகத்துக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு, ஏன் ரூபமுடையவனாகமாட்டான்: ஆனறியுழ் எங்குமுள்ள ஆசாயம் ஒரு ஊசித்துவாரத திலுமிருக்குமானில், எங்குநின்றுந் திருக்கும் நாதன் ஊன் பிம்பத்தில் உபாசனையின் பெருநட்டி, சகத்தக.

கான்: சுருஷகமுடையது வஸ்தாரமா யிருக்கத்தகாதே
யன்றி விஸ்தாரமுடையது சுருக்கமாய்க காணப்படலா
ம். நலைது, வேதமென்றால் அதின்பொருள் யாதெனில்
* வேதயதீகி வேதமெனப்படும். அகற்கு அவ்வளவுவ
ல்லமையெதெனில் 'நாதனிடத்தினின்று முண்டாயிரு
ப்பதினற்றான். அவ்விதவேதம் பிராமணைகள் முகமாக
இருக்கு எசுர் சாமம் அதாவணம் என்னும் நான்கு வ
குப்பாயிருக்கின்ற, இந்தவேதம் ஒன்றுமாத் தரந் தான்
ஆகுமேயன்றி மற்றமதத்திற சொல்லிய யாகொருசா
ட்சிரங்கூறும் வேதமாகத்தகது: எதெனில் மற்றெந்த
மதத்திலுஞ் சொல்லிய சாஸ்திரங்கள் அந்தந்தமதங்
களின் கோட்பாடென்ன, அந்தந்த மிகவாகியுங்களின்
தேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் நடக்கையென்ன, அத்
தேசத்திலுள்ள பருவதம் நகி விருகூடம் மற்றவஸ்துக்
களென்ன, இவைகளைச் சொல்லுங்கால் அதனேத்திற
முனை ஈலவஸ்துகளையும், மற்றொருதேசத்திலுள்ள
மதங்களின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றிலுள்ளவஸ்து
க்களையும், வெவ்வேறு நாமமுடையவையாகிச் ச
லாததினாலும், உண்மையைத் தெரிவிக்க, அச்சாஸ்து
த்தில் வஸ்துமையிவ்வாத்தினாலும், இந்தவேதத்தில் சக

வேதயதீகி - நாதனையுள்ளபடி தெரிவிப்பது.

லஜகங்களையும் அஹ்நிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் சகலமதங்களுடும், அநதந்தககோட்பாடுகளோடும் தகுந்ந்புத்தி யநுபவங்களுடிகூட நிருபித்தா, அந்நத ச்சாஸ்திரங்களில் அகப்படாத உண்நைதையும் இந்நிவரப்போகிறதும் இப்போதி நக்கின்றதும் முந்நயிருநததுமாகிய 'தூங்களை' ம் நிவரம்கவிளக்கி, அவைகளில் உண்மையில்லாததற்குக் காரணமும இன்னஇன்ன ம்ந்வாநியர்கள் இன்ன இன்ன காரணத்தால் உண்மையற்றவர்களாளுக்கென்றும், இவ்வேதத்திற்கெல்லிய பொருளை அவ்வவாக ஸ்ரீய பாஷைகளினால் விவாசத்தோடுங்கூட விசாரித்திடில், எவர்களாலும் இவ்வேதத்திற்கெல்லிய உண்மையான 'நுபுகதிய' நுபவங்களால், தள்ளவுபகாரப்பட்டாமல ஒப்பத்த்குமென்றும், சுருதியுந்நியநுபவங்களாற்குண்பபபிவதால், அப்படிச் சொல்லும் வல்லிம நாதனநு வாகளுக கஸ்மி மம் 'நெரு சாஸ்திரத்தாகுதும் கூடாததினால், நாதனநு வாக் கே ஸேதமானதால், அவ்வாக்குஞ் சாவஞ்ருபானதா ஸ்நுஅவ்விதலக்ஷணம் இவ்வேதத்துக்கே விருப்பதால், இந்நையே வேதமெனக்கூறத்தக்கது.

இவ்விதவேதத்தினுண்மைநாடி ளளபடி அறியவே ஸ்நுஅவ்விதா ஸ்நுஅவ்விதம், "உதாத்நம், அந்நதாத்நம் ஸ்நுஅவ்விதம் பிரச்சாரம்முதலாகிய ஸ்வரஞாயமென்ன, அந்ந

தஸ்வரத்திநீ நிட்டுவந்த மனத்தினை விசர்க்கம் ஸ்தாயி
கலா இவை முதலாகிய ஞானமெனன, மந்திரம் வியா
கரணம் நிகண்டி சந்தோபிசிதமீ நிநுத்தம் சோதிடம்.
இந்த ஆறு ஆறு ஞானமெனன, பதம் கிரமம் கனம் ஜ
டை இவற்றின் ஞானமெனன, புராணம் பதினெட்டு
அதின்கு உபபுராணம் பதினெட்டு மதுக்கண்ட விஸ்தி
ரிக்கப்பட்டது ஸ்மிருதிபதினெட்டு சிவரகசியம் பா

புராணம் பதினெட்டாவன- பிரமம், பதமம்; வைண
சைவம், பாகவதம், பெளஷ்ட்யம், நாரதீயம், மார்த்தண்
டேயம், ஆகநீனேயம், பிரமகைவர் தீதம், இலேகிகம், வாராக
ம் ஸ்நாந்தம், வரிமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிழா
ண்டம் ரொண்டனவாரம்,

இ உபபுராணம் பதினெட்டாவன- உசனம் கபிலம் கா
ளிகம் சனர்க்குமாரம் சாயபயம் சிவ ஸ்ரீமத்சுளரம் தூர்
வாசம் நரதீசம் நாரதிகுமம் நாரதீயம் புராணம் பரிக்கவம்
ஆங்கிரம் மாரீசம் மானவம் வாசித்தலைந்தம் வாருணம்
னபனவம்.

ஸ்மிருதி பதினெட்டாவன- மனீ அத்திரி ஒளாத
ஷ்டண்டி யாருளுவற்கியம் உசனம் ஆங்கிரம் மமம் ஆபி
ஸதம்புமி சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம் பிரஹஸ்பதி பராச
ரம் வியாசம் சங்கலித தக்கம் கௌதமம் சாதானம் வ
சித்தம். இவற்றுள் சங்கலிதம் யுகம் நவாங்குமெனது;

எய

சுவர் நுபவரசாஞ்சரி

தமுதலாகிய இநிகாசங்கள் ஈசனால் மொழிக்கொருப பட்ட சைவாகமம் ஈ இரபத்தெட்டு வைகானசம் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய வைணவாகமங்கள் இரணிய கர்ப்பமென்ற ஆகமம் வாய்க்கப்பெற்றது. யாழ்ப்பாணம் இவற்றின் ஞானமென்ன, சாம்பரமுதலிய அறுபது நூல்களை ஞானமென்ன, இவைகளிலல்லாம், ஞான முடையவனாயும் குருசம்பிரதாயமாகக் கிரகித்தவனாயும் ஈசனது கருணைக்கு உரித்தானவனாயும் இருக்க வேண்டும். இவையே முன்சொல்லிய வேதப் பொருளில் அதிகாரியின் இலக்கணமாகும்.

இப்படிப்பட்ட வேதப்பொருளின் நிவரம், பதத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வாக்கியத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று அகாரத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று லேதம் மங்கிரபமானதால் மந்திரத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதமாயாக சாதகமாயிருப்பதால் பிரமோகத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்

ஈ சிவாகமம் இருபத்திதட்டாவன் - காழிகம் யோகஜம் ஈதபம் கர்ரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்தம் சகத்திரம் அஞ்சுமான்சுப்பிசபேதகம் விசயம் நிசவாசம் சுவாயம்புவம் அனலம் வீரம் இரௌரவம் மருதம் விம்லம் சந்திரனா னம் விம்பம் புரோகிதம் லளிதநிசித்தம் சந்தானருவோத்தம் பட்டமச்சாரம் கிரணம் மேதம் வாதனம் என்பனவாம்.

நாமார்த்தவைப்வமுரைத்தது' எக

சுரநுபம்- ஞால சுரத்தைழிட்டுவந்த பொருளென்று இவ்வளவு பொருள களும் அதிகாரியின் பேதத்தால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இந்த நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் உபகாரப் படும். இவ்வ ண்ணமாகப் பொருளகளை அபயவலலமையுடையவனுக்குத்தான் வேதங்களின்சுடாவம்வெளியாகும்.

முற்றிற்று.

பின்னிொண்டாவது.

நாமார்த்தவைப்வமுரைத்தது

பிரகரணம்.

க- சிவ- என்பதின்பொருள்- அழிவிலலாத தனமாயிருந்து- விளங்கிய ஆனந்தமாம் மங்களென்ற பொருளுடைய சிவதான் அங்குப்படும்.

உ மகாதேவ- ள- ள- பூரணதானாகும் பூரணமுள்ளவும் இரண்டாம்வஸ்துவை முக்கூலத்திலும் உடைத்தாக்காத தானை ஞானைசுவாயி மதிமையால் மகத்துய்விளங்கிய தெனவுப்படும்.

ந- ஈசுவர- ள- ள- முத்தொழிலுக்குநீ முதலியான்று முத்தொழிலுக்கும் பாதிசியப்பட்டத தெனடபடுமீ

ச- சங்கர- எ- எ- ஜகமனைத்தற்கும் தனசுந்நி
தானவிசேஷத்தாற் சுகத்தைக்கொடுத் துச்சுகிப்பித் து
ம், மீற்றோருதவியின்றித் தானுஞ்சுகருபழங் யிருக்கின்
ற தெனப்படும்.

ரு- நீலகண்ட - எ- எ- உடலாய்விளங்கிய நானகவ
ஸதைகளில் மூன்றாமவஸ்தையாங்க ண்டத்தில் அரு
நானமாங் காளகூடவிஷத்தைத் தரித்துந், துரியசுபா
வமீரந்தான் அவிசேஷியாய்க்கொண்டு மற்றமூன்ற விஸ்
தையாரு சிவசபாவத்தைத் தன்வல்லமையால் இரக்தி
த்திருந்த தெனப்படும்.

சு- திரிசேத்திர- எ- எ- மூன்றவஸ்தையிலும் மூ
ன்றுகண்ணாகவிளங்கிய விஸ்வதை மூர்பிராஞ்ஞாகளை
மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றிகண்ணாக உடையதெனப்
படும்.

எ- உத்தரகூட - எ- எ- சமத்காரத்தால சருவந
கத்தையுஞ் சித்துப்போல விளங்குவித்து, சித்தைத்த
விர வேறில்லையென்று ஜகத்தைரிசேகித்து, விளிங்கி
யுத்தமூன்றியத்தை முடிவிஷ் தானாகவிழுங்கி விளங்
குகின்றதே அலங்காரமாக உடையதெனப்படும்.

அ- கங்காத- எ- எ- சுமுகீகியிற் சுபாவமாய்
ண்மைபு ஆன மூத்திருந்திடினும், அடையப்படா க
பொற் றோன்றிய பிராந்தியநீக்கி, அவஸதைமூன்று

நாமராததவைபவமுராததது" எந

க்குஞ் 'சு'கூய்யாய விளங்கியபிரஞ்ஞையை முடிவில
தலைக்கு வேறில்லாததாயத் தரிதகருக்கின்ற தெனப்ப
டும்.

கூ- சுபாநீ- எ- எ- தரிபுடியாம மூன்றுமுடிச்சு
டைய மூன்றுவஸ்தையென்ற ஜடையை, முடிவில் தன்
னைத்தவிர வேறில்லையெனத்தானாய்ச் சேஷித்த ஞான
மெனப்படும்.

மீ- பகவான்- து- எ- ருத்தொழுவும் மூன்றுவ
ஸ்தையிலும் பேதமாய்விளங்கிய ஜகதும், மூன்றவஸ்த
ையுடைய ருத்தொழிலும் தன்னைத்தவிர வேறில்லா
ததாக அறியச்செய்து, தானாகத் தன்னை யறிந்து விள
ங்கியதெனப்படும்.

மக- திரியம்பக- எ- எ- விராட்டு இரணியகர்ப்பு
அந்தரியாமி மூவரும் தன்னைற்றோன்றியவர்களைவ
ம், தன்னைத்தவிர அவர்கள் வேறில்லை அயனவம், தெரி
வித்துத் தானாய் விளங்குகின்ற தெனப்படும்.

மஉ. திரிபுராரி-எ-எ-அதிஷ்டான ஞானமான த
னதுவிளங்குதலாம் மந்தகாசத்தால், அவஸ்தைகளை
ந்திரிபுரமெரிக்கப்பட அவைகளுந் தன்னைத்தவிர வே
றில்லாதவைகளாகத் தொண்டு, தானாய்விளங்கியதென
ப்படும்.

மரு. காலாரி-எ-எ- அஞ்ஞானம் மாயை காலக

எச

சிவானுபவரசமஞ்சரி

துவம் இவ்வளவும் அநிஷ்டானமாந தன்னைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லை யென நினைத்ததுத, தானைய விளங்கிய தென்பபடும்.

யச. கிரீச-எ-ள பரை பரியநதி மஹிமை வைகர இவைகளாய விளங்கிய நாதனாக்ளத, தன்னது சதையால விளங்குவித்து, அஸ்வகநாயுத தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானை விளங்கிநின்றதெதுவோ அதுவென ப்படுமீ.

யரு. மிருகதர-எ-ள-பசுதத துவ மாய் விளங்கிய சிவாக்ளத தன்சதையால விளங்குவித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாயதரிப்பிததுத் தானை விளங்கியதென்பபடும்.

யசு. பசுபூதி-எ-ள-மெறுக வியபடியே

யுள. ஸாமப-எ-ள-தானைதன்சக்தியாற்சகலமாய் விளங்கி, அசச்சீலமுன கன்சகையும தன்னைத்தவிரவேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானை தனிகஞ்ச சக்தியாயவிளங்கிய தென்பபடும்.

யு. கிரீச-எ-ள-முன் கிரீசநாமத்திற்குடறியப்பரை. முதலிய நான்குபேதமுடைய நாத தத்துவமாம் உபரித்தத்கின் உட்பொருளாய் விளங்கியு தென்பபடும்.

யசு. நடேச-எ-ள-ஐந்தொழிலுக் குட்பட்ட ஐக ஐக்கினைத் தன்சநி தானமாம் நடனத்தால் நடிப்பித்து

நாமார்த்தவைப்வமுனாதித்து. ௭௫

ச, சகலந - னமுந் தன்னடனத் தைத் தீவிர வேறில்லா
ததாகக்கொண்டு, தானுனதன்னடனமரீய் விளங்கியதெ
னப்படும.

உய- னுனாரீச-எ-ள்-இசசா ஞானக் கிரியை பெ
ன்ற தானுனிகன்சகநியாற், சகலங்களாய்ப்பவித்து, அ
வைகளைத் தன்னத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு,
தானுய்விளங்கிய தெனப்படும.

உக. காலவாழ்வரவ எ-ள் தன்னுடைய சக்தி
யால ஐந்தாவது வித நிலைபேதமுடைய ஐகத்தாயப்பவித்து
அவ் விதஐகததையுங் கலசைசகநியையுந் தன்னத் தவி
மவறில்லாததாகக்கொண்டு, தானுய்விளங்கிய தென
ப்படும.

உஉ- உன்மத்தசேகர- எ- எ- நான் எனதென்ற
அகங்காரமாட்ருமமதையை நீங்கினவர்களாய் விளங்கிய
பிரமவித்தியாகுருந், ஐக்குந் தானுய்விளங்கிய
சைதன்னியமெனப்படும.

உங- சரப- எ- எ- சகல ஜீவவ்விளங்குதலையுந் தன்
துவிளங்குதலால விளங்குவித்து, அவைகளைச் சுவப்
விரகாசமான தன்னத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு
வி.சுவப்பிரகாசமான தான்மத்திரமாய் விளங்கின
கிணப்படும.

உராமண- எ- எ- சகல ராமநுட் முடையதுகத்தி

ததனசத்தையால் வியாபித்து, அச்சகத்தையும், அச்சக்
தினையும் தன்னேத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு,
தானாய்நிறைந்த சைதன்னியமெனப்படும்.

உ- அச்சத-எ-ள்-தானேதன்சக்கிரபீடம், ஜகத்தாப்
த்தேவற்றி, அந்தஜகமிருந்திடினும் நசித்திடினும் ஏற்றக்
குறைச்சல்களின்றி ஏகசுடாவமாய் விளங்கிய சைதன்
னியமெனப்படும்.

உ- தேவீந்த-எ-ள்-சீவர்களுக்கு நானாவயத்தீதா
னைய ஜகத்ரூப சமசாரத்தைத், தனது ஆத்மசுபாவத்
தால் இல்லாமறசெய்து, ஆவர்களுடும் தானாகவிளங்கு
வித்து, மோகநரூபமாய் விளங்கிய சைதன்னியமென
ப்படும்.

ச- பத்மநாப எ-ள்-தனது சக்கியார் சகலஜகத்
தையும் சங்கோச விகாசரூபையதாய்விட்டு, அவ்
விதஜகத்தை அந்தரங்கியையாக நனகரு வேறில்லாத
காயத் தன்னுளடக்கி, தானாய்நின்றதெனப்படும்.

இ- மாதவ-எ-ள்-சகல ஜகத்துக்கும் வித்தாகிய
மாயைக்கு நிமலானவரூபும், தனக்குமேலாக ஒன்றை
அங்கொள்ளாதவரூபும், அந்தஜகத்தையும் மாயையை
யும் தன்னேத்தவிர வேறில்லாதவனாகக்கொண்டு, கா
னாக விளங்கியதெனப்படும்.

இ- மதிதரு-எ-ள்-சகலஜகத்தையும் சுகலேசக்

நாமார்த்தவையவமுரைத்தது. ௭௭

தால் தூண்டிலின் மரமசததால் மசகங்களைப்போல
சகலஜகத்தையும் பிரோதம்போலச் செய்யாநின்ற ஆன
நதமயகோசாபிமா னியாம் சீவனென்ற ஆசுரனையும்
சுக்லஜகத்தையும் தாளுன தன்னருளாம அநிஷ்டரான
வலலமைகளை வென்று இரவு தபுத தானாய்க்கொ
ண்டி விளங்கிய தெனப்படும.

எ- கேசவன எ ள து ன ஆன நதசுபாவமா த்தன்
னிபுத்தில சுகலஜகத்தையும் பிரோதம்போலத் தாய் ஆவ
ரித்து, ஆன நதசுபாவமா த்தனைத் தபிரவேறில்லாதத
க்க கொண்டு தாய்வின்றதெனப்படும.

அ- அனந்த எ ள கால மகிச வஸ்துபரிசசேதமி
ல்லாத தெனப்படும.

க- வாழன்-எ ள மூலவஸதைப் பூம புதந்த
ழிலிலும் வியாபகமாபிரும் கரு சுகலஜகத்தாலும் அ
றியப்படாததாய்ச் சகலஜகத்தையும் தன்னித்தவிர வேற
ல்லாததாய்க்கொண்டு சூக்குமநாயனின்றதெனப்படும.

ய- இருவிகேச-எ-ன்-சுகலஜகத்தின் வகாதச இ
ந்திரியங்களைத் தன்சந்நி தானித்தால் வினங்குவித்த
ன், தன்னித்தவிர அவைகளைவேறில்லாததாய்க்கொண்
டு தானுய்வினங்கியதெனப்படும.

மீக-இராம-எ-ன்-புண்ணிய பூவமுடைய சுகலஜ
கத்தை மூன்று கொடிகளைகளால் சரியெனப்பெய்த

செய்து, தனிதருளால் விஷயசுருத்தி சமாதி இவைகளில் ஆனந்தமாய்விளங்கிய தானான தன்சீக்கியால சகலங்களுக்கும் ரமிப்பித்து, சகலத்தையும் தன்னேத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்வின்ற தெனப்படும்.

ந் ரு

ய௨- திரிவிக்கிரம ஸ-ஸ-மூன்றவஸுதை களையும் முத்தொழிலையும் கீரிபுடியையும் தனதுசபாவத்தால் அகிக்கிவித்துத் அவைகளையும் தன்னேத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

ய௩- கிருஷ்ண- எ- ள- ஆனந்த சபாவமாந் தனது சக்தியால் சகலங்களுக்கும் புஷ்டிபபித்து, சகலங்களுக்கும் அகிமோகத்துடன் தன்னிடத்திற் டோமை யுடையதாகச் செய்து அவைகளைத் தன்னேத்தவிர வேறில்லாததாக விழுங்கித் தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

ய௪- ஜனார்த்தன- எ- ள- நகல ஜகத்தும் தன்னால் கிருஷ்ணக்கப்படிபுஷ்டி பரிபாலிக்கப் பட்டவும் சங்கரிக்கப்பட்டவும், அனைத்தையும் தன்னேத் தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்வின்றிலங்கிய தெனப்படும்.

ய௫- தாமோதர- எ- ள- சகல ஜகமும் உண்டாகியும் விளங்கியும் அழிந்தும், தன்னியாபகத்துக்கு வேறில்லாததாகத் தன்னிடத்திலவைத்துத் தானாய்விருக்கின்றதெனப்படும்.

யக- பங்கஜரீக-எ-ள் சகலசீவர்களுயும் சேர்
றிலகப்பட்ட பிராணியைப்போல அசைவுக்கிடமின்றி
ச்செய்யும்படி, அருஞானமாய்பங்கத்தில் முழுகி அறி
வில்லாததாய்ப் பவித்தும், விவேகமாந் தனதருளால்
ஞானக்கண்ணால் சருவவல்லமையாக அவர்களுக்குத்
தன்னைவிளங்குவித்து, அவர்களுயும் தன்னைத்தவிர
வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானையத்தொரித்ததெனப்
படும.

யஎ- நாரசிம்ஹ-எ-ள்-அநேக நாமரூபங்களாய்த்
தொன்றிய ஜகத்தை இரண்ட மவஸ்தைவற் சிதாபாச
சீவஞானத்தால் விளங்குவித்து, முன்றமவஸ்தையில்
ஜகத்தையுந் தன்னையும் அறியவல்லமையுல்லாதவனா
ப்ப் பவித்த பிராஞ்ஞான வேபோதத்தைத், தனதரு
ளால் விளங்குவித்து, சாக்ஷியாயின்ற தானை தன்
ஞானக்கண்ணால் அனைத்தையம் சுவற்றிலாதது கக
கொண்டு, தானைய விளங்கிய கொண்படும.

யஅ- வாராக-எ-ள்-சகலஜகத்துகரும் மோகத்.
தால் முதலாகவளங்கிய நானெனந் ஆனந்தமயினை
சத்தை அநான்மப்பொருளாகநீக்கி, மேலினை ஆன்மப்
பெருளாய் விளங்கித் தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வே
றில்லையெனக்கொண்டு தானையவிளங்கியதெனப்படும.

யத- மீஸ-ய-எ-ள்-ஜடமான சகலஜகத்தையுந்

அய

சுவாதுபவரசமஞ்சரி

தனது திருவருளாம் பார்வையாற் பரிர்க்க, அனைத்தும்
ஞானவலமையுடையதாய் விளங்கிடச்செய்து, அவ்
விதஞ்ஞானவல்லமையுடைய அனைத்தும், தனது ஞான
ப்பார்வையாந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொ
ண்டு, தானமாத்நிரமாயச சேவித்த தென்படும்.

உய- கூடாம-எ-ள்-அக் கிரியமான தானே திரிசிய
மால். அதி வீர்வுடைய சகலஜகங்களாய் விரிந்து, அ
வையுள்ளே அகிரிசியமீன தனது சகலியால அகிரிசியமா
யான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு, சூ
க்குமமான தானைய விளங்கியதெனப்படும். இந்நாமங்
ள் யோகம் ஆலலதுகாரணமெனப்படும்.

உக- ஞானகூட-எ-ள்- சகல் இந்நிரிய அநதகாரண
ங்களின்வேகமுடைய அடைவுக்குமுன்னமே சலனமி
ன்றி, அவ்விடங்களில் கனது அடைவு இருக்கின்றதான
வே விளங்குவதற்கு அவ்வித தனது வேகவல்லமை
டைத்தவிர அநதத்திள் கமனசாமர்த்தியமும் வேறில்
லையெனச்செய்து, அனைத்தும் தானாய்க்கொண்டிவிள
ங்கியதெனப்படும்.

கஜமுக-எ-ள்- தோற்றி மறையாநின்ற சகல
ஜகங்களின் தோற்றத்தாலும் மறைத்தலும் தன்முகமாகச்
செய்தித்து அனைத்தும் தானான தன்முதத்தைத்தவிர
வேறில்லாததாகக்கொண்டு, முதன்மையான தன்மா

நாமராததவைபவமுராததக் ௭௭ அக

த்திநாமாய்ச் சேஷித்ததெனப்படும்.

உ- கணேச- எ- ள்- சகலஜகங்களின்று பகிரிந்திரியம் அந்தநேந்திரியமாகிய சீமஷ்டி வியஷ்டியான தேவகணங்களுக்கும் தனதுசன்னிதானத்தால் நியமித்து, அவைகளைத் தன்னேத்தவிர வேறிலலாககாகக்கொண்டு, தானையவிளங்கியதெனப்படும்.

க- குமார- எ- ள்- சகலஜகங்களின் ஞ்ச்சிதமருகிய அஞ்ஞானமமூலைய இவற்றைத் தன்னதருளால் இவ்லாததாகச்செய்து, அனைத்தையுந்தானாக விளங்குவித்துத், தான்மாத் திரமாயத் தனித்ததெனப்படும்.

உ- சுப்பிரமணிய- எ- ள்- சீவோசபேதத்தோடுங் கூடியஅனைத்தையு முக்காலத்தி லும் வேறில்லாமற் கொண்டு, தானாகப் பிரகாசித்த தெனப்படும்.

இவ்வித நாமங்களின் இலக்கணவியாபி விளங்கிய நிர்க்குணப்பொருளை, ஜகமறிந்த உயிம்பொருட்டு அவ்வித சூக்துமார்த்தங்களை ஸ்தூலமாய அவிதாரங்களிற் காண்பித்து, அதைஉபாசிக்கின்றவர்களுக்குச் சூக்துமுமான தன்சுபாவத்தை அருளிச்செய்கின்றதெனத் தாற்பரியம்.

சொருபன், ரூபமாயவளங்குணனறது; ரூபமநாமமாய் விளங்குகின்றது; 'நாமம்' ரூபத்தைத்தெரியப்படுத்தி அந்தரூபமாத் திரமாய் விளங்குகும். அவ்விதரூப

ம் தன்னைத் தியானஞ் செய்யுநின்ற சாதகர்களின் மனம் தன்னிடத் தலயிக்க, தானும் சாதகர்களின் மனதோடும் லயித்துத், தன்னொதரமான ஞானசபாவமாகத் திரிபுடையுற்று விளங்கிடும். அப்பொழுது சாதகர்களின் தியான சாதனமான மனதிற பிரதிபிம்பித்த சித்தர்பாசனஞ் சீவசைதன் னியம், அதிஷ்டானத்தைத் தவிர வேறிலலாததாகக்கொண்டு, அதிஷ்டானமாதிரமாய் விளங்கி அதிஷ்டானத்தின னுளால் விழித்தபின், அதிஷ்டாயமான நாமே ரூபமாயும் நாமமாயும் நம்மைத் தியானிக்கும் மனம் சீவனங்களாயும் கோற்றி விளங்கினோம் ஆகையால் நம்மைத் தவிர முக்காலத்திலும் வேறிலையென அருளிச் செய்திடும்.

மேலும் சொருபத்துக்கு எவ்வளவு மகிமைபெருக்கி நனோ? அவ்வளவு மகிமைபெறுபதற்கும் நம்மத்துக்கும் இரகசிய வேடிருகிறது. அதெப்படியெனில்? ஏகசக்திராதிபதியான ஓர் மஹாராஜா தான் அரண்மனையில்தான் காத்தில, சொருபமாதிரமாயிருக்கின் னுஷ்ட அந்தசொருபத்தை மஹாராஜா வென்பதற்குத் தடையில்லை. நான் துங்கினேனென்று மஹாராஜா வாற் சொல்லப்படுவதால், அவனே விழிக்கின் சிங்கசனத்திடு உடலான ரூபமுடையவனுய், மஹாராஜா வென்று உபசரிக்கப்படுவதாய்க் காணப்படுவதால்.

அவனது சொரூபத்துக்கும் சொரூபமுடையவனது உடலுக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை? அப்படியே அவனது நாமரங்கிதமாயுள்ள மூகர் அல்லதீமுத்தினைக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை; மூன்றுக்கும் ஒன்றுபேசலேவிதபசாரஞ்செய்யத்தக்கதுதான்.

மேலும் நாமாங்கிதம் முகருக்கு மகிமையதிகமாக வுங்கூறுப்படலாம். எப்படியெனில்? அச்சனது சிபாவமும் அவனது ருடமும் ஜகத்திக்குத்தெரியாதிருந்தபோதிலும், அவனிது முகரால அவ்னதுஸ்திதி அறியப்பட்டு அதமுகரை அவனைப்போலவே மானிப்பதாங்காணப்படுவதால், முகருக்கு மகிமை அதிகமெனக் கூறுகலெப்படியோ? அப்படியே தேவர்களுக்குத் தேவராகிய மஹாதேவரது சொரூபமும், ரூபமும் அவரது நாமத்தால் தெரியவேண்டியதிருப்பதால், நாமத்துக்கும் அவரது ரூபத்துக்கும் அநீரது சொரூபத்துக்கும் பேதமில்லையெனவும். அஃதறிந்தபகாரஞ்செய்வதில் நாமத்திற்கு அதிகமெனவும் கூறத்தக்கது. ஆகையால் பரமசிவத்திது அபரவத்தை அடையவேண்டுங் கருத்துடையவர்கள், அவரது திருமத்திலும் அவரது ருடத்திலும் அதிகபக்தியுடையவர்களாயாகவேண்டும்.

அச பஞ்சவக்திரவ்ளக்கமுரைத்தது

பதின்மூன்றாவது

பஞ்சவக்திரவ்ளக்கமுரைத்த

பிரகரணம்

பிரமா விஷ்ணு நந்திர ஈசுர சதாசிவன் எனும் ஐந்துதத்துவங்களையும், “ஈசான தம்புருஷ அகோர வா மதேவ சத்தியோஜாதமென்னும், ஐந்துபுகங்களாகத் தீர்த்துவிளங்கிய ப்ரமசிவத்தை, தனது இருகபகமலத்தில் அதுசந்தானித்து, அவ்வித ப்ரமசிவத்துக்கும் ஜகத்திற்குமுள்ள ஐக்கியவிசேஷத்தால் சுவாதுபவத் தையடைந்து, சாதுக்கள்விளங்குந்தன்மையாவது.

பஞ்சதத்துவங்களாய் விளங்கிய பஞ்சமுகமுடைய ப்ரமசிவத்தை இருதயத்திறியானித்து, அகில் தம்புருஷமுகம் நிவிர்த்திகலேபுடைய பிரமாவானதால், அவ்வித உபாதிபிபுடைய அம் முகத்தைச் சுகலமான கந்தம்போருந்திய திருவுயிதத்துவத்திற்கு அகிஷ்டான தேவதையாக விசாரித்து, ஒருகண்ணடியில் பட்டணம் பிடிபிபிள்கின்ற துப்போல், அம் முகத்தில் யாவத்பூமி பூமி அடங்கிவிளங்குவதாய் அதுசந்தானித்து, அவ்வித பூமிக்கும் அம் முகத்திற்கும் அடித்தத்தையாலேரகித்து, அப்படியே ஜலதத்துவத்தை வடிவமுகத்திலும் அக்கினிதத்துவத்தை அகோரமுகத்திலும் வாழ்த்து

பஞ்சவக்திரவளக்கமுரைத்தது அந்

வத்தைத் தற்புருஷமுகத்திலும் ஆகாசத்ததுவத்தை
 ஈசானமுத்திலுமாக ஐக்கியஞ்செய்து, அவ்விதபஞ்
 சமுகமுடைய பரமசிவத்தை அபேதமாஹத் தன்னைத்
 தவிர வேறில்லையெனப் பஞ்சகோசாதிதகைத் தியா
 னித்து, அஃகதுபிரகாசத்தினாலேயே தனதுபஞ்சேந்தி
 ரியங்களும்விளங்குவதாக அறிந்து, தனதுபஞ்சமுகத்
 தின் வல்லமையே ஒவ்வொரு இன்கிரியங்களின் வல்ல
 மையாய் விளங்குகின்றதென அறிந்து, அவ்விதவல்ல
 மைகளால் பிரமாண்டத்தை வியாபிக்குங்காலத்தில் ஈ
 சானத்ததுவமாகிய சுரோத்திரோந்திரியவிருத்தியிற் பிர
 துபலித்த தனதுசைதன்னியத்தால், வியாபக முடைய
 பிரமாண்டத்தில் இடைவிடாததன்மையாய் விளங்குகி
 ன்ற ஆகாயம் சத்தகுணமுடையதாகையால் ஆகாயமிரு
 க்குமிடமெல்லாம் சத்தமிருக்கவேண்டுமாய்கையாற் சத்
 தத்தைத்தவிர ஆகாயன்வேறில்லையெனநினைத்து, அவ்
 விதபிரமாண்டத்தில் உள்ளமெவ்விதமவினாபித்திரு
 த்கின்றபடிசத்தத்தை அநுசந்தானித்து, அவ்விதபுரண
 நாதத்தைச் சுரோத்திரோந்திரியவிருத்தியால் வியாபித்
 து, அவ்விதசத்தத்தை ஆகாயநிஷ்டகாரியசாந்தியித்த
 லேயாகவும் அவ்விதசுரோத்திரோந்திரியவிருத்தியை ஈசா
 னத்தத்துவிநிஷ்டகாணைசாந்தியித்த லேயாகவும், அவ்
 வாய்விருண்மேலிதமாக த்தோற்றிக் காரியகாரணமாய்

அகா

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

விளங்கிய சாந்தியதிதசக்கியைத் தவிர சத்தமும் சத்
தத்தைவிளங்குவீக்கின்றவிருத்தியும் வேறில்லையென
த் தெளிந்தா, அவ்விதசக்தியும் சக்தனானமமைத்தவி
ரவேறில்லையென அநுபவிக்க, ஈசானகத்துவமும் அநி
ன்சக்தியானசாந்தியதிதகலையும் நம்மைத்தவிர வேறில்
லையென அநுபவத்திற்கு உரும.

ஆப்படியே தமபுருஷ தத்துவமானிய தொக்கிந்திரி
யுமும் சாந்திகர்த்தியும் சகலபிரமாணாடங்கனிவமும் உள்
ளும் வெளியும் வியாபிதத ஆகாயத்திலுள்ளாடங்கிவி
ளங்கிய ஸ்பரிச குண மூடைய வாயுதத் துவத்தைஸ்பரி
சகுணமாத் திரமாக அறிந்து அவ்வித வியாபகஸ்பரிச
களை உள்பட்டி அதுசநதான விசேஷத்தால் அதுசந
தானித்து, தனதேகத்தில் ஸ்பரிச குணத்தைத் தொ
க்கிந்திரியம் வியாபித் தறிவநுபோல, தியானித்த
வியாபகமூடைய ஸ்பரிச குணத்தைத், தனது தொக்
கிந்திரியத்தால் விபபுத்தந்திய, வாயுயில் ஸ்பரிசகுண
மாய் விளங்கிய காந்திபசாந்த கலையும் தொக்கநதிரி
பவிருத்திரபமாய் விளங்கித் தம்புருடத்தின்காரணரூ
பசாந்தி கலையும் வியாபகமாய் அநுபவிக்க, அவ்வித ச
க்தியும் சக்தனன் நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அ
நுபவத்திற்கு உரும.

ஆப்படியே அகோரத்தத்துவமான ரேகத்திரேந்திரியத்

1. ருசவக்திரவிளக்கமுரைத்தது அள

தால் பிரமாண்டத்தில் வியாபகத்தன்மை யுடையவாய் தத்துவத்திலுள்ளடங்கிய அக்கினி தத்துவத்தை ரூப குணமாக ஆலோசித்து, அவ்விதரூபத்தைத்தவிர அக்நிவிவேறில்லையென அறிந்து, அவ்விதரூபத்தைத் குந்துபடி* விபூபகமாய் அநுசந்தானித்து, வியாபித்தீ றிய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில் விளங்கிய அகண்டரூபத்தைக் காரியரூப வித்திரிகாலையெனவும், அதை வினாது வித்தின்ற இங்கிரியவிருத்தியை அகோரத்த துவத்தின் காரணவித்தியாகலையெனவும் அறிந்து, அவ்வித இரண்டுசக்தையும் சக்தனாக நம்மைத்தவிர வே றில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே லாமதேவதத் தவமான ரசனேந்திரியத் தால்பிரமாண்டத்தை, 2-வது நம் வெளியும் வியாபித்த அக்கினி தத்துவத்திலுள்ளடங்கிவிளங்கிய அப்புத்த துவத்தை, ரசகுணமாக நிரூபித்து அவ்விதரசத் தை எங்கும் நிறைவுடையதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதரூபணமாய்விளங்கிய ரசத்தை வியாபித்தறிய அவ்வித இந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய இடைவிடா நிறைவுடைய ரசகுணத்தைக் காரியரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும், அதை வினாது விவியர்நின்ற இங்கிரிய விருத்தியை வாதேவதத்தின் காரணரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவந் தெரிந்து, அவ்வித இரண்டு சக்தியும் சக்த

ஞ்ன தன்னேத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்கு வரும்.

அபபடியே சத்யோஜாதமர்ன ஆக்கிராணேந்திரியத்தால் ஜகத்தை வியாபித்து விளங்கிய ஜலதத்துவத்தில், உள்ளடங்கி விளங்குகின்றதானபூதவிதத்துவத்தைக், கந்தத்தைத்தவிர வேறில்லையென நிருணயித்து, அவ்வித்கந்தத்தை அநுசந்தான விசேஷத்தால் வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, அவ்வித வியாபகத்தத்தை வியாபித்தநிய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில விளங்கிய கந்தகுணத்தைக் காரியரூபநிவிர்த்திகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியையசத்யோஜாதத்தின் காரணரூப நிவிர்த்திகலையெனவும், அறிந்து அவ்வித இருதலையாய் விளங்கிய சூத்தியும் சக்தனான் தன்னேத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்துக்குவரும்.

இனித் தனது தூலசரீரமுதல் சகல தூலசரீரத்தோடும்கூடிய பஞ்சபூதபளகிதபஞ்சபூதங்களாய் விளங்கிய சகல ஜகமும் பஞ்சேந்திரியங்களாய் விளங்கிய நான்கு தத்துவங்களைத்தவிர வேறில்லையென்று, “அவ்விதபஞ்சதத்துவங்களாய், விளங்கிய பஞ்சேந்திரிய விருத்திகளுடனபஞ்சகலைகளென்ன, அவ்விதகலைகளில் சக்தனாய்விளங்கிய ஐந்து பேதமுடைய சக்திகளென்ன,

பஞ்சவக்திரவிளக்கமுரைத்தது. அக

இவற்றின ஐக்கிய விவரமாவது.

கந்தகுணமானது பிருதுவிருப்பானதால், அப் பிருதுவி ஜலத்தினிடமாய் விளங்குவதால், அவ்வித ஜலம் ரசருபமானதால், அவ்விதரசத்தைத்தவிர கந்தமும் வியாபிப்பமானதால், இல்லாததாய்க்கொண்டு ரசத்திலடங்கிவிளங்கும், அவ்விதகந்தத்தை வியாபித்த காரணநிவிரத்திலேயும், அதின் சக்தினை சுயேஜகமென்று ஆக்கிராணைநகிரியைத் தன்னிரியமும் ரசத்தோடுங்கூட வாந்தேவதத்துவமான ரசனேநகிரியத்தின்விருத்தியாங் காரணபிரபந்தா துலையையுடைய சக்தனும் இந்நகிரிய சைதன்யியதகில் அடங்கி நிற்கும்.

அப்படியேகாரண சலந்தியாதிகூலவன்யும் அடங்கிட விளங்கும், இந்நகிரிய விருத்திகளாக் கலாபேதங்களில்லாததாய்க்கொண்டு ஜகமும் ரசகாலத்திலும் இல்லாததாகவே ஆகிவிடும். இப்படித் இந்திரியருபயஞ்சகாரணகலைகளும், சங்காதிருபயஞ்சகாரியகலைகளும், ஜகத்தோடுங்கூட இல்லாவிடில் அந்தக்கரணமும் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இந்த நான்குந்கூட, “இந்திரியங்களின் இடமாக விளங்கிய பஞ்சகலைகளைத்தவிர தாங்களாகவே வல்லமைகள் இல்லாததினால் சக்திபற்று அவைகளும் இல்லாததுகளாகவே

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய நான்கும் இல்லாவிடில், அந்தக்கரணம் வியாபாரநனமாய்க் கொண்டு இல்லாததாய் நடித்திடும்; நசுக்கவே அபார கருணைசாகரமாகிய தியானத்தில அதுபவிக்கப்பட்டு பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவமும், கருணையரில் அகண்ட சச்சிதானந்த சீனமான் சுடஸ்தஞான மாதநிரமாய் விளங்கி, தியானதாடிவசகவிர வேரிலலாததாகவே அதுபவிக்கப்படும.

பின்பு அகிஷ்டான சச்சிதானந்தஞானமாத்கிரமாய் விளங்கிய பரமசிவமாகியதான் விநிக்குவகாலத்தில், மூன் உபாகூல்காலத்திற்கண்ட ஜகம், காரியரூபபஞ்சகலை, காண்ரூபபஞ்சகலை, அவைகளின் ஐக்கியம்மூக்கியத்தால் மனோபுத்தி சசித்தாகங்காரம் அந்தக்கரணம் இவற்றின் இல்லாமை, சருணதியானகாலத்திலும் இப்பொழுது அலங்காரின் விளங்குகல், தியானத்தில் சருணமாய் பிள்வியியுஞ்சரூபப்பரமசிவம், அனைத்தும் அகிஷ்டானஞானரூபகூடஸ்தவியாகப்பரமசிவமாய் தன்னைத்தவிர வேறுகண்ணப் படாததினால், தன்னைத்தவிர வேறிலையென அதுபவித்து, பெருங்கருணைக்கடலாகிய பரமசிவத்தின் கருணைநீர்ததைப் பரமச்சரியத்தோடும் ஸ்துதிக்க அப்படியே நிகழியானம்

தத்திருப்பார்களாய் ஆகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

தியானாதுபவமுரைத்த

பிரகரணம்.

உன்னதுடலை இரந்தமாங்கிசாதி இல்லாது சருவாவய
வங்களோடுங்கூடிய தேகாகார விருத்தி மாத்கிரமாகச்
சுத்திசெய்துகொண்டு, அவ்வித விருத்தி மாத்கிரமாயு
ள்ள தேகத்தின் இருதயத்தில் எட்டிதழுடைய இரத்த
னமயகமலத்தைத் தியானித்து, அசின்மீத்தியில் அழை
க்கோடி சூரியப்பிரகாசமாயுள்ள அபாரகுருணைசாகரான
மும்நீலமண்டனையும் சந்திரசூடனையும் உமையொருபா
கனையும் சங்காதரனையும் விளங்குகின்ற நடராசமூர்த்தி
னைய, சத்தியசங்கம்பத்தால் தியானித்து, சோடசோய
சாரஞ்செய்து, அவுரைசருவஞ்ஞானகவும் சருவேசன
கவும் சருவகாரணனாகவும் சீச்சிதானந்தகூனாகவும்து
திசெய்து, அக்காலத்தில் ஆனந்தபாஷா தியாலிமனைய
நுகி, சுவாதுபவவீசேஷத்தால் விருத்தியாகாரதன்னுட
லேத்தவிர மற்றுள்ள சகலபிரமாண்டத்தையும் அதனு
ள்ளுடனாகியவஸ்துக்களானதையும் பஞ்சபூதாம்சன

களையும் பாத்து இல்லாததுகளாகச் செய்து, சுத்தஸ்
படிக சங்காசமாய் விளங்கிய விருத்திரூபமான வஸ்
துக்களைத்தோடுங்கூடிய பிரமாண்டத்திற் பிரதிபிம்
பித்து விளங்கிய நடராசமூர்த்தியை எல்லாவிடத்திலு
ம் தன்னிடத்திற் போல எதற்குமுள்ளவனாக அறிந்து,
அவனது பிரகாசத்தினாலே சகலங்களும் பிரகாசித்தி
ன்றதாகவும், தான்முதலிய சகலங்களுக்கும் நானென்
னதென்பொருள் அவனெனவும், அவனைத் தவிர வேற
ல்லையெனவும், அறிந்து அவனது திருநடனத்தில் அ
திர்ந்திலவாகும் ஒளியால் தனதுதேகமுதற்சகலஜகமும்
மறைபட்டு அப்பிரகாசத்தைத்தவிரவேறில்லாததாக வ
ந்து அநுபவிக்கப்பட்ட, மின்னொளியிற் கண்ணொளிப
பட்டுவிளங்காததுபோல மனம் அவ்விதபூரணப்பிரகா
சத்தை எதிரிட்டுப்பார்க்குந் திறமையில்லாததாகக்கொ
ண்டு அவ்விதபூரணப்பிரகாசத்தில் இல்லாததாகவே
லாபித்திடும்; மனமல்லாததில் திரிபுறியில்லாததினால்
முன் உபாசனாகாலத்தில் பூரணப்பிரகாசத்தோடும்
விளங்கிய அபாரதயாசாகரனுள்ள நடராசமூர்த்தியும்
தன்னுக்குணோபாயம் அவ்வித பகதஸ்தைத் தவிர வேறில்
லாதவனாய்க்கொண்டு அதிஷ்டாநிஞானிமாந்திரமாக
வேவிளங்கிடத்தெழுவான்.

பின்பு அவ்விதபகதனாகிய தான் சமாதிகருத்தினின்

றும் விழிக்குங்கூலத்தில் சகலஜகங்களுள்ளும், அது
களில் தனது துலிற் போலவிளங்கிய நடராசமூர்த்திக
ளென்ன, ஆதுகளின்பிரகாசத்தில் ஜகம் இல்லாததாக
மறைபட்டுப் பிரகாசமாத்திரமாய் விளங்கிய பூரணவீ
ரகாசமென்றே அதிலுல்லாததாகி யொழிந்தமனோல
யமென்ன, அன்பு இருக்கின்றதுபோலுதித்த மனமெ
ன்ன, அனைத்தும் சச்சிதானந்தகனமாய்ச் சமாதியிதபூ
தியில் விளங்கிய அகிஷ்டானஞானரூப நாக்ருணசு
ரகாசந்தானாகவே காணப்படுவதால், தன்னைத்தவிர அ
னைத்தும் முக்காலத்திலும் ஸே, நிலலவேபிலலையெனத்
தன்மாத்திரமாய்ச் சேவித்து இவ்விதபுத்தியை அரு
ளிச்செய்த நடராசனது கருணையை என்னசொல்லு
வோமெனமகிழ்ந்திட சமவசனகரவென, மொழிதழு
தழுத்திட அபயபடியே அகிஷ்டானமாத்திரமாய் ஆனந்
தக்கிடலாடுதலு சித்தித்திடும்.

முற்றிற்று

பதினேந்திரிவிது

விபூதி மகிமையுரைத்தது

பிரகாசனம்.

விபூதிபாணிமகத்தெனவும்மத்திமமெனவும்லெகு

வெனவும் மூவ்கைப்படும்: அவற்றில் மகத்தாவது அநேககோடி பிரமாண்டமாய் விளங்கிய சீவோபேதமுடைய இப்பிபஞ்சைசுவரியம், எந்தச்சச்சிதானந்தசுவாவமான வஸ்துவின் தானான ஐசுவரியம்நிமாவிசேஷத்தால், முக்காலத்திலும் நிஷேதியாடிஷ் நிஷேதித்ததாகச் சுயம்விளங்குண்டதோ? அதுவேயாம்.

மக்திமமானது முசுநியமெனவும் சாமானியமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றில் முக்கியமாகவு நாளைபேதமுடைய உடமான இப்பிபஞ்சைத் தை உளர்ணநாபிபோல தானே அபின்னநிமித்தோபாதானாய்க்கொண்டு சிந்நித்தா, அகில் சீவரூபனாயும் அந்தரியாமிரூபனாயும் அநுபிரவேசித்து அவ்விதசீவசுபாவநான் ஜதத்தை அஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடையதாய், அந்தரியாமில்வரூபமான ஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடைய தனதுஐசுவரியத்தால், மேவிச், சருவசாகீதியாய்ச் சருவசம்பூரணமாய் விளங்கிய உவிசேஷப்பிரமலசைத் தவியமேயாம். சாமானியமாகவு பிரதந்திரமான ஜக்திர சொப்பன சுழுத்தி இவ்வவஸ்தைகளில், அபிமானமுடைய சீவசைதன்னியத்தின் ஐசுவரியமேயாம். லெகுவாவது அதிஷ்டானமான பரமேஸ்வரனை அடைந்துயும்பொருட்டு சாதனமாக வேதங்களிற்கூறிய விபூதிவியாய்.

உள்ளநாபி - இவ்விதப்பூச்சி.

விபூதிபெய்ந்ததென்பொருள் (விகேதம்) (பூதிகி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியத்தை அபேக்ஷித்து மற்ற ஐசுவரியங்கள் ஐசுவரியங்களேயல்லவோ? அதுவென்பபெயர். (விசேஷேண) (பூதிகி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியம் எல்லா ஐசுவரியங்களுக்கு மேலானதோ? அதுவென்பபெயர்.

இப்பொருளுடைய விபூதியில் சாதனவிபூதியென்பது சருகுகள் சொல்லிய மந்திராதிசாதனங்களால் பசுவின் மலத்தை நீற்றி, அதில் நாசமில்லாத சுத்ததெளிவான நீற்றைப் பிரமபாவனையாற்பாவித்துத் தரித்திடைசேவன் மோக்ஷமுடையவனாகின்றனென்கூறியது. இவ்விபூதி ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணம் என்று மூன்று பேதமுடையதாகும்; அவற்றில் ஸ்தூலமானது பாசுடதவிரதம் சீரணவிரதம் சிவவிரதம் விரதம் தவசு, என்று இவ்விதமான அலோகபேதங்களாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சாணதிரவியத்தின் வரலாறு வேதத்திற் சொல்லிய கெவ்வாறெனில்; கிரியையிற் சொன்னபடி குண்டகிண்டபாதிருணயம்பண்ணி, அதில் அக்கிஷிப்பிரதிஷ்டி

விபூதியெனினும், ஐசுவரியமெனினும், திரவியமெனினும், அமைபும்.

டாபனஞ்செய்து, அதில்எங்கும் இடைவிடாத்தன்
மையுடைய பரமசிவத்தை மந்திராதிகளினும் பாவித
து, அதில் தித்துவஓமங்கள் செய்து, அதிற் கோமயபி
ண்டங்களைச் சீவபிண்டங்களாக மந்திராதிகளாற்பாவி
த்துஓமஞ்செய்ய, அவ்விசுவபிண்டத் துக்கும்முன்
அக்கினியிற்பாவித்தபரமசிவத்துக்கும் 'மந்திரவிசே
ஷங்களால் ஐக்கியத்தைப்பரமகுருக்கள் முசமாகவி
சாரித்து, அவ்விபூதியைச் சசசிதானந்தகனமாம்பய
சிவத்துக்குவேறில்லாததாகவெண்ணி உத்தாளன தி
ரிபுண்டரங்காகத் தரித்திட, சகலபாவங்களும் நீங்கி
மேலான விபூதியின்பொருளையடையத்தகுஞ் சித்தச
த்தியுடையவனாய்ப்பவிப்பான் என்பதுதான்.

கோமயமென்பதுபசுவின்மலமானதால், பசுவென்ற
ல் உலகத்தில் கோவினிடத்திற்பிரசித்திபோல சீவஓங்
குடிகட்பூதிவதால், சீவனதுமலம் அஞ்ஞானமாகையா
ல், அவ்வித அஞ்ஞானத்தைச்சுட்டிட ஞானைசுவரிபந்
தானாகப்பிரகாசிப்பதால், அவ்விதப்பொருளைத் தெரி
விக்கும்பொருட்டி ஸ்தூலமாகக்கூறியது, அவ்வித ஓ
மத்தின் மந்திராத்தம் சருவசம்பூரணாக விளங்கிய
சவிசேஷப்பிரமஸூதல். நியமே ஶூக்கியமென்பப்டிம்.

இதின்விவரம் பிருதுவி அப்பு தேய்வு வாயு ஆகாய
ம்கிசம்மாங் உதிரம் மேதஸ் மச்சை வஸ்தி நகிராக்

திரம் துவதரு சடச சநநவை ஆக்கிதாணம், வாகரு
பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம், ஜாககிரம் சொப்பனம்
சுழுதி, விஸ்வன் தைஜஸன் பிராருளுன்? ஆணவம்
மாபிகம் கார்மிகம், இவ்வித உபாநிகளையுடைய பசுவர்
னான்மலத்தை நீற்றுவித்து, ஸ்வப்பிரகாசபதியாம்பர
மசிவவிளங்குதலைத்தவிர வேரிலலாத தாகக்கொண்டு
விளங்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று, ரசனை
னைவிதிப்படி ஓமவிசேஷத்தால் வணங்கிட வணங்
குலோன் பக்திக்குத்தக்ககாக ரசன்தன துகருணையா
ல அப்படியே அருள்செய்கின்றான்.

இவ்விதவிபூதி தாரணவிதி யெவ்வாறெனில்? சச்
சிதானந்தசுபாவமாய் எங்கும் இடைவிடாநிறைவுடை
ய சருவதயாபரண பரமசிவமே விபூதிநிற்பாவிக்க
ப்பிடமிருப்பதால், அந்நிற்பரமசிவத்தை அபேதுபுத்தி
செய்து இவ்விதவிபூதியே பஞ்சபூதங்களும்பஞ்சவி
ஷயங்களும் தசேந்திரியங்களும் சருவசிவர்களும் சரு
வமும் வேறல்லெனவும், பரமசிவமாய்விபூதியைத்தவிரச் சரு
வமும் வேறல்லெனவும் பாவித்து, அப்பரமசிவமும்
அகண்டமானதால் நகமுதற்சிரசவனங்களும் வியாபித்
திருவப்பதாய் பாவித்துப், பாவிக்ஷப்பிபூதியை உத்
தானைஞ்செய்து, அகண்டபரமசிவத்திலு முக்தானம்
மும்மூர்த்தி பூச்சிவன் 'பூம்மலம்' மூன்றுசக்திமூன்

கூஅ வேதிபூதிமகிமையுரைத்தது

றக்கீனி மூண்டொளி மூவுலகம் முத்தொழில் எல்லாந்
 திரிபுடியுடையதாய் மூன்றுபேதத்தன்மையாய்த் தோ
 ற்றி விளங்குவதால், அவ்விதமான அனைத்தும் ஆதேய
 மெனவும், முற்கூறிய அகண்ட பரமசிவமே ஆதாரமெ
 னவும், முடிவில் எல்லாம் பரமசிவமே ஞானஞ்சினி
 யால் நிற்ப்பட்டிப்போவதாலும் அவ்வித நிற்றினால்
 உத்தரானத்தின் பேரில் திரிபுண்டரத்தை மேற்சொ
 ன்ன பாவனாப்பிரகாரம் பாவித்து பக்தியோடுநின்று
 திடவேண்டும். இதுபதினான்கு பேதமுடையதாகலா
 ம் அவைகள் ஜாதி சமயங்களில் உபகாரம்.

மத்தியத்தில் சாமானிய திரவியோற்பத் தியானத்து
 சாமானியசாமானியமெனவும் சாமானியமுக்தியமென
 வும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில் சாமானியசா
 மானியமாவது தொண்ணூற்றாறு அங்குலமுடையசுரீ
 ரத்தில் மத்தியபாகமாகிய மூலதாரமூதற் சகஸ்திரா
 ரம்வரை ஆறதாரங்களும் குத்தத்துக்குமேல் சிவவ
 னை விளங்குவதால், அவ்வித ஆதாரங்கள் இடைபிங்க
 லை இவ்விதாண்டிற்கும் மத்தியான சுழிமுனைநாடியைப்
 பற்றிவிளங்குவதால், அவ்வாதாரங்களில் பிரமவிஷ்ணு
 ருக்கிரசைவர சகஸ்திர விர்து நான்கும் பிண்டசிவம்வரை
 ஒன்பது தத்துவம், “சூக்தமாநாரம்மூன்றோடுந்கு
 டிய சடாதாரங்களுக்கு, அதிஷ்டாநிதேவதைகளாய்

விளங்குவதால் இவ்வித தேவதைகளைக் குருமுகமாக
மேற் சொன்ன ஆதாரங்களில் அடையொகசுகித்தியா
னமார்க்கமாயாவது, கேவலதியானமார்க்கமாயாவது, உ
ள்ளபடி அறிந்ததுபிவித்து, அத்தேவதைகளை யுடை
ஒவ்வொருததேவத்தையும் மேலான ஒவ்வொருதத்
துவத்தில் ஒளிங்குவித்து, மூலாதாரத்தினின்றும் மூ
லாக்கியியை உத்திபனஞ்செய்து, அவ்வித அக்கினி
யினால் பஞ்சபூதங்களை யுந்தகிப்பித்தது, பின்புகொ
ருபமான பரமசிவமீம் அமுதத்தால் சகஸ்திராரத்
தினின்றஞ் சிரவிப்பித்து, பஞ்சகோச பஸ்மங்
களை ஆப்பிலாவனஞ்செய்து, அதினின்ற ஸ்தூல
சரீரோற்பத்திசெய்து, அதிற்சடாதாரம்பொருந்
திய சூக்தமசரீரத்தோடும் அதுப்பிரவேசித்து, அச்சி
வத்தினின்றஞ் சீவகலையைப்பிரித்து, ஸ்தூலசரீரத்தி
ல் வியாபகஞ்செய்வித்து, அவ்விதசீவனைத் தனது
ஆணவம் மாயிகம் கரீர்மிகம் என்ற பிரமக்கிரந்திவிஷ்
ணுக்கிவங்கி ருத்திரக்கிரந்தி இவை முதலான சீவ
திரோதாயகசக்திகளை அதிகூக்குமமாய் அநேககேத
சூரியப்பிரகாசமாய் விளங்கிய குண்டலிசக்தியான சி
தகலையிற் பேசித்து, அத்திரோதான் நீங்கியசீவனைச்
சகஸ்திராரத்திற் பரமசிவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அச்
சக்தியும் அகில ஐக்கியப்படத் தேகவாசனைநிங்கித் தி

பிபூதியற்றுச் சமுரசானந்தகனமாய் அதுபவத்துக்குவ
ரும்; அவ்வித் சிவானந்தவிபூதியால் சீவனான தான் சி
வோபாதிநீங்கிச் சிவோபாதிபாக விளங்குத்தெரிநிதே
பாம். இது வேதத்திற்கொல்லியபடியோ கசம்பிரதாய
க்தாற்கூறியது.

சாமான்யமுக்கியநிரவியோற்பத்தியாவது இருபத்
துநான்குதத்துவமுடைய ஸ்தூலதேகத்தைப் பதி
னேழுதத்துவமுடைய சூக்ஷ்மதேகத்தில் அடக்கஞ்
செய்து, அவ்வித் சூக்ஷ்மதேகத்தை அவித்தையாளு
சூன்யாகாரகாரணசரீரத்தில் அடக்கஞ்செய்து, அக்
காரணசரீரத்தை விட இரண்டுசரீரமும் வேறில்லவே
யில்லையென நினைத்தித்து, அக்காரணசரீரமால், அவி
த்தையே சீவனான பசுவின் மலமானதால், அங்கோமய
த்தைச் சுழுத்திசாகூதியாந்துரியசிவசைதன்னியாக்கி
னியூரில் தடுப்பித்து, அவ்வித தத்துவமாய் அவித்தையின்
சரீரமே சாகூதிபோதமாய் விளங்குவதால், அவ்விதசா
கூதிபோதமாய் விபூதியால் தன்னை விரசனாகவும் விபி
ருத்தியுவாகவும் விசோகனாகவும் விபாஷனாகவும் அறி
ந்து, பின்பு, சரீரத்திரயங்களையுஞ் சாகூதிபோதசக்தி
யால்வியாப்பித்து, சாகூதிபோதமாண்தன்னிடத்தில் பழு
தையிழ்காப்பம்போலக்கற்பிதமாயறிந்து, பழுதையை
த்தவிர சரீரப்பம்பேறில்லையென்றறிந்து தெளிவீதுபோ

ல் சாட்சியான சித்தாந்தன்னைத்தவிர சர்வத்திட- ிவ
நிலையென்ற அநுபவோற்பத்தியெய்யாம்.

இனி முக்கியதிரவியோற்பத்தியானது முக்கியசாமா
ன்யமெனவும் முக்கிய முக்கிய மெனவும் இரண்டுபிரிவு
டையதாகும். அவற்றில் முக்கிய சாமான்யமாவது மு
ற்கூறிய சாத்தியாந்தரியசைத்தன்னியத்தைச் சுருதிகள்
சொல்லியபடி பரமசிவமாக அறிந்து, அப்பரமசிவத்
தில் சகல ஜகத்களும் அம்புகியில் அலை நூரைகளே
லத் தோற்றியிளங்குவதால், அவ்விதச்சுருவபிரவஞ்சங்
களையும் அந்தந்த நாமரூபங்களோடுங்கூட குரூபதே
சத்தாற் கிடைத்த அநுசங்கானவியேசுத்தால் விஷயீ
கரித்து. அவ்விதசகலத்திலும் பஞ்சபூதாட்சங்களை இ-
ல்லாதவைகளாகப்பிரித்திடில் தக்தபடம்போல சகலங்
களும் தத்தம் நாமரூபமுடைய விருத்திகள்மாத்திரமா
ய்வினங்கத்தெரியும். அவ்வித பின்ன பின்னநானா நாம
ரூபமுடைய விருத்திமாத்திரமாய் விளங்கிய பிரவஞ்
சத்தில் அந்தந்தவிருத்திகளில் பஞ்சபூதோபாதிநீங்கி
டினும், அவற்றிற் பிரதிபிம்பத்திசைதன்னியம் நானா
பேதங்கள்போலவே விளங்கத்தெரியும். அவ்விதபிரவ
ஞ்சசோபாதிகசமஷ்டி பிரமாண்ட விருத்தியினுள்ள
டங்கிய நானாவுபாதியையுடைய சீவசைதனீனியங்க
ளை வியாபித்த உள்னும்வெளியும் ஏகாகாரமாப்பப் பூ

ரணமாய் விளங்கிய சருவசாக்தியானசோபாதிக பிரமசைதன்னியமாகின்ற நம்மிடத்திற்கேற்றும்விளங்கிய இப்பிரவஞ்சம் நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனத்தொழிந்து, நாமேசகலமுமாய்விளங்குவேன் என்றும் பின்னதிரிபுடியுடைய இச்சீவசைதன் னிடங்களாகின்ற ஆதேயவஸ்துக்களுக்கு, நாமே ஆதாரமென்று எல்லாவற்றிலும் அகண்டாகாரவிருத்திசைதன்னியமாக விளங்கிய அவிபூதியில் உற்பத்தியேயாம்.

முக்கியமுக்கியமாவது முந்கூறிய அகண்டாகார சோபாதிக பிரமசைதன்னியத்தில் நானாகாரஜகத்பேதம் வரக்காரணமில்லாததினால், ஆதார ஆதேயவிவகாரம் விருத்தியைப்பற்றியதேயன்றி, அறிவைப் பற்றியதல்ல, அவ்விதஞானசபாவமான பூரணதிருக்கில் திரிசீயமான பிரவஞ்சவிருத்தி உற்பவிக்கவல்லையுடைய சாக்ரதி; ஆகையால் அப்பூரணசைதன்னியமாம் பிரமத்தூதத்தனர்ப் பிரவஞ்சம் முக்காகத்திலும் இல்லவேயில்லையென்ப பிரவஞ்ச குணியாதாரமாயுள்ள அகண்டாகாரஞானதுபவவிற்பத்தியேயாம்.

மஹாவிபூதியாவது சீவேசபேதங்களுடைய பிரவஞ்சத்தின் ஆரோபாபுவாதங்களை எதிரிடாமல் போதவிருத்தியின் உதவியின்றிச் சுயஞ்சொருபம் ஆய்வு அதுபவியாமலதுபவிக்கின்றதெனப்படும். இவ்வித

மஹாபஸ்மாதுபூதியின்பொருட்டு மேற்கூறியனாதனங்
கள் அநீகாரியின்பேதத்தால் அகத்தமம் அங்கீகரிக்க
ப்டும்.

இவ்விதநிற்குணமஹாவிபூதியின்பொருட்டு ஷே
வலக்ரோகிஷ் பாகியவிபூயொல் என்னபிரயோசனம்
ஏழையாகிய சிலர்கிரகங்கள் ஜெண்டாக்களே இல்லா
தவைகளாயும், வர்த்தகரிகிரகங்கள் வெவ்வேறுவித
சூன ஜெண்டாக்கள் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்க
மஹாராஜாவின் அரண்மனை அவ்விபேருமைக்குத்த
க்கபடி எப்படி மேலானஜெண்டாவால் அலங்கரிக்கப்
பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படியே சிலசமயங்கள் புண்ட
ரமேயில்லாதவைகளாயும், சிலசமயங்கள் வெவ்வேறு
விதமான புண்டரமுள்ளவைகளாயும், காணப்பட்டிரு
க்க, இச்சமயம் அதின்கத்துவத்துக்குத் தக்கபடி வி
பூகிதாரணத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

ஆனால் ஜெண்டாவில் அரண்மனையைக் காண்பி
க்குந் தன்மையிருப்பதுபோல இவ்விபூதியில் என்ன
இருக்கின்றதெனில்? வீடடையும்படி பிரபஞ்சரபிமா
னத்தை நீக்கும்வல்லமையிருக்கின்றது, எவ்வெனினி
ல்; வீடெனபது பிரபஞ்சாதீதப்பிபாருள், அதிபிரப
ஞ்சரபிமானிகளுக்குக் கிட்டாது, பிரபஞ்சரபிமானம்
நாதன் அபிசாராதமின்றிநீங்காது, நாதனது பிரசாதம்

வெகுசமயங்களில் அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வெகு பேதமாகக்காணப்படுகின்றன, வீட்டைய வேண்டிய அதிகாரியின் பொருட்டுப் பிரசாரம் எச்சமயத்தினுக்கின்றதென்றாலோசிக்கில், இச்சமயத்திலேயேயிருக்கிறதென்று யாவருந் தெரிந்து, வீட்டைவதற்கு இந் தவிபூதி உன்னதமான ஜெண்டாவாயிருக்கின்றதென்று வேதங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதின்முற்பரியம் சக்லபிரபஞ்சங்களும் முடிவின்ற த்திக்கவையாயும், எல்லாம் நீறியும்,கான் நீருததாயும், சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடிவான வீரியமெனவு ம், அவ்வீரியமாய்நின்ற பரமசிவம் ஸ்வப்பிரகாசஜகத் காரணமாய்க் கொண்டுஎவற்றினுஞ் சுபாவமாய் விளங் குவதால், அப்பரமசிவத்தைத் தவிர ஜகம் வேறில்லாததாகச் சுருதியுத்தியதுபவங்களாற் காணப்படுவதால், அவ்வித அநுபவமாம் வீடு புகவாஞ் சீவனது அஞ் ஞானம்மலம்நீறியே அடையத் தக்கதாயிருப்பதால் அவ்விதஜகதுண்டு அழியுந் தன்மையென்ன, வஸ்து வக்கு அழியாததன்மையென்ன, சுத்தத்தன்மையென்ன பசுயின்மலந் தடுக்கப்பட்டசுத்தித்திடுதலென்ன, இவ் எவம் விபூதியைக் கையிலெடுத்தமாதிரத்தில், விவேகிகளுக்குத்தெரியவரலாம்; அகையால் அதற்கல்வள வுமகிமைநிறியது.

முற்றிற்று.

பகிறாவது

ருத்திராக்ஷமநிமையுணர்த்த

பிரகரணம்.

ருத்திராக்ஷமென்றதின் பொருள். (ருக்கை) சம்
சரா துக்கத்தை (கிராவிபபபதால்) நீக்குவிப்பதால்
(ருத்திரம்) அதுவாயுள்ள (அக்ஷம்) கண் எனப்படும்
விவ்வித ருத்திராக்ஷம் சித்தமென்றும் சாத்தியமென்
றும் சாதனமென்றும் முன்றுவகுப்புடையதாம்.

அவற்றுள் சித்தமாவது முக்காலத்திலும் சீவேச
பேதமுதலிய இரண்டாம்வஸ்துவை எந்நிரிடாமல், எ
வயமானந்தவடிவாய் விளங்கிய அந்நெனப்படி.

சாத்தியமாவது பிரதீதியில் ஜனனாந்நாதினாபி
நய அக்கசாகரத்தில் மூடாகுகினறவாயச சீவன்
தோற்றப்பட, அவ்விதசீவன் சுருதியுத்தி அநுபவங்க
ளாற் சோதிக்க, ஜாக்ரெம் சொப்பனத்திலும் மதாபப
னம் சுழுத்தியிலுமாயடங்கினறவிடத்தில் சீவன் எவ
வண்ணமிருந்தானெனத் தூங்கிவிழ்த்தழின் ஆலோசி
க்க, நான் ஒன்றுநதெரியாமற் சுகமாப்த் துங்கினே
னென்று காணப்படுவதால், ஒன்றுந்நெரியாமை மெள
டமாமானதால், மௌட்டிகமே சுகலருக்துந் துக்கத்
தை உண்டுமெண்ணுவதால், அவ்வித அருஞானத்தால்

‘நேரிட்ட’ ஆன்மதினோதானசுபாவமுடைய தெரியா
மையென்னும் அஞ்ஞானகாரியமான சம்சாரதிக்கசாக
ரத்தில் முழங்குகின்ற சீவனுக்கு * ஒன்றுந்தெரியாம
ந்நுங்கினேனென்ற பிரதிதியோடு சுகமாயென்றொரு
பிரதிதியுந் தோற்றுவதால், அவ்வித ஆனந்தரூப
வம் ஜடமாயின் விளங்கத்தகாததினால், அவ்வநு
பவத்தைச் சித்தெனக்கூறலாம்; இருந்ததேவிளங்
கவேண் டொமையால், அவ்வநுபவத்தைச் சத்தென்
னுங் கூறலாம். இவ்வஸ்து சச்சிதானந்தமாயிடினும்
சுழுத்தியில் விருத்தியில்லாததினால் விழித்தபின், வி
ருத்தியிடமாய் ஆனந்தசொரூபம் அநுபவத்துக்கு வ
ருவதால், ஒர்பொருளையு முன்னிலை கொள்ளாமல் வி
ளங்கிய அறிவுசீவனுக் குவாசனையிலில்லாததினால், சுட்
டிய அறிவையே அறிவெனக் கொண்டிருப்பதினால்,
விழிக்குந்நிலையில் ஜகஞ்ஞானியாகாவிருத்தியிற் பிர
திபிம்பித்த ஸைத்தனியம், “அவ்விருத்தியின் வாசனா
ரூபமான ஏகதேசாமுச்சத்கிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாச
னுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமையாகிய அஞ்ஞானமாக அ
பிப்பிசாயப்பட, அவ்வித அபிப்பிராயமே, “ஒருவிருத்

ஒன்றுந்தெரியாமலென்றது — சுகூறுபூக்தவிரமற
றயாதொரு பிரதிதியில்லையென்று ருசுவாதல்.

திமிற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சைதனனயத்தை, விருத்தியில் உள்ளடங்கிய வாசனையால்? இருவகையாகக் காண்பிக்கக் காரணமாய்நின்ற, அஞ்ஞானமாக விளங்க, இவ்விதி சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானத்தால் ஸ்ரீரீட்டி சம்சார துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்கும்பொருட்டு ஒன்றுந்நெரியாமற் தூங்கினேனென்ற பிரதிபிராப்தியாற் றேற்றியது தானென நிஷேதிக்க வல்லமையுடைய சுகமாயென்ற ஆனந்தநுபூதி அபாதிதமாய் கூடவேகாணப்படுவதால், அவ்வானந்தாநுபூதியால் அஞ்ஞானம் வரக்காரண மில்லைபென நிஷேதித்திடில் அம்மறைவுநீங்கிடும்; அம்மறைவு நீங்கிடில் சுகமாத் தரஞ் சேஷிக்கும்; ஜடமெல்லாம் அழிவுடையதாய் யால், அவையெல்லாம் துக்கசுபாவமுடையதெனப்படு ம்; அழிவில்லாமல் என்றுமொன்றுபோலுள்ள இயல்பான சித்தே ஆனந்த மெனப்படும்; அவ்விதச்சித்த

இருவகையென்பது — வாசனையை உள்ளடக்கியவீருத்தியில் விருத்திமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதனனியத்தை அந்தரியாமியெனவும்; அவ்விருத்தியில் அவ்விருத்திக்கு வேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிலுள்ளுடங்கிய சுருவாசார பீஜநிபாசாரமாகிய வாசனாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதனனியத்தைப் பற்றிச்சிதாபாசனெனவும் உரைக்க

னந்த சுபாவமாந் திருக்கதுபவத்தைத் தவிர, வேறொன்றுக்கும் சம்சார துக்கத்தைநிரித்திடுக்கும் வல்லமை காணப்பட்டாதகினால், 'அத்திருக்கையே' சாத்திய ஸ்தத்திராசுமெனக்கூறியதாம்.

சாதனமாவது அவ்விதஸ்தத்திராசுமால் தன்சுபாவத்தை அடையவேண்டிக், கிரிபுரங்காரகாலீத்தில் நுத்திரனது ஞானாக்கினிசுபாவமான நேத்திரத்தினின்றும், ஆனந்தாமிர்தவிந்து பூமியில்ஜீழ், அகினின்றும் உண்டானதாகசசாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால் அவ்விதநுத்திராசுமேபாம்.

இதின் தாழ்பரியம் சகலமான சருவஜகங்களின் அவஸ்தாத்திரயங்கான முப்புரங்களையும், தானே சகுணரூபமாயாவது, மானுடச்சட்டைசாத்தியதுபோற ஹேன்றிபுருவடிவமாயாவது, தன்சுபாவமின அருவாலாவது, ஸுலக்ஷியான அகண்டாகாந்திருக்கதுபவத்தாலே சம்சாரதுக்கவிசித்திசெய்விப்பதாய்க்காணப்படுவதால், அவ்வித ஸ்தத்திரமின்பொருட்டு ஒப்பிய ஈசன் ஒரு இவர்காரின் திருவுருளாந்திருஷ்டியே சாதனமாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதத்த சாத்திய சாதனமென்ற நுத்திராசுமத்தை முடிபுத்தகங்களுக்கு அடிக்கடி ஞாபகமடனூழும்வல்லமை இந்நுத்திராசுமத்துக்கிரூப்பதால், இவ்விதநுத்திராசுமத்திரிபுரசங்கார

த்குன்பொருட்டே ருத்திரனது அக்ஷத்தினின்றும் உ
ண்டானதாய்ப் பிரதிபாதிக்கப்படடிருப்பதாலும், சுரு
திகளில் மிகுந்தபெருமை கூறப்பட்டிருப்பதாலும்
இவ்ருத்திராக்ஷம் ஜடமாயினும், கெடிகாரம் எந்த அ
வசரத்திலுமிருப்பதென ஞாபகப்படுத்துவதுபோல
இவ்ருத்திராக்ஷமும் தரிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு
உள்பை விவேகமுடைய பக்தர்களுக்கு ஞாபகப்ப
டுத்துவதால், அநேகசாதனருத்திராக்ஷமெனக்கூறிய
தாம்.

இன்னும். சாதனருத்திராக்ஷம், ஆக்கினேயம் செள
ரம் சாந்திரமென்று மூன்றுபிரிவுடையதாகும். அவ
ற்றில், ஆக்கினேயம் பத்துப்பேதமுடையது; செள
ரம்பன்னிருபேதமுடையது; சாந்திரம் பதினொருபேத
முடையது. இவற்றின்ஜாதி, பிரம் கூத்திரிய, வைசிய
சூத்திரரென்று நான்குஜாதியுடையனாவும் இவற்றின்
வண்ணம், சுக்கிலம் பிராமணவண்ணம், இரத்தம்கூத்த
ிரியவண்ணம், பீதம் வைசியவண்ணம், கிருஷ்ணம்
சூத்திரவண்ணமாம். இவற்றின்முகம் ஒன்றுமுகம் பதி
னான்குவரையினுமுடையனவாம். இவைகளுக்கு, மந்
திங்களுக்கும் அதிஷ்டானதேவதைகளும் இவவ்வேரு
கும். சருவத்திர அதிஷ்டானதேவதை பரம்சிவமாம்.
இவ்விதமாய் ருத்திராக்ஷத்தை மந்திராதிஷ்டான தே

நா

சுதந்திரமகிமைபுனைத்தது

வதாபாவனையுடன் பாவித்து, நித்தியமாய்த் தரித்திடில் எதார்த்த நிலைமையை உள்ளபடியடையச் செய்துக்கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி இருக்கவும் சிலமுதப்புத்தியாளர் இதெல்லாம் இந்துக்களது நான்மீர்க்கட்டுப்பாட்டாற்றுகப்பட்டன, இவற்றால் என்னபிரயோசனம் என்று ஆலோசிக்கின்றார்கள்; அவ்வித ஆலோசனை செய்கின்றவர்கள் நான்மீர்க்களாகில் உத்தராத் சொல்லவேண்டிய அகத்தியமில்லை; எம்மதத்திலாவது நம்பிக்கையுடையவர்களாகில் அவர்கள் பொருட்டு உத்தரம்.

சகல சமயங்களையும் தூஷிக்கின்ற சில அகிமேதரவிகள் கூட மதாந்திரங்களிற் சொல்லிய நூற்றிற்றுக்கிழமைமுதலிய கட்டுப்பாடுகளை ஒப்பலாமாயின், இது யாத்நிரம் ஆன் ஒப்பத்தகாது? மேலும் இந்தருத்திராசுதம் வஸ்துவின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற நாமமுடையதாய்க் கூட்டுப்படுவதாலும் யாவும் வஸ்துவைத்தவிர வேறில்லாததினாலும் அப்படிக்கூறியதேயன்றி வேறுவிதமாகக் கூறியதல்ல. மற்றச்சமயங்களின் கோட்பாடுகள் மூடியில் திருப்பொருளைத்தவிரவிக்க உண்மையாய் உபகாரப்பட்டவில்லை; ஆனதால் எச்சமயத்தோர்களும் தத்தஞ்சமயங்களிற் சொல்லிய

உபகாரமான சாதன நடத்தை யைத் தள்ளவல்லீமை யுடையவர்களைல்ல: தள்ளிவிடில் ஒருசமயத்திலும் அவர்களுக்கு விசுவாசத்தன்மைமில்லாமல் கெடுத்தலுடையவர்களாகவேபவிப்பார்கள்.

மேலும் சீநிவாவயவ கெளந்தரிய வதியான ஒருசமங்கிலி சீநிவாபரண முடையவளா யிருந்திடினும், கிருமங்கிலியமென்னும் ஒருஆபரணமல்லாவிடில் அன்னெப்படி அமங்கிலியெனப்படுவாளே? அப்படியே இவ்விதமகிமைபொருந்திய ருத்திராக்ஷதாரணமில்லாதவர்கள், சிவப்பிரசாதத்துக்கு உரியராதார்கள். அரசன் சேதனனாயிருந்திடினும் அதிகாரமுகர் தரிக்கப்படாமல் இராச்சியவல்லமைசெலுத்த எப்பிடி உபகாரம் படானே? அப்படியே ருத்திராக்ஷதாரணசீரத்தையல்லமம் சிவப்பிரசாதமடைய யாரும் உரியராகார்.

ஆனால் ருத்திராக்ஷத்துக்கு அவ்வளவுமகிமைமொன்றுவதற்கு. பிரத்திலக்ஷப்பிரமாணம் எதிரியினுமுண்டா? உண்டு இப்போதும் அநுபவத்திற் காணப்பட்டேனருகின்றது; உள்ளபடிஸவியம் உற்பத்தியுடையதும் வேதத்திற்சொல்லிய இலக்ஷணத்தோடுங் கூடப்பெருமைபொருத்தியதுமான ஏகமுக ருத்திராக்ஷத்தை அடியில்வைத்து அதற்குமேல் எவ்வளவுருத்திராக்ஷங்களை வைக்கிடனும் அது அவ்வளவுக்கும் மே

லாகவர்க் காணப்படுவதால், அதனதுமகிழ்வையு, எவ
ர்களாற்கூறக்கூடும

அரசன் காணப்படாவிடினும் அவனதுமுகர் அவன
து ஸ்திதியை வெளிப்படுத்திவதுபோல, நத்திராக்ஷ
ம் சிரத்தையுடன் தரிக்கப்பட்டவிவேகிக்குக்குப் பர
மசிவத்தின் ஞாபகத்தை உண்டிபண்ணி உய்யும்படிக்
கேசெய்யும்; ஆகையால் மேற்சொன்ன சித்தமுதல்
சாதனம்வரையாள் நத்திராக்ஷதரீரணம், அகிகாரிபே
தத்தால் சகலர்களுக்கும் அகத்தியம் ஒப்பவேண்டும்.
நத்திராக்ஷமில்லாதசிவபத்தி கண்ணில்லாத மன்னன்
போலிருக்கும்.

முற்றிற்று

பதினேழாவது

பஞ்சாக்ஷரமகிமையுடையத

பிரகரணம்

பஞ்சாக்ஷரமானது குக்தம்மத்தம் ஸ்தூலமெ
ன்று மூன்றுவகுப்புகளாகும். கவது (பஞ்ச) விஸ்
தரமாகிய (அக்ஷரம்) நாசரகிதப்பொருள். உவது
(பஞ்ச) நாட்டாறும் பிரத்தியக்ஷமிருத்துவாய்விளங்
கிய சகலஜகத்ஞானரூப சுமுத்தியிற்கூட (அக்ஷரம்)
அபாதிதசபாவமுடைய நாசரகித ஆன்மப்பொருள்.
கவது (பஞ்ச) பஞ்சகர்த்தாக்களென்ன பஞ்சகர்த்தி

பஞ்சரக்ஷாமகிமையுரைதது நாயக

யங்களென்ன பஞ்சபூதங்களென்ன இருவகையுடைய பஞ்சேந்திரி யங்களென்ன பஞ்சாவஸ்தைகளென்ன இவைகளில் (அக்ஷரம்) ஐந்துபேதமுடையவைபேரல பித்திபிம்பித்துவிளங்கிய விருத்தி சைதன்னியம் என்பனப்பலம். இஹை உள்புடிபோதிப்பிக்குந்திறமை ஐந்தெழுத்துக்கிருப்பதால், வாச்சியவாசகங்களுக்கு அபேதத்தன்மையானதால் இதையும் பஞ்சரக்ஷாமெனக்கூறியது.

ஆனால் ஜெபகாலத்தில் இப்பஞ்சரக்ஷரத்தில் அப்பொருளுடைய பரமசிவம் அதுப்பிரவேசித்து விளங்குகின்ற தன்மை அறியப்படுமாயின், அந்தஅதிகாரியின்பொருட்டு அதுவே பரமசிவமென்று திருப்தியடைக்கொடுக்கமாட்டாது? திருபதனாகவே செய்விக்கும்.

ஜெபகாலத்தில் பரமசிவம் அப்பஞ்சரக்ஷரத்தில் அதுப்பிரவேசித்து சாதுக்களின்மூலமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியெனில்? ஈசன் இச்சர ஞானக்கிரியாசக்தியுடன் கூடிவிளங்குவதால் அம்மூன்றுசக்தியுடைய பரமசிவம் சருவ வல்லமையுடைய பரபூரண அறிவாகையால், அவ்வித அறிவாய்விளங்கிய பரமசிவமே சாதகர்களால் பஞ்சரக்ஷர உச்சபுடைகாலத்தில் உச்சாரிதமாய் ஐந்தெழுத்திடைய பஞ்சரக்ஷரமாய்க்கங்காசனத்தில் எழுந்திருளி வாக்கினுச்சரிக்கப்படுகிற பஞ்

சாக்ஷரம் தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான செவிக ளாற் கேட்கப்பட அவ்விதமகிமைபொருந்திய பரமசி வத்தின்வல்லமைஇச்சிக்கத்தக்கதாக அந்தக்கரணத்தி ற்காணப்படுவதால், அவ்விதச்சைப்படி அவ்வருணங்கீரி ன் பொருள்களுடைய பரமசிவமாகவே தியானித்தி டச்செய்து மனந்தெளிவதால், ஒருநிரி அக்கிரியின் சம்பந்தமின்றி எப்படிமற்றொருநிரியைப் பிரதாசமு டையதாகக் கி வஸ்துந் தளப் பிரகாசிப்பிக்கும் வல்ல மையுடையதாகாதோ? அப்படியே இந்தப்பஞ்சாக்ஷர சிரவணமாத்நிரத்தால் அப்பரமசிவமகிமையை இச் சையோடுநடையவே மனக்கருச் சிவஞானம் உண்டாக வேண்டுமானால் சிரவணதாரீமான பஞ்சாக்ஷரத்தில் பரமசிவவிளக்கமின்றிக் கூடாது: ஆகையால் பஞ் சாக்ஷரத்துக்கும் அதை ஆலயமாக்கக்கொண்டுவளங்கி ட பரமசிவத்தத்துக்கும் பேதமில்லையெனத்தெளிந்து பி னோபதத்தியுடன் பஜித்தடுவோர் சிவப்பிரசாதத்துக் குரியராகின்றார்.

ஆனால் எந்த சப்தங்களிலும் இச்சா ஞானகிரியாச க்திமுன்றுங்கூணப்படுவதால், இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் மாத்நிரடி அவ்வளவு மகிமைபுள்ளதாகக் கூறியதென் னவெனில்? உலகத்தில் ஆதித்தனுக்குச்சமானமேறொ ருப்பிரகாசம் எப்படியில்லையோ, கீர்வாணத்துக்குச்சமா

பஞ்சாக்ஷரமகிமைபுனைத்தது ௩௦௩

னம் வேறொருபாஷை எப்படியில்லையோ, வீடடையு
ம்பொருட்டு வைதிகைசுவ சமயத்துக்குச்சுமானம் வே
றொருசமயம் எப்படியில்லையோ, மகாராஜனது உக்கு
மத்துக்குச்சுமானம் வேறொருஉக்கும் எப்படியில்ல
யோ? அப்படியே இப்பஞ்சாக்ஷரம் பரமசிவத்தினது
உக்குமரூபமாயும் பரமசிவத் தினது மாவத்வல்லமைக
ளையுநிகுற வல்லமையுடையதாயும், எத்தலாக்களும்
அரசனதுபெயருடையசயன ஆசிரித்திருப்பதுபோ
ல, எம்மதங்களின் நூல்களும் எம்மதங்களின் அபிப்பி
ராயங்களும் இந்துக்களது நான்குவேதங்களும் அத
ன்மகிமையை ஆசிரித்திருந்தே அரசனதுபொக்கிஷ
த்தைக் தாவற்சேவகர்போல் சாக்நிரதையாய்க்காத்து
ள்ளங்கப்படுவதாயுமிருப்பதால், அதற்கு அவ்வளவும்
கிழைக்கரியதெனக்கொள்க.

பஞ்சாக்ஷரஞென்பது (சிவயநாம)என்றும் ஐந்தெ
ழுத்துக்களேயாம். இவற்றின்பொருளுேக்கமாவது ச
கள சிஷ்கள ரூபமாய்விளங்கிய சருவஞ்ஞப்பரமசிவத்
தன்பொருட்டுச் சீவனது வணக்கமெனவாம். எவ்வா
றெனில்? தேகாபேஷையால் தாகனெனவும், சீனாபே
ஷையால் கடலினொருகிவலைபோல் அம்சமெனவும்
கூடஸ்தவத்தினால் அப்பரமசிவத்தைத்தவிர நானென்
பக்டுவேறில்லவேயிலையெனவம் அகின்றன.

தாற்பாயம வணக்கமென்பது ஒன்றில்மற்றொன்று அடங்குவது அதாவது மாயையாற்றோன்றிய லேவே சபேதத்தை சுருதி யுத்தி அநுபவங்களால் நீக்கி சேஷித்த ஏகசபாவமாம் சிவஞ்ஞானமாத்திரமாய் விள்ங்குதல்தான்.

இனி அவ்வகூடத்தின் பொருள்விவரம் (திவ) சச்சிதானந்தம் அவ்வித சச்சிதானந்த சுபாவமாகிய (ம) எனக்கு (ந) இல்லை கூட்டவும் தள்ளவும் தக்கதான இரண்டாம்பொருள் (ய) பிரயோசனமில்லை. இன்னும் (நம) என்பதில் (ந) இல்லை என்ன இல்லை (ம) அஞ்ஞானமாம் சூத்திரப்பஞ்சரணமென்ன அதின் அபிமானியாம் பிராஞ்ஞானென்ன இவைகள் யார்பொருட்டு? சிவாய அகண்டசச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவசொற்பத்தைத் தவிர வேறு துவிதத்துக்கு இடையில்லாததினால் துரியவான் ஆனமாவில் பொருட்டு என்பதாம்.

சிவ்மென்றால் உட்கிடதங்களில் அத்துவிதமென்றும் சாந்தமென்றும் தூய்மென்றும் ஆன்மாவென்றும் காணப்படுவதால், ஆன்மாவென்றதன்பொருள் நானானென்று சுகல்களாலுங் கூறப்படுவதால், நானானன்றுந்தேரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தில் தூங்கினேனென்ற அநுபூதி சுழுத்திகாலத்தை விற்றிவந்த அகம்பொருளானதால், அவ்விடத்தில்

பஞ்சாக்ஷரமகிமையுரைத்தது ௩௩௭

அகங்காரம் காணப்படாதிதினால், நானென்றதின் அகங்காரமில்லாத ஆன்மத்தன்மையெனவும், தூங்கினேன் என்றதன்பொருள் வாசனையிற்கண்ட அகங்காரம் ஆவ்விடத்தில் பிரயோசனமற்று நீங்கியிருந்ததெனவும், ஒன்றுந்தெரியாமல் என்றதன்பொருள் துவிதாத்துவிதவிருத்தினானம் சூனியமாயிருந்ததெனவும், சுகுமாய் என்றதன்பொருள் துவிதாத்துவித பிரதிநீங்கியுசுத்த அதிஷ்டானமுகையால், அவ்வதிஷ்டானசுப்பாவம் ஸ்வயமானந்தமானதால் அவ்வித அபாதித ஸ்வப்பிரகாசமான அதிஷ்டான ஆனந்தமே விழித்தபின் விருத்தியிடமாய் அநுபவத்துக்குவருவதால், அநுபவம் ஞானரூபமானதால் அவ்விதவிருத்தி பிரதிபிம்பித ஞானந்தாநுபவத்தை எவர்களாயினும் பூகித்திடில் ஜடதுக்கமெனக்கூறத்தகாததினாலும், அவ்விதவிருத்திப் பிரதிபிம்பித ஞானந்தாநுபவம் பிரதிபிம்பிதகுமுன்னமே இருந்ததே பிரதிபிம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால், இருக்கும்வஸ்து 'சத்தாஸூகியால்' அவ்விதசத்தும்நாமாகவே சித்தித்துக்காணப்படுவதால், சத்தானகின்ன எவர்களும் அசத்தெனநிஷேதிக்கு உட்கரையில்லாதனனால், விழித்தபின் தோற்றியவிருத்தியை அபேகித்து விருத்தியற்றிபிரதிபிம்பித்த ஆனந்தாநுபவத்தால் ஆனந்தமெனவும், அவ்வானந்தாநுபவம் ஞானரூபமாயிரு

நாய் அ

சுவாநுபலாசமஞ்சார்

புத்தால சித்தெனவும், விருத்தி உதயததுகமுன் வி
ருத்தி, விஷயமாயில்லாததினால் சத்தெனவும், முற்கூ
றிய சித்தானந்தாநுபவம் சித்தே ஆனந்தமாயும் ஆனந்
தமே சித்தாயும் ஒருபொருளாய்க் காணப்படுவதால்,
அவ்விதசித்தான ஆனந்தம் "சத்தைத்தவிர வேறில்லாத
தினால், இவ்விதச்சித்தினந்தமென்ற விவகாரப்பிரதி
விருத்தியைமுன்னிட்டுக்கூறினபோகிலும், அவ்விரு
த்தியநுபவகாலத்திற்றினைவிளங்கிப்பிரதிவிருத்தி
யில்லாத இடத்தைப்பற்றி வந்திருப்பதால், ஞான
ஞான ஞேயாகித ஸ்வயஞ் சச்சிதானந்த தாற்பரிய
பூமியான அக்ஷிஷ்டானமெனக்கூறியதாம்.

அவ்வித ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்த அக்ஷிஷ்டானமான த
ன்னையேபொருளுென உபநிடதங்கள் ஆகமங்கள் புரா
ணங்கள் மற்றுஞ்சகலசமயங்களும் அபிப்பிராயப்படு
வதினாலும், சிவமனதன் னிடத்திலு சபாவமாயாவது
விருத்திப்பிரதிபிம்பித சிதானந்தாநுபவமாயாவது அ
நிர்ஜடதுக்கத்தன்மையே ஞேரிடக்காரணமில்லாததின
ால், அச்சிவமாந்தகளுக்கு மகாதத்தின் பொருளான சுமு
த்திரப அஞ்ஞானமாம் ஆவரணமுக்காலத்திலுமில்லை
யெனநிஷேதித்திட, பிராஞ்ஞன் இல்லாதவனாவான். அ
வனில்லாதவனாகவே பிராஞ்ஞனும்புகவிவகாரத்தைப்
ற்றிவந்தபாசவிவகாரமென்ன உப்பசு பாசங்களைவிட

மெய்க் புதிவிவகாரமென்ன இவையனெததும், பழுதையிலம்பககத்தாற்றோன்றியும் விளங்கியும் விவேகத்தால் இல்லாமல்நீங்கியும் அப்பாழையைத்தவிந் அனேத்துக்குஞ் சத்தையெப்படியில்லையோ, பழுதையின் சத்தைமாத்திரமாயே எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ? அப்படியே தோற்றிம்றைதலில்லாதஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தசபரிவமாய் விளங்கிய சர்வாதிஷ்டானமான பரமசிவமாம் அன்மாவனதன்னிடத்தில், அநிரதஜடதுககத்தன்மை பொருந்தியதுபோற்றோற்றிய இப்பிரபஞ்சம் தோற்றிடினும் விளங்கிடினும் நுகித்திடினும் விவேகஞ்ஞாணத்தால் இல்லாதகாய்க்கெளிந்திடினும் திரிபுழுகித ஒப்பில்லாத ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாம் பரமசிவமாகிய தன்னிளங்குதலைத்தவிரயர்வும் வேறில்லவேழில்லையெனக்கெளிந்து அகிஷ்டானமாத்திரமாய்விளங்குவதே பஞ்சாசூரத்தின் முகிகியிதற்பரியமாம்.

இப்பொருள் பஞ்சாசூரமூலமாகவே விளங்குவதால் பஞ்சாசூர ஜெபமில்லாத சிவபுகிடையிலேஸ்தவபுடலெனக்கூறப்படுகிறது.

இனி (சிவ) என்ற இரண்டசூரத்துக்கு மாத்திரம் பொருள் சகரம் பரமசிவம் இகாரம் பராசக்தி வகாரம்மஹாவிக்ஷண ஆகையால் சிவ எனனால் சிவசக்தி.

விஷ்ணுவாத்மமெனக் கூறப்படும். இவற்றில் சக்தி மஹாவிஷ்ணு இரண்டு தத்துவமும் வேத ஆகமபுராணங்களில் சக்திகளாகவேகூறப்பட்டிருப்பதால், சக்திகள் சக்தனைத்தவிர வேறுகாணப்படாதினால்தான் நாலவிவகாரத்தினால் சக்திசக்தபேதமேயன்றிகண்ணும் பார்வையும்போல ஏகமே பெனக்கொள்க.

முற்றிற்று

பதினெட்டாவது

சிவலிங்கமகிமைபுரைத்து

பிரகரணம்.

சிவலிங்கமானது சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமா சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமா? முற்கூறியபடி 'சிவமென்பது' 'சச்சிதானந்தம்' லிங்கமென்பது விளங்குவிக்கும் வல்லமை ஆகையால் சச்சிதானந்தமாகியசிவம் வேறொரு கூழிப்பால் விளங்கப்படுமாயில் ஜடமாகந்தெரியவரும்: மேலும் இதுகடம இதுபடம் என்று பரமசிவமேவிளங்குவிக்கிறதாகக் காணப்படுவதால், சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறுது: 'சிவனேலிங்கம்' சிவலிங்கமெனக்கூறவேண்டும். இவ்விலிங்கம் அதிகாரிபேதத்தால் மூவகையாம். அவைமேல்விவகரிக்கப்படும்.

மற்றொருகொள்கையில் • லிங்கமென்றது லீன
மாயெபெருளேப் பிரகாசிப்பிக்குின்றதெனப்படும். லீ
னமென்றது லயிக்கப்படுவது; எவ்வாறெனில்? ஜாக்கி
ரத்திற் காணப்படுகின்ற சருவாகமும் அதின் அபி
மானியானவிஸ்வ விராட்டி என்னும் சருவேந்திரிய
பிரதிபுலன சைதன்னியத்தோடுங்கூட சொப்பனநிசை
ரிலே லயிக்கின்றது; அச்சொப்பனமும் அதில் அநுப
விக்கப்படாநின்ற மீனோமயமானஜகமும் அதின் அபிமா
லியான தைஜஸ இரணியகர்ப்பனென்ற அந்தநோந்தி
ரியஉபாதிநையுடைய சைதன்னியத்தோடுங்கூட சுழு
த்தியிலே லயமாசின்றது; அச்சுழுத்தியுள்பட மூன்ற
வஸ்தைகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட சருவவிஷயங்களும்
ஆடங்களுனதால் அவற்றின் பொருள்யாதோ அதுவே
ஞாந்தமாகும்.

• லீனமென்றதில் அபிப்பிராயம் யாதுதனித்? ஸ்வய
ம் பிரகாசித்தலுக்கு வல்லமாரில்லாத் தெதுவோ அ
துவெனப்படும். லீனமென்பதே குனியமாகும்; எப்ப
டியெனில்? ஏதற்கு ஸ்வயமிளங்குதலில்லையே - அத
ற்கு ஸ்வயமிருப்பில்லை: ஏதற்கு ஸ்வயமிருப்பில்லையோ
அதற்கு வஸ்துத்தன்மையுமில்லை: ஏதற்கு வஸ்து
த்தன்மையில்லையோ அதற்கு ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கி
ன்ற வஸ்துவோடுங்கூடச் சம்பந்தங்கூடாது இவ்வி

தமாகில் முக்கூலத்திலும் இரசச்சர்ப்பம்போல பிரா
ந்தியாற்றோன்றுகின்ற மூன்றவஸ்தை முத்தொழில் இ
வற்றால் சாத்தியமான இந்தஜகம் காஷத்நரயத்திலும்
இல்லாததாய்விடும்; விவகாரசத்தையால் விளங்குகின்
றதுபோலிருந்தாலும் விவகாரசத்தையினாலும் புகுந்
துதுவங்கனினாலும் பீர்த்தில் இல்லாததாகவே நிகேஷ
திகாப்படுகின்றது. ஏற்படியெனில்? விழித்தெழுந்திரு
நதவன் நான் சுகமாயத்து தூங்கினேன் ஒன்றும்
றியேன் என்பதில் அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித்
த முந்திய விவகாரசத்தாய்த் தோன்றிய, ஆவரணமா
னது அதுபலிக்கப்பட்ட அநித்குணட விவகாரஅபுபவ்
ப்பிரகாரம் காணப்படுகின்றசகலஜகம், சுருத்தியில்
இல்லாமைமாயாகக் கிரதிக்கப்படுகின்றது. சுழுத்தியில்
அகம்விருத்தி இல்லாததினால் ஆன்மாவின் இல்லாமை
யும் வாழ்வுகாலத்தில்? சருவஜகத்தின் இல்லாமைமைய

*சுகமாயின்று-ஆனந்தமாதகரமான செருபததன்மை
பையதூடந்து தான்மாதிரமாயிருந்ததென்பதாம்.

தூங்கினேன் என்றது - சருவஜகத் விஷயமான பேத
ஞானமின்றி யிருந்தேனென்பதாம்.

ஒன்றுமறியேனென்றது - சுழுத்தியில் ஜகமில்லாததா
ய்திருதியத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற விருத்தினானம் இல்லாத
யிருந்தேனென்பதாம்.

அறிந்து அதையும்பிரகாரிப்பிக்கின்ற அதிஷ்டாதா
வான ஆலாம! எப்படி இல்லாததாகும்.

அப்படி யாகில் சுருத்திரில்நின்றவிழத்தகனை சுக
மாபத்தாங்குனென். ஒன்றுமறியேன் என்பதில் அ
ஞ்ஞானம் திகங்காரம் இவ்விரண்டும் அத்திசையிலி
ருக்கின்றதுபோற்றோன்றுகின்றதே அவ்வஞ்ஞானம்
ஆன்மாவககா அல்லது அகங்கார விருத்திக்கா? ஆன்
மாவுக்கினில்? அனை அறிவதற்கு. ஆன்மாவைத் தவிர
வேறில்லாத நினைவுகூடாது. அகங்காரவிருத்திக்கெனி
ல்? அவ்விருத்திக்கு எப்பொழுதும் ஜடத்தன்மை சு
பாவமானதால் கூடாது. நல்லது ஆன்மாவுக்கும்வே
ண்டாம் அகங்காரவிருத்திக்கும்வேண்டாம். அவ்விரு
த்தியில் அவிவியக்கூன சிதாபாசனுக்கென்னிலோ?
திகங்காரவிருத்தியே இல்லாவிடில் அதில் அவிவியக்
திக்குத்தன்மை எழ்ப்படிக்கடும். அகங்கார அவிவியக்
த்ததுக்கு அகங்கார பிஜமான அஞ்ஞான அவிவியக்
தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? ஞானமில்லாதது
அஞ்ஞானம் அதுஞானாவமெனப்பதும் ஞானமே
யில்லாததால் பதார்த்தத்தை விஷயிகரிக்கின்றசகமாத்
தயமில்லாததாய்விடும்; அல்லாமலும் ஞானபாவகபா
வமுடைய விஷயிக்குத்தன்விஷயத்தினாலவது பிற
விஷயத்தினாலவது அதுபவம் கூடாததனாலும் அது

வும் சூனியத்தன்மையையுடையதாதலாலும் இல்லையெனப்படும். அவ்வித இல்லாதவுஸ்துவில் சூானமானது அவ்வியக்கமானால், அப்படி அவ்வியக்கமான ஆன்மாவும் அத்தன்மையான சக்திமானாகவேபவித்து, அகங்காரத்தை விளங்குகுக்குஞ்சாமர்த்தியமும்ற்று, அந்நகனால் அந்தகன்போலமுன்னமே அகங்காரமும் அந்தகமாய்க்கொண்டு அவ்வியக்கஞானத்தாலும் சக்தியில்லாததாய்விடும்; ஆனபடியால் அத்தற்குங்கூடாது. அப்படியானால் ஒன்றுமறியேனென்ற விவகாரம் வருகிறதற்கு காரணமென்ன. அவ்விவகாரம் அகம் விருத்தியிற் கண்ணப்படுவதால் அகம்விருத்தி ஆளுமானஸ்வயம் சித்தமாயுள்ள அஞ்ஞானமானது அகங்காரத்தப்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சித்சாயாரூபமான சிதாபாசுனிடத்தில் அகங்காரத்தினுடையதென்றறிவாமல், எதார்த்தமென்றறிந்து தனதுபிம்பமானகூடஸ்தப்ராமான்மாவில் ஆரோபிக்கப்பட்டதுதான். இப்படித்தோன்றுகின்றவிவகாரமும் அகம்விருத்தியிலிருக்கின்றகாராச அநுபவத்திற்க்கண்டவிவகாரபலத்தினாலேயேயன்றி மற்றப்படியல்ல. இவ்விவகாரபலத்தாற்றோன்றுகின்ற சருவஜகம் அதைப்பற்றிவந்த சிருஷ்டிஸ்திதி சங்காரம் அதினுள்ளடங்கிய அவுஸ்தாத்திரயங்களை இவைகளோடுங்கூடச் சுழுத்திதிசையில் இல்லை

சிவலிங்கமகிமையுரைத்தது ௮௬

யெனறேநிருணயமாம் அத்திசையில்இல்ல யென
கால் அஞ்ஞானபுருஷமுத்தியென்றுசொல்லப்படவில்
லைவேறேய்ப்பழிசொல்லப்படுகின்றதென்னில் விஷயம்
இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அவற்றின். அபிமானியா
ன சிதாபத்தினிய சகலஜகத்துக்கும் சுகசொரு
பமான உண்மையென்று சொல்லப்படுகின்றது. உ.
பநிடதம் ஆனந்தம்பிரமமெனக் கூறுவதால் சொரு
பானந்தமாத்திரமான அடைவெனக்கொள்க. இதின்
தாற்பரியம் விருத்திஇல்லாத அகிர்த்துருத்துவமான
சுகஸ்வரூபமாகிய தனக்குவேறில்லாததாகக் கொண்டு
இருத்தலெனவாம். இருத்தலென்றதின்புயன் முக்க
வத்திலும் வேறொருதன்மையை எதிரிடாதசுபாவமா
கும். இப்படியானால் மீனம்காலத்தியத்திலும் கூட
ஸதசுபாவமான ஸஜாதிய விஜாதிய ஸ்வதேதமில்லா
த அத்துவித பரமான்மசுபாவமான அருத்தத்தைப்பிர
காஷிப்பிக்கின்றதால், சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமென்ப
படும.

ற்றொருபொருள் ஜகமனைத்தும் அழிந்தும் எது
அழியாமலிருக்கிறதோ அது சிவமெனக்காணப்படு
வதால், அவ்ஸ்தைகள்மூன்றும் தொழில்கள்மூன்றும்
அதற்குட்பட்ட ஜகமனைத்தும் அவித்தை மானையோ
டுபுகூடப் பரமசிவனுசதன்னியத்தில் இல்லாததாகி ல
யமாதக்காணப்படுவதால் சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெ
னப்படும.

மற்றொருபொருள் விங்கமெனில் காரணமாகையால், பரமசிவமொன்றுதவிர மற்றனைத்துப் காரியமாகையால், காரியப்பொருள் காரணப்பொருளைத்தவிர வேறில்லாததினால். காரணமாமபரமசிவமேவிங்கம் சிவவிங்கமெனப்படும். இது உத்தமானிகாரிவிஷயவிங்கமாகும்.

மத்திமவிங்கமாவது அனாதாரங்கனிலவ்வுங்கிய அனைக்கோடி சூரியப்பிரகாச லக்ஷியரூபகளைப்படுத்தும்.

ஸ்தூலவிங்கமாவது இந்நவகையான விங்கங்களை, அழியவல்லதாய்ந்த கேவலம் பண்டித பாமர சாதாரணமாயுள்ள உபாசனையின்பொருட்டு, சாஸ்திராதிகளால் அதுக்கிரகிக்கப்பட்டுப் பாவனைகளால் பரமசிவப் பிரசாதத்துக்கு உரித்தாகச்செய்யக் காரணமாய்வினவ்வுங்கிய ஆலயங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைப்படுத்தும். உண்மையில் அவ்விங்கம் பரமசிவத்தைத் தவிர வேறில்லாததினாலும், அவ்விதப்பொருளுடையலிங் கார்த்தமான பரமசிவத்தை உள்ளபடிவிளங்குவிக்கத்தக்க பொருளுடையதாயும் இருப்பதால், சிவவிங்கமெனக்கூறப்பட்டது. அதிகாரிபேதங்களால் மூன்று விங்கங்களும் ஆகத்தியம் உபாசிக்கப்பட்டவைதான்

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

சாதுசங்கமசிமையுரைத்த

பிரகரணம்

சாதுவெனப்படுகின்றவர்கள் அப்பொருள்களும் அப்பொருள்களையும் சிவனாகிய கருணைத்தடலாம் புரம சிவசைதன்மையமேவால், சகலவிதங்களும் அபயமாய்விளங்கிய சபாவரடையவர்களாயும் + அபதகாமனுள்ள உத்தமாகிகாரிகளுக்கும் தரிசுமாத நீரத்தில் அகண்டபரமசிவானந்தாபுத்தியை விளங்கிப்பிடுகிறவர்களாயும், தங்களை அநுசரித்து எவ்வநி

+ அபதகாமாதுபூக்டாவது முதலில் அகிஷ்ணானமர்த் திரமாய்விளங்கி, அப்பால் பரிபூரண ஸைதன்மையமாயிருந் துவிசாரணி, அப்பரிபூரணத்தில் அருக்கியங்களுள்ள சப்த ஸ்பரிசு ரூப ரச கெந்தாதிவிஷயங்களை அபின்னமாயககற் பித்தி, ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களை அபின்னமகக அநுசந்தா னித்து, அந்த அநுசந்தானபலத்தினால் அகண்டஞ்சைத் தன்மையரூபமாயுள்ளனவற்றுப் பின்னயில்லாமல்வருக்கின்றபூ ரணங்களான பஞ்சேந்திரியங்களால் பஞ்சவிஷயங்களையும் உள்ளறிடி அலேகமாய் அநுபவித்து, அவ்விதஅநுபூதியுடை

காக்கையும அவர்களது சித்தபரிபாகத்துக்குத் தகு
ந்தபடி சாதனங்களை அருளிச்செய்து பரமசிவானந்த
சமுத்திரத்தில் குறிக்கச்செய்திருந்த அல்லமையுடை
யவர்களாயும், எப்போதும் எவர்களுக்கும் சல்லாப
மாத்திரத்தில் பரமசிவப்பிரோமாவர்த்தர்களையும், மொ
ழியுமொழிகளில்லல்லாம் துவிதவாசனாபிசமான அ
கங்காமக கிரந்தியுழிந்தோர் சிஷ்யசச்செய்யும்பொரு
ட்டுச் சிவஞானசூரியப்பிரகாசத்தன்மைபெய் பிரகாசி
ப்பிக்கிறவர்களாயும், பிராணிகளிடத்தில் யாதொரு
அபேகையுமில்லாமல் அவர்கள் வீட்டைந்துய்வது

யு பரிபூரண நானரூப னுனதன்னிடத்தில் அனைத்தும் காழ்பி
ந்மாண்டந்தோர் பின்னபின்ன அநர்க்குயவிஷயங்களுடைய
மூலவினங்குவிப்பித்து, அவ்விதவிஷயங்களையும் விஷயபோக
ங்களையும் விஷயபோக்தாக்களானபிரமாண்டங்களையும் வி
ஷயரூபமாயும் போகரூபமாயும் போக்தாரூபமாயும் அநு
பவித்து, அவ்விதஅநுபோககாலத்திலும் மேற்சொல்லிய மூ
விதநேபதமுஷ்டயஜகத்தில் சருவவிஷய இந்திரிய சொரூப
மான அக்ஷரபரிபூரண ஞானமாகியதீனனை இடைவிடாதத்
ன்மையாத்நுபவித்து, விஷயம்போகும் போக்தாக்கலமும்

விமித்தம் நிருபைகூப்பவர்களாயும், கருணை மைத்தி
ரி முதிதை பேசைநாதசிய சீலம்பொருந்தினவர்க
ளாயும், நுவந்துவி விரிமுக்காகளாயும், எப்போதும்
சுவாதுபூதியில் இரண்டாம்பொருளை எதிரிடாதவர்
களாயுமுள்ளபெரியோர்களாம்; அவர்களுதுசங்கம் சா
துசங்கம் ப்படும்: இவர்களதுசங்கத்தைத்தவிர பி
ராணிகளுக்கு வீட்டையவேண்டியுமுட்கம்வேறில்லை
யென்பதேவேதாகமங்காரின் முடிவான நிருணயமாம்.

முற்றிற்று.

வ்ஷயரூபமாயாவது போகரூபமாயாவது போகரூபமாயாவது
யாவது கேவலம்ஞானரூபமாயாவதுதன்னுத்தவிரவேறில்
லையென்றுஅதிஷ்டானமாத்திரமாய்ச் செவித்து அதுபவி
யாமலதுபவிக்க; துவிதபதார்த்தப்பிரார்த்தி அதையீட்டுவர்
த ஐசுவரியவான்களாகிய தாரதம்மியமுடைய ஸ்தம்பமு
தல் சதாசிவனுனந்தமுள்ள போகவிசேஷப்பிரார்த்தியும் அ
திஷ்டானமாத்திரமாய் நீங்காமலவகிவிடும். இவ்வதுபுகி
மானையே சுருதிகள் ஆப்தகாமனெனக்கூறுகின்றன.

இருபதாவது

குருபதேசநிமையுரைத்த

பிரகரணம்

குருவென்பதின்மொருநா (கு) அந்ஞானமாயிய
அந்தகாரம் (ரு) அதைத்தகையாநின்ற சைதன்னியப்
பிரபாசம் எனப்படும். இப்பொருள் பொருந்திய குரு
தத்துவம் காரணகுருவெனவும் காரியகுரு வெனவும்
இரண்டுபிரிவுடையதாகும்.

காரணகுருவாவது காரியகுருவால் அதுக்கிரகிக்க
பட்ட வேதாந்தங்களின் அணிவான நிலைமையாய்
விளங்கிய, பிரத்தியகபின்ன பரமசிவாநுபத்தியேயாம்.
காரியகுருவாவது அவ்விதப்பதேசத்தால் அதுநி
யாயினங்கிய பரமசிவமே அவ்வதிகாரிக்கு அநுக்
ரகிக்கும்பொருட்டி ஹனுடவேஷம்பொருந்திய குரு
மூர்த்தியாய்விளங்கிய அவ்வுபதேஷ்டாவாகும்.

இக்காரியகுரு பிரம சூக்தத்திரிய வையெனொன்மூவ
கையாகளும் இவர்களில் வித்தியாதிக்கத்தால் பரஸ்
பரம் குருத்துவமுண்டு, உத்தமஞ்ஞபிரமணர்க்களாம்
இக்குருக்கள் சுன்னியாசி வானம்பிரஸ்தன் கிரகஸ்

குருபதேசமகிமையுரைத்தது ௩௩௧

தன் பிரமசாரியென நான்னர்களாம்: இவாகனும் பரஸ
பரம் வித்யாக்கத்தால் உத்தமகுருநின் லப்தம்மி
டையாவிடில் பூஸ்பரம் குருக்களாவார்கள்.

இ நவகையான இக்காரியகுருக்களிலும் அநிவரு
ணனென்று ஒநுஉத்தமோத்தம குருஉண்டு.

குத்திரர்களுக்கும் ஸ்கிரிகளுக்கும் குருக் துவங்கி
டையாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களுக்கு
க் கிடையாது' என்நீதின்பொருள். இவதவித்தியாசம்பி
ரகாயமார்க்கத்தால் கிடையாதென்பதேயன்றி திருவ
ருட்பாங்கால், அவர்களுக்குக்குருத்துவம் கிடையா
கென்பதல்ல. இக்குருத்துவம் முகதியுஞ்ஞலாபாலாப
த்தில் உபகாரப்படும். அஃது ஸ்கிரி குத்திரர்களுக்
கு குருத்துவம். கிடைக்கவே கிடையாதென நினைதி
த்திருக்க இப்படிக்கூறியதெத வில்? ஸ்ரீ பிரமதாஸ
புரர்களாகிய சங்கராசாரியர்களது வாசனிலேயே உ
த்தமஜாகியில் குரு அசுப்படானிடால் எத்தனாதிதிரி
லாநிலும் பத்தநிரப்பகாரப்படுமாயில் குருத்துவம்
அசரிக்கப்பட்டலாம், என்று மொழிந்திருப்பதுத் தி
யிர, எவனது அருளால் ஜடமானகேசமுதலனைத்து
ம் சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ, எவனதுசுபாவ
மாகக் கீடாதிபிரமபிரியந்தம் சாக்ஷித்தன்மையாய்விள
ங்கியதோ, யாதொருபொருள் எல்லாநம் நானென.

னுந்தன்மைக்கு ஒரோயிரல்பாக உரித்தாயுள்ளதோ, அப்பொருள்யான் எனக்கிடீருநுதியுடையவர்களாயினால் அவர்கள் ஐக்கிருஷ்டியில் சண்டையாடாய்க் காணப்பட்டிடிலும் அவர்களைச் சூருவெனவேகம்புதல். என்னுடையகருத்து, என்னுடையவர்களாற்றுகின்றதற்பட்டிருந்தாயுங்காணப்படுவதால், அவர்கள் து அபிப்பிராயப்பிரகாரம் கூறியநாம.

முற்கூறிய உத்தமகுருக்களான நான்காச்சிரமிகளில் சன்னியாசியென்ற குருத்துவம் உத்தமமேனப்படும்து; அது குருசக வெகுவிதக அம்ச பரமாம்ஸமென நான்குபேதமாக: இப்பேதத்தவர்கள் உத்தமத்தகரம் அதிகமுடையவர்கள், இவர்களில் வித்தியாப்பியாசத்தன்மையும் ஆச்சிரமத்தன்மையும் காணப்பட்டிருந்திடிலும், ஆன்ம துபூதியொன்றுமாதிரம் இல்லாவிடில், அவர்களைக்காட்டிலும் எச்சாடியிலேனும் எவ்வண்ணத்திலேனும் எவ்வாச்சிரமத்திலேனும் எத்திரமத்திலேனும் எத்தொழிலிலேனும் இருந்திடிலும், ஆன்ம துபூதிமானிடில் அவனேசிரோஷனென வேதாகம்புராணங்களில் கூறப்படுகின்றது.

உத்தமகுருக்களுக்குங் குருவெனப்பட்ட மேற்கூறியஅதிவருணனது லக்ஷணமேதேளில்; அக்காலத்திலும் எவ்வவஸ்தையிலும் எத்தொழிலிலும் எப்பொரு

ஐம் ஞாதுரு ஞானே ஓய்ந்த தண்டகண்ட விரிர்
முத்த கேயுலம்பரமசிவமானியகா கைகிளங்கிட, தூங்
குதிறவன் கைகிலின்றும் புஷ்பம்நழுவ்துதல்பேல்,
ஞாதி வருண அச்சிரம தர்ம குலகோத்திர நீதி முதலி
யபேகமனைத்தும் வாசனையால் புத்திரிவிருத்தியிலுதி
யாமல், சகசமாய் எதுவும் தானாகவேவிளங்குவதுதான்
அவ்வாறுவிளங்குமவனை உத்தமர்த்தமுருவாம்.

இனி உபதேசனைப்பது திசைநாயம்; அதுசொ
ரபதிசைந மானத்திசைந சா ஸிதிசைந ஸ்பரிசதி
சைந நிரியாதிசைந எனஐந்துபேதமுடையதாம். இவ
ற்றில் சொரபதிசைநயாவது குருசுபாவ்வித்தனாதிரு
க்க, உத்தமாதிகாரியான பரிபாகவிசேஷத்தால் சீடனு
ம் அப்படியே விளங்கிடுதலாம். மானத்திசைநயாவது
அகண்டச்சிதானந்தமாம் பரமசிவமசகவிளங்கிய கு
ருவானவர், தாமே சீடனது மனதில் ஆகுப்பிரவேசித்
து, அவனது உள்ளத்தில் திருவருட்பாங்கைப்பிரசாதி
த்து, தனக்கு அபேதமாக ஆவதிதுசைதன் ஸிபிசுதை
அடைவிப்பித்துக், தானாகவிளங்குநன்செய்ய அச்

† திசைந என்றதுசுக்கணத்தில் குருவின அருபையால்
உள்ளபடி ஆன்மாதுபூதியைக்கொடுக்கின்றதும் அவித்தை
மாயைகளை இல்லாமல் கசிப்பிக்கின்றதுமாயி வல்லமை
யடையகென்பகேயாம்.

சீடனும் அப்படியே விளங்கிடுதலாம். சாக்ஷிக்ஷை யாவது அவ்வித அதுபவம் பொருந்திய திருஷ்டியோடும் சீடனைப்பார்த்து நள, அச்சீடனும் அவ்வாசிரியரது அதுபவியை அடைந்திடுதலாம். ஸ்பரிசதிக்ஷையாவது கிருபைபொருந்திய அதுபவத்தோடும் அத்தம் திருவாழிவைகளே முடிபிற்சூத்தியா நள, சீடனும் உள்ளபடி அதுபவியை அடைந்திடுதலாம். கிரியாதிக்ஷையாவது சீரண் மனன் நிதித்தியாசன தியான தாரண, சமாதி இவ்விசேஷமுடைய தொடர்ச்சியால், சீடன்குருபதேசத்தாடன் சுவாதுபவியை அடைந்திடுதலாம். இக்கிரியாதிக்ஷை முத்துவனகப்படும்; அவை ஆசாரியாபிஷேகங்களே முன்னிட்டு ஆகமங்கலிற்சொல்லியதுகளாம். இவ்விதிக்ஷை கேவலம் தாந்திரிகமெனப்படும். மந்திக்ஷைப் பனைத்தும் கேவலம் வைதிகமெனவுங்; ஸேதுநுகக்கிக தாந்திரிகமெனவும்ப்படும்.

சேதுநுகக்ஷை முதலிய நான்கு திக்ஷை ரூபமான குருக்களைக் காரணஞ் சூழுவனவும்; கிரியாதிக்ஷை ரூபமான சட்வணமனன் நிதித்தியாசன தியான தாரண உமாதிவிசேஷமுடைய சீடனது தொடர்ச்சியை முன்னிட்டு சுவாத்மா நுபவத்தை விளங்குவிழ்விக்கும் வல்லமை மாதிரி முடைய குருவைக், காரியு குருவென்வும் கூறுவார்கள். இது குருபதேசரகசியம்.

முற்றிற்று.

இரூபக்தொஸ்ருவது

மதிவப்பிரசாதம்கிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

பரமசிவமென்பது ஸர்வபிரசாதகப்பபாதி
 நுந் தும்வித்வசபாரில் அஜேயமான காக் காலிசைம்,
 சாநிக் கத்தகர, ததுநீபப் பிரயத் ஸ்ஸெஸ்திச் சாநக்துந்
 திறமை, அபாநுஷ்யங்களான நிந்தியவிலாசம், ஆகா
 யாதிகமணம், பரகாயப்பிரவேசம், திரோதா ஸ்சக் கிக
 ஸ், கர்த்தத் துவ அகர்த்தத் துவ ஸ்ஷன் வியத்கர்த்தத் து
 வசக் கிகள், கேவலம் தயாமாந்நிரத்தில் மஹாஜனை
 மரணப் பிரஸாகம்பொருந்திய சிவர்களை எப்பொழுது
 ம் அகண்டசச்சிதானந்தபரமசிவமென அநுபவிக்கச்
 செய்வித்தல், என்னும் இவ்விநிங்கங்களால் அபராப
 துமைபொருந்தியகிதனப்படும: இப்பிரசாதமடையுப்
 பெற்ற மஹான்கயுக்துத் திலது சித்திவிஷயங்களா
 ரிருந்தபோதிலும், எல்லாம் பரமசிவமுகவிஷங்குந்
 லே பெருமைபொருந்திய முக்கியபரமசிவப்பிரசாத்
 மென்பபடும்.

அவ்விதபிரசாதம் அவர்களிடமாய் விளங்குந்தன்
 மை எப்படிவென்னில்? இப்பிரபஞ்சங்களிலுள்ள நகி

சாததிரம் மலே ஆரணியம் வீருஷம் பஞ்சி மிருகம்
 இன்னும் அருள் அனைத்துடன் எழைந்துள் அச
 ன்வையுள்ள பிராணிகளென்ன, அவற்றின் போகபோ
 க்கியமென்ன, இத்திராதிகள் தேவ யசுஷ கந்தர்வ நின்
 னராதிகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவ
 ர்களின் போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகிநுஷ்டிகர்
 தாவாகிய பிராணிவென்ன, அவரது லோகமென்ன, அவ
 ரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகத்பரிபாலன கா
 தாவாகிய விஷ்ணுவென்ன, அவரது லோகமென்ன, அ
 வரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகதங்காரகத்தா
 வாகிய நுத்திவென்ன, அவரது லோகமென்ன, அவர்
 து போகபோக்கியமென்ன, சகலஜககிரோதானதர்த்தா
 வாகிய மஹேஸ்வரென்ன. அவரது லோகமென்ன, அ
 வரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகஅநுகரக
 தாவாகிய சதர்சிவமென்ன, அவரது லோகமென்ன,
 அவரது போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் சாநுலக
 அநுகதுஷ்டை நான்முகி மொளத்காடிகளின்மதங்க
 னின் சொல்லிய தேவதாவிசேஷங்களென்ன, அவர்களின்
 லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்
 களென்ன, பின்னும் கிறிஸ்துமதத்திற்சொல்லிய பராப
 ரன் கிறிஸ்துமதவியதேவதைகளென்ன, அவர்களா
 டைய தான் பரமண்டலமுதலிய லோகங்களென்ன, அவர்க

வின் போகபோகியிரென்ன, இன்னும் எம்மதங்களா
 அஞ்சொல்லிய எத்தேவதைகளென்ன, அவர்களின்
 லோகங்கென்ன, அவர்களின் போகபோகியங்கெ
 ன்ன, அந்தந்தமதங்களிற்சொல்லிய பிரசாதவிசேஷ
 ங்களென்ன, அந்தந்தமதக்கோட்பாடாயுள்ள சாஸ்திர
 ங்களென்ன, மேலும் எம்மதக்களையும் மதங்களுனத்
 தெரிவவொண்ணப் பெருமையையுடைய அத்துவி
 தசாஸ்திரமென்று தீவதாடியவின், தீபா, ஸாய்விளங்கிய
 தீர்க்குணப்பிரமமென்னும் பரமசிவமென்ன, அனைத் து
 ம் தானாகவேவிளங்கச்செய்தலாம். அந்தப்பரமசிவப்பிர
 சாதமாம்விளங்குதல் பரமசிவமாட்சைதன் னியசுபாவ
 க்தைத்தவிர வேறில்லவேறில்லை.

அப்பிரசாதத்தை அடைந்தவர்களுள்வர்களோ? அவர்
 களோப்பரமசிவமென் றிருணரிக்கக்கடையிலலை. அவர்
 களது உள்ளத்தின் பரமசிவப்பிரசாதம் விளங்குகின்ற
 இயல்பைச்சுருகாமாய்த் தெரிவிப்பதால் உம் எம்மதத்
 தோர்களும் எச்சகங்களும் எவ்வித்தகங்களும் எத்தே
 வர்களும் பின்னுமுள்ளவர்களும் அவ்வித்ததாலும்
 நானேனத்தலெழுமிக்கவாட்டமல்ல, யானையும் தானு
 கவிழுங்கித் தானானதன்வல்லமைமார்க விலாசிக்கு மவ
 ல்லமையுண், யசதுரனெனமகிழ்ச்சிசெய்தின்றதே அந்
 னிசுபாவமார்க அநுபவிப்பதானும் சுருதி ஸ்மிருதி ஆக

மபுராண் இதுகாசங்களாலும் 'கூறல்வரண்'புப்பதமசி
வப்பிரசாதத்தின் மமொவிலாசத்தைளவர்களுற்றான்ம
திக்கக்கூடும்.

ஆகையால் சகலவித்தியாப்பிராசங்களுட் சகலவ்ய
க்சியதானதவசுகளும் சகலபீக்சிகளும் சீக்லயோகசா
தனத்தாலும் சமர்திமுத்தலியசகலதானங்களும் அபார
மநிமுகனம்பொருந்தியு பரமசிவப்பிரசாதத்தையடை
யும் பொருட்டே அன்றி, வேண்டுறபிரயத் தினத்தி
ன்பொருட்டல்லவென்பது சகலசாஸ்திரங்களின் உ
ண்மையான அநிப்பிராயமெனக்கொள்ளுதலே, பரமசி
வப்பிரசாதத்தையடைந்த பெரியோர்களின் பெருமை
யும்: அப்பெருமையையேபேசர்ப்பெருமையெனஸ்து
திக்கப்படுகின்றது.

அவ்விதப்பெருமைப்பொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதிய
ர்களான பெரியோர்களின் மகாபஷித்தந்தரங்களாயு
ள்ள பரிதூஷரிகளாஞ் சச்சிதானந்தவிலாசங்களுக்கு
த்திரிகரணங்களாலும் அனேககோடிநமஸ்காரம்.

இவ்விதமாய், நம்புகிறவர்களை அவர்களைப்போலச்
செய்கின்றதே அவற்றிற்குக் சகசமதிமை.

முற்றிற்று.

இப்பத்திரண்டாவது

அவிழுக்தஸ்தலம்கிமைபுனைத்த

பிரகரணம்

அவிழுக்தஸ்தலமென்னிப்பட்ட காசிசேஷத்திரத்தி
ல் மரணமடைதலானது, அத்துவிதிஞானம் ப்பட்ட
யோ அப்படியே மோகூத்திரத்தி, முத்தியசாதலமாக
இருக்கின்றது.

புரானந்தான் மோகூத்திரத்தி முத்தியசாதனமென்
து சகலசாஸ்திரங்களும் கூழிழிழுக்க, காசிமரணம்
சாதனமாதல் கூடுமாவென்னில்? காசிமரணத்தால்
நான் மண்டாய் சகலமும் மோகூத்தை அடைகின்ற
னவென்றுசுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதால் கூறும்.

சுவண்மனன நிதித்தியாசனநியாண தாழ்வு சந்தி
யினவிக் காசிமரணத்தினால் ஞானம் எப்படியுண்டா
கும்? சுருதிகளில் சத்தியசங்கற்பனையத் தேசியவருகி
றாசனே, காசியில் மரணநாலத்தில் சகல பிழைகளாகி
பிரமபரியந்தமும் ஞானோபதேசஞ்செய்து, மோகூ
ஸ்வரூபமான தன்சுபாவத்தில் ஐக்கியஞ்செய்கிறோ
மென்னும் பிரகிஞ்ஞாவானாய்ச் சுருதியிற்குணப்படுவ
தாலும், அவ்விதநாசன தன்மைகற்பிக்கப்பட்டு வகையில்

நாசிய

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

பிராணிகளானதில் ஜீவராபமாயும் கூடஸ்தபிர
மரூபமாயும் அதுப்பிரவேசித்திருப்பதாலும், அவ்வித
சசன்காஷியில் பிராணிகளின் மரணகாலத்தில், அவை
களின் இந்திரியவல்லமை மனதிலும் மனதின்வல்ல
மை புத்திரிலும் புத்தியின்வல்லமை அந்தக்கரணத்தி
லும்கூட ஒடுங்கும்பேர்து, தனது சத்தியப்பிரதிநி
தையாரும் அநுளால், அந்தக்கரணத்திற் சேஷித்துநின்ற
சீவனைக் கூடஸ்தனாதவளங்குவித்தும் தன்னேத்தவிர
வேரில்லாதவனாகக்கொண்டு மோகஷபதவியை அநு
ளிச்செய்தின்பு.

மேலும் சசன்காஷிபுரவநுளால் மோகஷாதவியை அநு
புடந்த பிரமநிஷ்டர்கள், தங்கள் பார்வையால் மற்றொரு
நுசிவனுக்கு சீவனாதிபதிகவிரிவின் மோகஷபதவியை
அநுளிச்செய்யலாமாயின், சநவல்லமைபுடைய அந்
நிச்சன், சீரவணாதிபதிகவிரிவின் சீவரகருக்குக் காசிமா
ணத்திற் றே மோகஷபதவியை என அநுளிச்செய்யத்த
கான.

ஹனுமவிருகஷாதிகருக்கு ஞானமில்லாததினால்
தன்னேத்தானநிபுண்படி அவைகளுக்கு எவ்விதமாய்ப்
பிரகாசிப்பிக்கக்கூடுமென்னில்? பிரமநிஷ்டர்கள் தங்
ள்சொப்பனத்தில்விளங்கிய விருகஷாதிகளைக் கண்டு,
தங்களுால் அவ்விதவிருகஷங்களாய்விளங்கிய உபாதி

யில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனைக், கூடஸ்தன்மீர்த்திர
மாகச்செய்து, கூடஸ்தனை தானாகச் சாதனபெலக்
தான் விளங்கு விக்லமாபரின், ஈசனது சாத்திரசங்கு
பந்தாற் றோன்றிய விராட் சிதாபாசனிலுள்ளடங்கிய
விருக்ஷாதிரோபாசனை, அவிஷ்டானமனதானாக ஏன்
அருளிச்செய்ததகாண். ஈசனதுகருணையாற் சித்தி
யாதிகொன்றுண்டா! அகையால் காமிரணத்தில் வி
ருக்ஷபதல் சகலபிராணிகளும் சூனிகளின்பயல்பிர
காரம் முக்தர்களாகவே சித்திக் கின்றார்கள். சுருதி யுக்
து அநுபவம் இம்முன்றுக்கும் மோக்ஷபதவிரின்பொ
ருட்டு ஞானம் எப்படி ஒப்பப்பட்டிமோ, அப்படியே
இவ்வும் ஒப்பப்பட்டேயிருக்கின்றது: அப்படியே சூ
தசங்குதையில் தேவதேவனாயும் மஹாக்ஷனாயும்
மஹாகாருண்ணியனாயும் உள்ள ஈசன் அருளிச்செய்
்திடல் கீடமுதில் ஆவனதுபிரசாதத்துக்குப் பாதசயப்
பட்ட எந்தவெந்திவும் மோக்ஷபதவியைஅடைந்திருக்
கின்றதென்று பரமசிவத்தன் மகிமைகூறப்பட்டிருப்ப
தாலும், சகலர்களுக்கும் இகபரதித்தியின்பொருட்டு
சர்வாதிஷ்டானான ஈசனது கருணைமேலரித்தநயிரு
க்கின்றது

முற்றிற்று

ஸ்ரீ சிவாய பரமகூருவே நம.

பிசகரணை ஆட்டவணை.

நம்பர்	பிசகரணைகளின் பெயர்	பக்கம்
க	பஞ்சகோசாநுபவம்	க
உ	ஐகத்தைப் பூசப்படுத்திப்பாசப் பிரித்தது	கூ
ங	சடினாதிருணப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	கக
ச	சப்தாதிருணப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	உச
சி	கிரியாத்சக்திப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	ங 0
சு	இதம்விருத்தியாகப் பிரித்தது	ங உ
சு	நாமரூபரூபங்காகப் பிரித்தது	ங ச
அ	இந்திரியாதிகளின் ஐக்கியநுபவம்	ஙக
க	தர்மதர்மமுதலிய அணைகள்	சக
க 0	பஞ்சண்டவிருத்திசோதனம்	ரு 0
கக	சரிபாதிநிந்தாநிஷேதனம்	ரு ௧
கஉ	நாமார்த்தவைபவம்	௭க
கங	பஞ்சவக்திர விளக்கம்	அச
கச	பிரியானுநுபவம்	கக
கரு	வியூதிமதிமை	கங
கௌ	ருத்திராக்ஷமகிமை	கரு
க௭	பஞ்சாக்ஷரம, அமை	௭க உ
௭அ	சியலிகமகிமை	௭உ 0
௭க	சாதீசங்கமகிமை	௭உ௭
௭ 0	ருருபதேசமகிமை	௭ங 0
௭க	பரமசிவப்பிரசாதமகிமை	௭ஙரு
௭உ	அவிமுததஸ்தலமகிமை	௭ஙக

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2,	எ	நிஷேதிக்கில்	நிஷேதிக்கில்
அ	அ	இண்டவஸ்தை	இரண்டவஸ்தை
கக,	கக	ஏவ்விடங்களில்	எவ்விடங்களில்
கஉ	உக	வேளி	வெளி
கங	க	தோற்றிடி	தோற்றிடி
கஎ	உங	காரணம்ய	காரணம்பா
உஎ	உங	அபவ	அபாவ
உஅ	உங	ஞர்னம்	ஞானம்
நய	கங	சீவகள்	சீவர்கள்
சக	உங	அவ்வதுபூதியே	அவ்வதுபூதி
சஎ	கஅ	கங்கையில்ல	ங்ஙயில்
எங	க	விளங்கிய	விளங்கிய
எக	உஉ	ஜகத்தையும்	ஜகத்தையும்
எஎ	உய	விளங்கிய	விளங்கிய
க(கு)	உய	ஜகவரியம்	ஜகவரியம்
கக	உஉ	கிசம்மாங்	மாங்கிசம்
நா	உஉ	பிசம்மா	பிரசாத
நா	நு	சம்சரா	சம்சரா
நா	கக	எவவண்ண	எவ்வண்ண
நா	கரு	சச்சித	சச்சிதா
நாக	கங	பதினொரு	தினொரு
நாய	கக	சமங்களின்	மயங்களின்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையம்,

சென்னை - 600 035, திருத்தம்

கயந	கந	திருபதனாக	திருபதனாக
கஉய	கஉ	சகத்தி	சகத்தி
கஉரு	கஉரு	மேல்	மேல்
கஉக	கஅ	ஏதற்கு	ஏதற்கு
கஉரு	கஉ	முகச்சுத்திலும்	முகச்சுத்திலும்
கஉரு	கஉ	ஸ்வதபேத	ஸ்வதபேத
கஉரு	கஅ	ரூபங்களென	ரூபங்களென
கஉரு	கஅ	ப்தகாமனாயுள்ள	ப்தகாமனாயுள்ள
கஉஅ	கஉ	பெகை	பெகை
கஉஅ	கஉ	பீட்டை	பீட்டை
கஉஉ	கஉ	மீமனப்பபிம்	மீமனப்பபிம்
கஉஉ	கஉ	மீமதேனில்	மீமதேனில்
கஉசு	கஉ	ஏழை	ஏழை
கஉசு	கஉ	அவற்றிற்குச்	அவற்றிற்குச்
கசய	கசு	ஏன்	ஏன்

உய்யுத்கம்-உஉம்.வரியில் புரச்சுரம் என்ற பதத்தை
த்தள்ளியும், கநகம்.பக்கம்-கம்.வரிமுதல் வருகிற சாஷி
கைகூழும் பதத்தை சாஷிதிகைகூ எனது உடைய
பும் வாசிக்கவும்.

இனிப்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களாவன

பரமகீதை மூலமும் உபநிஷதம்

பிரம்மதோவசனம்

கிரந்தத்தில் விபாகியானதுடன் குப்சங்கிதை

